ஸ்ரீ:

சிதம்பரப்பாட்டியல்

[உரையுடன்]

3185

இரண்டாம் பதிப்பு.

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துச்

"செந்தமிழ்' உதவிப்பத்திராசிரியர்

திரு. கி. இராமாநுஜையங்காரால்

பரிசோதிக்கப் பெற்றது.

MAHARAJAH SERFOJI'S SARASWATHI MAHAL LIBRARY

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் * THE MADURA TAMILSANGAM *

"செந்தமிழ்"ப்பிரசுரம்—உக.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை,

மதுரை.

1932.

THE TANJORE MAHARAJA SERFOJI'S SARASWATHI MAHAL LIBRARY TANJORE

ஸ்ரீ:

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

பக்கம்

1. இரண்டாம்பதிப்பின் முகவுரை I

2. முதற்பதிப்பின் முகவுரை IV

3. சிதம்பரப்பாட்டியல் ... ... க—எக

க. உறுப்பியலுரை ... ... க—கசு

உ. செய்யுளியலுரை ... ... கஎ—சஉ

ங. ஒழிபியலுரை ... ... சஉ—ருஉ

ச. பொருத்தவியல் ... ... ருங—ருரு

ரு. மரபியல் ... ... ருசு—எக

4. சிதம்பரப்பாட்டியற்செய்யுண் முதற்குறிப்பு ... எஉ

5. இலக்கண மேற்கோண் முதற்குறிப்பு... ... எங

6. உதாரணச்செய்யுண் முதற்குறிப்பு ... ... எச

7. பிழையுந் திருத்தமும் ... ... எசு

ஸ்ரீ:

இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை.

பாட்டியல் என்பது தனிநிலையும் தொடர்நிலையுமான செய்யுளிலக்கணங்களை விளக்கிக் கூறும் நூல்விசேடமாகும். தனிநிலைச் செய்யுளிலக்கணங் கூறுவனவற்றைச் செய்யுளியல் என்றும், தொடர்நிலைச் செய்யுளிலக்கணங் கூறுவனவற்றைப் பாட்டியல் எனவும் வழங்குவதும் உண்டு. தனிநிலைச்செய்யுளிலக்கணங் கூறுவன யாப்பருங்கலம், யாப்பருங்கலக்காரிகை முதலியனவாம். தொடர்நிலைச்செய்யுளிலக்கணங் கூறுவன பன்னிருபாட்டியல், வெண்பாப்பாட்டியல் முதலியனவாம். இம்முறையில் இச்சிதம்பரப்பாட்டியல், தனிநிலையும் தொடர்நிலையுமான செய்யுளிலக்கணங் கூறுவதாம். இது, அகத்தியர் கூறிய பாட்டியலின் வழிவந்ததென்பது "பாமேவு தமிழ்ப்பொதியக் குறுமுனிவன் கூறும் பாட்டியலைச் சுருக்கமதாய்ப் பகர்ந்திடுவன் யானே" என்னும் பாயிரத்தால் விளங்கும். இதனுள், உறுப்பியல், செய்யுளியல், ஒழிபியல்களாற் றனிநிலைச் செய்யுளிலக்கணமும், பொருத்தவியல், மரபியல்களாற் றொடர்நிலைச் செய்யுளிலக்கணமும் இனிது விளக்கிக்கூறப்பட்டுள்ளன. இதனையியற்றினர் பெயர் முதலிய விவரம் முதற்பதிப்பின் முகவுரையால் விளங்கும். இந்நூற்பகுதிகளுள் தனிநிலைச்செய்யுளிலக்கணங் கூறும் உறுப்பியல், செய்யுளியல், ஒழிபியல் என்பவற்றுக்குமட்டும் செவ்வியதோர் உரை காணப்படுகிறது. அவ்வுரை யாப்பருங்கலவிருத்தி, இலக்கணவிளக்கச் செய்யுளியலுரை என்பவற்றை யடியொற்றியெழுதப் பட்டதாகத்தெரிகிறது. உதாரணச்செய்யுள்களும் அவ்விருநூலுள்ளும் எடுத்தாளப்பட்டனவாகவே காணப்படுகின்றன. இவ்வுரை யியற்றியவர் பெயர் முதலிய விவரமொன்றும் புலப்படவில்லை.

இந்நூற் சுவடிகளுள் இச்சங்கத்துப் பாண்டியன்புத்தகசாலையில் இப்போதுள்ளவை மூன்று. அவை 355, 369, 167 என்ற இலக்க

மிடப்பட்டனவாம். அவற்றுள் (1) 355-ம் ஏடு மூலமட்டும் எழுதப்பட்டது. இதனிறுதியில் சிதம்பரப்பாட்டியலுரைச்சூத்திரம் என்ற தலைப்பின்கீழ்ச் சிலசெய்யுட்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் இந்நூலுரையி லெடுத்தாண்ட உதாரணச்செய்யுட்களின் முதற்குறிப்புக்கள் கூறப்பட்டுள்ளனவென்று தெரிகிறது. இச்செய்யுள்கள் முழுதுங் காணப்படவில்லை. உள்ளன சிலவும் படித்தற்கரியனவாய்ச் சிதைந்துள்ளன. (2) 369-ம் ஏடு உறுப்பியல் செய்யுளியல் ஒழிபியல் என்பவற்றுக்குமட்டும் உரை வரையப்பட்டதாய் இப்பதிப்புக்கு ஆதாரமாயுள்ளது. (3) 167-ம் ஏட்டில் முதலில் மூலம் முழுதும் வரையப்பட்டுப் பின் சிலசெய்யுட்குக் குறிப்புரையும், சிலவற்றுக் குதாரணமும், 369-ம் ஏட்டிலுள்ளவற்றை ஒத்தும் வேறுபட்டும் ஒருவரையறையின்றியும் தொடர்பின்றியும் பொருத்தமில்லியல் முடிய எழுதப்பட்டுள்ளன.

இந்நூல் இற்றைக்குச் சற்றேறத்தாழ இருபத்தொரு வருடங்களுக்குமுன், அப்பொழுது செந்தமிழ்ப் பத்திராசிரியராயிருந்த ஸ்ரீ. உ௱. வே. மு. இராகவையங்காரவர்களால் செந்தமிழ்ப்பிரசுரமாக வெளியிடப்பட்டது. அம்முதற்பதிப்புப்பிரதிகள் முழுதும் செலவாய் விட்டமையாலும், சென்னைச் சருவகலாசங்கத்தார் இதனைத் தமிழ்வித்வான்பரீக்ஷைக்குப் பாடமாகத் தெரிந்தெடுத்திருத்தலாலும் இது, இதுபொழுது இரண்டாமுறை பதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இப்பதிப்பில், யான் செந்தமிழ்த்தொகுதி 29ல் (பகுதி 9, 11ல்) வெளியிட்டதிருத்தங்களும், ஒழிபியலிறுதிமூன்றுசெய்யுட்கும் மேலே காட்டிய 369-ம் ஏட்டுச்சுவடியிற்கண்ட வுரையும், சிதம்பரப்பாட்டியற் செய்யுண்முதற்குறிப்பும், இலக்கணமேற்கோண்முதற்குறிப்பும், உதாரணமுதற்குறிப்பும் ஆங்காங்கு உரிய இடங்களிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இப்பதிப்பின் சச-ம் பக்கத்துத் தளைசீர்சிதைபாவழிக் குற்றிகாம் அலகிடப்படுதற்கும், ௩௧-ம் பக்கத்து முகாவொற் றுசெதுகைக்கும் உதாரணம் காட்டப்படவில்லை. முதற்பதிப்புப்பிரதியிலும் ஏட்டிலும்

அவை காணப்படவில்லை; ஏடெழுதியோரால் அவை தவறிவிடப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. ஆயினும், யாப்பருங்கல விருத்தியிலும் இலக்கணவிளக்கச் செய்யுளியலிலும்,

"வந்துநீ சேரி னுயிர்வாழும் வாராக்கால்
முந்தியாய் பெய்த வளைகழலு—முந்தியாங்
கோளானே கண்டனங் கொல்குறியா யின்னுமோர்
நாளானே நாம்புணரு மாறு" எனவும்,

"அந்தரத் துள்ளே யகங்கை புறங்கையா
மந்தரமே போலு மனைவாழ்க்கை—யந்தரத்து
வாழ்கின்றே மென்று மகிழன்மின் வாழ்நாளும்
போகின்ற பூளையே போன்று"

எனவும் முறையே அவற்றுக் குதாரணமாகக் காட்டப்பட்ட செய்யுள்களை உரிய இடங்களில் எழுதிச் சேர்த்துப் படித்துக்கோடல் பொருத்த முடைத்தாம்.

இப்பதிப்பிற் சிற்றறிவினனாகிய என்னால் நேர்ந்த பிழைகளைப் பொறுத்துத் திருத்தியளிக்குமாறு அறிஞரை வேண்டுகின்றேன்.

இங்ஙனம்,

திரு. கி. இராமநுஜையங்கார்,
செந்தமிழ்ப்பத்திராசிரியர்,
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்,
மதுரை.

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

பாட்டியல் என்பது, யாப்பமைதிபற்றிய இலக்கணங்கள் பலவற்றை உணர்த்தும் நூல்விசேடமாகும். நச்சினார்க்கினியர் 'பரணர் பாட்டியல்' (தொல். சொல். 81) என்று குறிப்பிடுதலால் சங்கத்தார்காலத்தே இத்தகைய நூல் பயின்றுவந்தமை தெரியலாகும். இவ்விலக்கணநூல்களிற் பழமையானதாக இப்போது கிடைத்திருப்பது, நாற்பாவகவலில் முன்னோரியற்றிய பன்னிருபாட்டியல் என்பது. இஃதன்றி வெண்பா கலித்துறை விருத்த முதலாக வெவ்வேறு பாக்களில் இயற்றப்பட்ட பாட்டியல்களும் வழங்குகின்றன. இவற்றுள் ஒன்று இச்சிதம்பரப் பாட்டியலும்; இது நாற்பத்தேழு எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்த முடையதாய், உறுப்பியல் செய்யுளியல் ஒழிபியல் பொருத்தவியல் மரபியல் என ஐந்தியல் கொண்டுள்ளது. "பாடு முறைமைக்கும் பன்னு தமிழ்தெளிந்து-சூடும் பனுவற்குச் சொற்பொருள்கள்-நாடுதற்கும்"— இந்நூல் பேருதவியாவது. இனிய வாக்கில் தெளிவாக விஷயங்களை எடுத்துவிளக்குதலால், பிற்காலத்துக் கவிஞரெல்லாராலும் இந்நூல் பெரிதும் போற்றப்படுவது.

இந்நூலாசிரியர் பரஞ்சோதியார் என்பார். இவர், சிதம்பர புராணம்*, மதுரையுலா என்ற நூல்களியற்றியவர் என்பதும், பௌராணிகராகிய திருமலைநாதர் என்பவர்க்குப் புத்திரரென்பதும், மெய்கண்டதேவர் சந்தானத்தினராய்க் கச்சியிலிருந்தவரும், தம் மாசிரியருமாகிய ஞானப்பிரகாச முனிவர் ஆணைப்படி இந்நூலை அவர் பாடினரென்பதும் இதன் பாயிரப் பாடல்களாற் புலப்படுகின்றன. சிதம்பரபுராணப் பாயிரச்செய்யுளொன்றில் "சகாற்கீரேழுநூ றுடன்மூப்பஃ தியைந்தவாண் டெல்லை" எனவருந் தொடரால், சகாப்தம் 1430 (கி. பி. 1518)ல் அப்புராணம் இவரால் இயற்றப்பட்டதென்பது தெரியலாம். இந்நூற்கியற்றப்பட்டவுரை, யாப்பிலக்கணங்களைத் தெளிவுறுத்தி இனியநடையில் அமைந்துள்ளது. இதனைச் செய்தவர், நூலாசிரியர்தாமோ, அன்றிப் பிறரோ அறியேம். இவ்வுரை, ஒழிபியல் இறுதி மூன்று பாடற்கும் பொருத்தவியல் மரபியல் முழுமைக்கும் கிடைக்கவில்லை இத்தமிழ்ச்சங்கத்துப் பாண்டியன் புத்தகசாலைப் பிரதிகள் மூன்றும், சங்கத்துச் சைவநூற் பரிசோதகர் ஸ்ரீமத். சேற்றூர். ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயரவர்கள் அளித்த பிரதியொன்றும் இந்நூற் பரிசோதனைக்கு உதவின. இப்பதிப்பிலுள்ள 'குற்றங்களைந்து குறைபெய் துவாசித்தல்-கற்றறிந்தமாந்தர் கட' னாகும்.

மு. இராகவையங்கார்.

---

* இந்நூல் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்கள் மாணாக்கருள் ஒருவர்செய்த உரையுடன் அச்சிடப்பட்டுளது. இதனாசிரியர் பெயர் அப்பதிப்பில் தெரிந்து குறிக்கப்படவில்லை.

சிதம்பரப்பாட்டியல்

மூலமும் உரையும்.

காப்பு.

நினைத்தவர்க்கு மன்றி நினைக்குமவர் தம்மை
நினைப்பவர்க்கு முத்தி நிரம்பும்—அனைத்துமாம்
ஆரணத்து முன்னவனு மம்பிகையும் பெற்றமத
வாரணத்தின் பாதமலர்.

பாயிரம்.

பாடலாஞ் செந்தமிழைப் பாடி யரனருளைக்
கூடலா மின்பநலங் கொள்ளலாம்—பேடணுய்
நாட்டியசீர்ப் பாவினங்க ளுடுஞ் சிதம்பரப்
பாட்டியலைக் கற்றார் பயன்.

பாடு முறைமைக்கும் பண்ணு தமிழ்தெளிந்து
சூடும் பனுவற்குச் சொற்பொருள்க—ளுடுதற்கும்
எண்ணிலராய் நின்றாரு மிந்நூல் வினவினரேற்
கண்ணிலான் காட்சியது காண்.

பூமன்னு பொழில்வெண்ணை மெய்கண்டான் கச்சிப்
புகழ்புனைதத் துவஞான ப்ரகாசமாய் வந்து
பாமன்ன வுரையென்ன வவனருளா லவன்றன்
பதம்பாவிச் சிதம்பரப்பாட் டியலெனப்பேர் வகுத்தான்
மாமன்னு சிதம்பரபு ராணமுதல னூலு
மதுரையுலா வும்பகர்ந்தோன் மருவுகுல மைந்தன்
தேமன்னு புராணகலை பலதெரிபு ராணத்
திருமலைநா யகனருளின் றேசுபூண் டோனே.

சிதம்பரப் பாட்டியலைச் செய்தான் றமிழாற்
சிதம்பர புராணமுதற் செய்து—விதம்பெறுசீர்
சேர்ந்த புராணத் திருமலைநா தன்றவத்தாற்
சார்ந்தபரஞ் சோதியென்பான் றான்.

நூல்.

க-வது உறுப்பியல்.

க. பூமேவு திசைமுகனுஞ் செங்கணெடு மாலும்
புத்தேளிர் கணங்களுமா தவத்தோரும் போற்றத்
தேமேவு குழலுமையாள் கண்டுவப்ப மன்றிற்
றிருநடஞ்செய் பேரொளியைச் சிந்தைதனில் வைத்துக்
காமேவு கிளியென்னக் கொழுஞ் செழுந்தே னென்னக்
கடலமுத மென்னமிளிர் கனித்துவர்வாய் மாதே
பாமேவு தமிழ்ப்பொதியக் குறுமுனிவன் கூறும்
பாட்டியலைச் சுருக்கமதாய்ப் பகர்ந்திடுவன் யானே.

உ. யாப்புவிதி யெழுத்தசைசீர் பந்தமடி தொடைபா
வினமிவையிற் குறினெடிலொற் றுயிர்மெயுயி ராய்தம்
கோப்புடைக்குற் றுகரங்குற் றிகரமையௌ காரக்
குறுக்கமே வல்லினமெல் லினமொடிடை யினமே
நீப்பரிய வுயிரளபொற் றளபசையி னெழுத்தாம்
நெடில்குறில்க டனித்துமொற் றை யடுத்தும்வரி னேராம்
சாய்ப்பரிய குறிலிணைகள் குறினெடில்க டனித்துந்
தமதுடனொற் றடுத்தும்வரி னிரையசையு மாமே.

'பூமேவு...பகர்ந்திடுவன்யான்' என்றது தற்சிறப்பு: "வணக்க மதிகார மென்றிரண்டுஞ் சொல்லச், சிறப்பென்னும் பாயிர மாம்." என்றாராகலின்.

'யாப்பு விதி......எழுத்தாம்' என்றது, யாப்பினதுவிதி எழுத்து முதல் எட்டாம் என்றவாறு. அவற்றுள்; எழுத்தாவன:—குறிலெனவும் நெடிலென வும் மெய்யெனவும் உயிர்மெய்யெனவும் உயிரெனவும் ஆய்தமெனவும் குற்றிய லுகரமெனவும் குற்றியலிகரமெனவும் ஐகாரக்குறுக்கமெனவும் ஔகாரக்குறுக்க மெனவும் வல்லினமெனவும் மெல்லினமெனவும் இடையினமெனவும் உயிரள பெடையெனவும் ஒற்றளபெடை யெனவும் வரும். இவற்றுள், குறிலாவன:— அ இ உ எ ஒ என ஐந்தாம்; நெடிலாவன:—ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஓ ஔ என வேழாம்; மெய்யாவன:—க ங ச ஞ ட ண த ந ப ம ய ர ல வ ழ ள ற ன எனப் பதினெட் டாம். உயிர்மெய்யாவன:—இவற்றின்மேல் உயிர் ஏறியவை; க கா கி கீ கு கூ கெ கே கை கொ கோ கௌ என வரும். இப்படியே, பதினெட்டொற் றின்மேலும் பன்னீருயிரும் ஏற, இருநூற்றிருபத்தாறெழுத்தாம். உயிராவன:— அ ஆ இ ஈ உ ஊ எ ஏ ஐ ஒ ஓ ஔ எனப் பன்னிரண்

டாம். ஆய்தமாவன:—எஃகு கஃசு கஃடு கஃது கஃபு கஃறு என வரும். குற்றியலுகரமாவன:—நாகு காசு காடு காது காபு காறு என நெடிற்கீழும், நாக்கு காச்சு காட்டு காத்து காப்பு காற்று என நெடிலொற்றின்கீழும், வாகு மூாசு முருடு மருது துரபு கவறு எனக் குறிலிணைக்கீழும், அரக்கு பொரிச்சு தெருட்டு குருத்து பொருப்பு சிரற்று எனக் குறிலிணையொற்றின்கீழும், அசோகு பலாசு மலாடு கொடாது புதாபு விராறு எனக் குறிநெடிற்கீழும், தமாக்கு தடாச்சு பனாட்டு கெடாத்து புதாப்பு விராற்று எனக் குறிநெடிலொற்றின் கீழும், கக்கு கச்சு கட்டு கத்து கப்பு கற்று எனக் குற்றொற்றின்கீழும் குற்றிய லுகரம் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. இனி, குற்றியலிகரம் வருமாறு:—நாகியாது காசியாது காடியாது காதியாது காபியாது காறியாது எனவும் பிறவு மேற்கூறிய வாறும், கேண்மியா சென்மியா எனவும் வரும். பிறவும் வருவன இவ்வா றொட்டிக்கொள்க. இனி, ஐகாரக்குறுக்கமாவன:—ஐப்பசி மைப்புறம்; மடை யன் உடைவாள்; குவளை தவளை தினை பனை என மூவிடத்தும் மறையே குறுகிவந்தன. இனி, ஒளகாரக்குறுக்கமாவன:—மௌனம் மௌவி கௌவை என முதற்கட் குறுகினவாறு. வல்லினமாவன:—க ச ட த ப ற. மெல்லின மாவன:—ங ஞ ண ந ம ன. இடையினமாவன:—ய ர ல வ ழ ள. இனி, உயிரளபெடையாவன:—வாஅகை ஈஇகை ஊஉகம் ஏஎரி தைஇயல் ஓஒதை ஔஉவியம் என முதனிலையளபெடை வந்தவாறு. பதாஅகை செலீஇயர் உலூஉகம் பரேஎரி வளைஇய விரோஒதம் மனௌஉகம் என இடைநிலையள பெடை வந்தவாறு. குராஅ குரீஇ குழூஉ எனேஎ விளைஇ அரோஒ அனௌஉ என இறுதிநிலையளபெடை வந்தவாறு. ஒற்றளபெடை வருமாறு:— மங்ங்கலம் மஞ்ஞ்சு மண்ண்ணு பங்ந்து அம்ம்பு மின்ன்னு தெவ்வ்வர் வெய்ய்யர் செல்ல்க கொள்ள்கை எஃஃகு எனக் குறிற்கீழும், அரங்ங்கம் முரஞ்ஞ்சு முரண்ண்டு பருந்ந்து அரும்ம்பு முரன்ன்று குரவ்வ்வை அரய்ய்யர் குரல்ல்கள் திரள்ள்கள் வரஃஃகு எனக் குறிலிணைக்கீழும், அளபெடை வந்தவாறு. பொன்ன் "மடங்ங் (கலந்த") என இறுதிநிலையளபெடை வந்தவாறு.

இவற்றுக்குப் பிறசூத்திரம்:—

"யாப்பும், பாட்டுந் தூக்குந் தொடர்புஞ் செய்யுளை
நோக்கிற் றென்பர் நுணங்கி யோரே."

"எழுதப் படுதலி னெழுத்தே யவ்வெழுத்
தசைத்திசை கோடலி னசையே யசையியைந்து
சீர்கொள நிற்றலிற் சீரே சீரிரண்டு
தட்டு நிற்றலிற் றளையே யத்தளை
யடுத்து நடத்தலி னடியே யடியிரண்டு
தொடுத்தமுத லாயிற் றொடையே யத்தொடை

பாவி நடத்தலிற் பாவே பாவொத்
தினமாய் நடத்த லினமெனப் படுமே"

"பந்தந் தளையின் பாற்பெய ராகும்"

"அஇ உஎ ஒக்குறி லைந்தே"

"ஆஈ ஊஏ ஐஓ ஔநெடில்"

"ககர முதல னகர விறுவாய்ப்
பதினெண் ணெழுத்து மெய்யென மொழிப"

"மெய்யுடம் புறுப்பொற் றிவைதா மொருபொருள்
செய்யு மென்று செப்பினர் புலவர்"

"உயிரீ ராறே மெய்ம்மூ வாறே
யம்மூ வாறு முயிரோ டுயிர்ப்ப
விருநூற் றொருபத் தாறுயிர் மெய்யே"

"அகர முதல ஔகார விறுவாய்ப்
பன்னிரண் டெழுத்து முயிரென மொழிப"

"குறியதன் முன்ன ராய்தப் புள்ளி
உயிரொடு புணர்ந்தவல் லாறன் மிசைத்தே"

"அஃகேன மாய்தந் தனிநிலை புள்ளி
யொற்றிப் பால வைந்து மிதற்கே"

"நெடிலே குறிலிணை குறினெடி லென்றிவை
யொற்றொடு வருதலொடு குற்றொற் றிறுதியென்
றேழ்குற் றுகரக் கிடனென மொழிப"

"எழுவகை யிடத்துங் குற்றிய லுகரம்
வழுவின்று வரூஉம் வல்லா றூர்ந்தே"

"வல்லெழுத் தாறோ டெழுவகை யிடத்து
முகர மரையாம் யகரமோ டியையி
னிகாரமுங் குறுகு மென்மனார் புலவர்"

"யகரம் வரக்குற ளுத்திரி யிகாரமு
மசைச்சொன் மியாவி னிகாரமுங் குறிய"

"தற்சுட் டளபொழி யைம்மூ வழியு
நையு மௌவு முதலற் றாகும்"

"இசைகெடின் மொழிமுத லிடைகடை நிலைநெடி
லளபெழு மவற்றவற் றினக்குறில் குறியே"

"ஐ ஔ வென்னு மாயீ ரெழுத்திற்
கிகர வுகர மிசைநிறை யாகும்"

"ஐஒள நமன வயலள வாய்தம்
அளபாங் குறிலிணை குறிற்கீ ழிடைகடை
மிகலே யவற்றின் குறியாம் வேறே"

"மாத்திரை வகையாற் றளைதம கெடாநிலை
யாப்பழி யாமையென் றளபெடை வேண்டும்"

"கண்ணிமை கைந்நொடி யளவே மாத்திரை
நுண்ணிதி னுணர்ந்தோர் கண்ட வாறே"

"உன்னல் காலே யூன்ற லரையே
முருக்கல் முக்கால் விடுத்த லொன்றே"

"மூன்றுயி ரளபிரண் டாநெடி லொன்றே
குறிலோ டையௌக் குறுக்க மொற்றள
பரையொற் றிஉக் குறுக்க மாய்தங்
கால்குறண் மஃகா னுய்த மாத்திரை"

எனவரும். பிறவுமன்ன.

"நெடில்குறில்க டனித்துமொற்றை யடுத்தும்வரி னோராம் சாய்ப்பரிய குறிலிணைகள் குறினெடில்க டனித்துந், தமதுடனொற் றடுத்தும்வரி னிரை யசையு மாமே" என்றது நெட்டெழுத்துத் தனியே வரினும், குற்றெழுத்துத் தனியேவரினும், நெட்டெழுத்து ஒற்றடுத்துவரினும் குற்றெழுத்து ஒற்றடுத்து வரினும் நேரசையாம் ; குறில் இணைந்துவரினும் குறினெடில் இணைந்துவரி னும், குறிலிணை ஒற்றடுத்து வரினும் குறினெடில் ஒற்றடுத்துவரினும் நிரை யசையாம் என்றவாறு. ஆ - என நெட்டெழுத்துத் தனியேவந்த நேரசை. ழி - எனக் குற்றெழுத்துத் தனியேவந்த நேரசை. செல் - எனக்குற்றெழுத்து ஒற்றடுத்துவந்த நேரசை. போர் - என நெட்டெழுத்து ஒற்றடுத்துவந்த நேரசை. சின : எனக் குறில் இரண்டிணைந்துவந்த நிரையசை. ததை - எனக் குறினெடில் இணைந்துவந்த நிரையசை. எழில் - எனக் குறிலிணை ஒற் றடுத்துவந்த நிரையசை. சுலாம் - எனக் குறினெடில் ஒற்றடுத்துவந்த நிரை யசை, இவற்றுக்கு உதாரணம்:—

"செல்வப்போர்க் கதக்கண்ணன் செயிர்த்தெறிந்த சினவாழி
முல்லைத்தார் மறமன்னர் முடித்தலையை முருக்கிப்போய்
எல்லைநீர் வியன்கொண்மூ விடைநுழையு மதியம்போன்
மல்லலோங் கெழில்யானை மருமம்பாய்ந் தொளித்ததே."

எனவரும். இதில் நேர்நிரை கண்டுகொள்க. "அசையும்" என்ற உம்மையால், நேர்பசை நிரைபசை என்னும் இரண்டுங்கூட்டி அசை நான்கென்பாருமுளர். ()

௫. நிரலியற்சீர் நேர்நேர்தே மாநிரைநேர் புளிமா
நிரைநிரையே கருவிளமே நேர்நிரைகூ விளம்பின்
வருநேர்காய் வெள்ளைநிரை வரிற்கனிவஞ் சிச்சீர்
மற்றுநேர் நிரைவரிற்றண் ணிழல்நேர்நேர் தண்பூப்
பரவுநிரை நேர்நறும்பூ நிரைநிரைவந் தக்காற்
பகருநறு நிழலாமீ ரெட்டிவைநா லசைச்சீர்
விரவுவஞ்சி நாண்மலரோ ரசைச்சீரீ ரசைச்சீர்
மேவியபோற் றளைதமக்கு விளங்கிமரு விடுமே.

"நிரலியற்சீர்............நேர்நிரை கூவிளம்" என்றது, இந்த ஈரசைச்சீர் நான்கும் ஆசிரியச்சீர் என்றவாறு. நேர்நேர் நிரைநேர் நிரைநிரை நேர்நிரை எனவும், தேமா புளிமா கருவிளம் கூவிளம் எனவும் வரும். "பின்வரும் நேர் காய் வெள்ளை" என்றது, அவை நிரலே நிற்க, பின்னேவரும் நேர், நேர் நேர்நேர் : தேமாங்காய் : பிறவுமன்ன ; இவை நாலும் வெண்சீர் என்றவாறு. "நிரைவரிற் கனி வஞ்சிச்சீர்" என்றது, இப்படியே பின்னே நிரை நாலும் வந்தால் நேர்நேர்நிரை ; தேமாங்கனி ; பிறவுமன்ன ; இவை நாலும் வஞ்சிச் சீர் என்றவாறு. 'மற்றும் நேர்நிரைவரில்...பகருநறுநிழல்' என்றது, அவ்வாறு பின்னே நேர்நிரைவந்தால் நேர்நேர்நேர்நிரை : தேமாந் தண்ணிழல் : பிறவு மன்ன. அப்படிப் பின்னே நேர்நேர்வந்தால் நேர்நேர்நேர்நேர்: தேமாந்தண்பூ: பிறவுமன்ன. பின்னே நிரைநேர் வந்தால் நேர்நேர் நிரைநேர்: தேமாநறும்பூ: பிறவுமன்ன. பின்றுன் நிரைநிரை வந்தால் நேர்நேர் நிரைநிரை: தேமாநறு நிழல்: பிறவுமன்ன. இவை பதினாறு பொதுச்சீரும் வஞ்சி. "நாண்மல ரோ ரசைச்சீர்" என்றது, நாள் எனவும் மலரெனவும் வருமிவையிரண்டும் ஓ ரசைச்சீர் என்றவாறு. ஆகச் சீர் முப்பது. இந்த ஓரசைச்சீருக்குத் தளை ஆசிரியச்சீருக் குரைத்த தளையெனக் கொள்க. 'நிரல்' என்பதனையும் பின் னென்பதனையும் எல்லாவற்றிற்கும் தீபமாக ஒட்டிக்கொள்க. "இயற்சீ ராசிரி யச்சீ ரகவற், சீரென மொழிப சிறந்தசி னோரே." வாய்பாடு:—நேர்நேர் தேமா, நிரைநேர் புளிமா, நிரைநிரை கருவிளம், நேர்நிரை கூவிளம்: இவை ஆசிரியச்சீர். நேர்நேர்நேர் தேமாங்காய், நிரைநேர்நேர் புளிமாங்காய், நிரை நிரைநேர் கருவிளங்காய், நேர்நிரைநேர் கூவிளங்காய்: இவை வெண்சீர். நேர் நேர்நிரை தேமாங்கனி, நிரைநேர்நிரை புளிமாங்கனி நிரைநிரைநிரை கரு விளங்கனி, நேர்நிரைநிரை கூவிளங்கனி: இவை வஞ்சிச்சீர். நேர்நேர்நேர்நிரை தேமாந்தண்ணிழல், நிரைநேர்நேர்நிரை, புளிமாந்தண்ணிழல், நிரைநிரை நேர்நிரை கருவிளந்தண்ணிழல், நேர்நிரைநேர்நிரை கூவிளந்தண்ணிழல் என வும்; நேர்நேர்நேர்நேர் தேமாந்தண்பூ, நிரைநேர்நேர்நேர் புளிமாந்தண்பூ,

நிரைநிரைநேர்நேர் கருவிளந்தண்பூ, நேர்நிரைநேர்நேர் கூவிளந்தண்பூ எனவும்; நேர்நேர்நிரைநேர் தேமாநறும்பூ, நிரைநேர்நிரைநேர் புளிமாநறும்பூ, நிரைநிரைநிரைநேர் கருவிளநறும்பூ, நேர்நிரைநிரைநேர் கூவிளநறும்பூ எனவும்; நேர்நேர்நிரைநிரை தேமாநறுநிழல், நிரைநேர்நிரைநிரை புளிமாநறுநிழல், நிரைநிரைநிரைநிரை கருவிளநறுநிழல், நேர்நிரைநிரைநிரை கூவிளநறுநிழல் எனவும் வரும்: இவை பொதுச்சீர். நாண் மலர் என்பன ஓரசைச்சீர். இவற்றிற்கு உதாரணம்:—

"குன்றக் குறவன் காதன் மடமகள்
வரையர மகளிர் புரையுஞ் சாயலள்
ஐய ளரும்பிய முலையள்
செய்ய வாயினள் மார்பினள் சுணங்கே"

இவ்வாசிரியப்பாவினுள் நான்காசிரியவுரிச்சீரும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

"பொன்னார மார்பிற் புனைகழற்காற் கிள்ளிபே
ருன்னேனென் றாழுலக்கை பற்றினேற்—கென்னோ
மனனொடு வாயெல்லா மல்குநீர்க் கோழிப்
புனலுடன் பேரே வரும்."

இவ்வெண்பாவினுள் வெண்பாவுரிச்சீர் நான்கும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

"சுரமறிவன துறையெல்லாம்
இறவீன்பன வில்லெல்லாம்
மீன்றிரிவன கிடங்கெல்லாம்
தேன்றாழ்வன பொழிலெல்லாம்
எனவாங்கு:
தண்பணை தழீஇய விருக்கை
மண்கெழு நெடுமதின் மன்ன னூரே."

இவ்வஞ்சிப்பாவினுள் வஞ்சியுரிச்சீர் நான்கும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

"அங்கண்வானத் தமரரசரும்
வெங்களியானை வேல்வேந்தரும்
வடிவார்கூந்தன் மங்கையரும்
கடிமலரேந்திக் கதழ்ந்திறைஞ்சச்
சிங்கஞ்சுமந்த மணியணைமிசைக்
கொங்கவிரசோகின் குளிர்நிழற்கீழ்ச்
செழுநீர்ப்பவளத் திரள்காம்பின்
முழுமதிபுரையு முக்குடை நீழல்

வெங்கண்வினைப்பகை விளிவெய்தப்
பொன்புனைநெடுமெதில் புடைவளைப்ப
வனந்தசதுட்டய மவையெய்த
நனந்தலையுலகுட னவைநீங்க
மந்தமாருத மருங்கசைப்ப
அந்தரதுந்துபி நின்றியம்ப
இலங்குசாமரை யெழுந்தலமர
நலங்கிளர்பூமழை நனிசொரிதர
இனிதிருந், தருணெறி நடாத்தியவாதிதன்
திருவடி பரவுதும் சித்திபெறற் பொருட்டே".

இக் குறளடி வஞ்சிப்பாவினுள் பொதுச்சீர் பதினாறும் அடிதோறும் வந்த வாறு கண்டுகொள்க.

"நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத் தவல மிலர்"

இவ்வெண்பாவினுள் 'இலர்' என நிரையசைச்சீராயினவாறு கண்டுகொள்க.

"பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி
வாலெயி றூறிய நீர்"

இவ்வெண்பாவினுள் 'நீர்' என நேரசைச்சீராயினவாறு கண்டுகொள்க. பிறவுமன்ன. இனி, ஓரசைச்சீருக்குத் தளைவருமாறு:—

"உரிமை யின்க ணின்மையால்
அரிமதர் மழைக் கண்ணாள்
செருமதி செய் தீமையால்
பெருமை கொன்ற வென்பவே"

இம் மூச்சீரடி வஞ்சிவிருத்தத்துள் 'மழை' 'செய்' என்னும் அசைச்சீர்கள் இயற்சீரேபோலக்கொண்டு, வருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றுமலும் ஒன்றியும் வந்தமையால், முறையே இயற்சீர்வெண்டளையும் ஆசிரியத்தளையுமாயின.

ச. மருவுவிள முன்னர்நிரை நிரையொன்று சிரிய
மாமுன்னேர் வரினேரொன் றாசிரியத் தளையாம்
விரவியகாய் முன்னர்நேர் வெண்சீர்வெண் டளையா
மீட்டுங்காய் முன்னர்நிரை* கலித்தளையா மின்னே

* "மேவுகலித் தளையாம்" எனவும் பாடம்.

கருதுகனி முன்னர்நே ரொன்ருத வஞ்சி
கனிமுனிரை யொன்றியவஞ் சித்தளையா மாமுன்
னிரையும்விள முன்னேரு மியற்சீர்வெண் டளை யாம்
நிழல்கனியாம் பூக்காயா நிகழ்பொதுச்சீர்த் தளைக்கே.

என்பது சூத்திரம்.—விளமென நிற்ப நிரையெனவருவது நிரையொன்ருசிரியத்தளை; மாவெனநிற்ப நேரென வருவது நேரொன்ருசிரியத்தளை; காயெனநிற்ப நேரெனவருவது வெண்சீர்வெண்டளை; காயெனநிற்ப நிரையென வருவது கலித்தளை; கனியென நிற்ப நேரெனவருவது ஒன்ருதவஞ்சித்தளை; கனியெனநிற்ப நிரையெனவருவது ஒன்றிய வஞ்சித்தளை; மாவெனநிற்ப நிரையெனவருவதும் விளமெனநிற்ப நேரெனவருவதும் இயற்சீர்வெண்டளை; தண்ணிழற்சீருக்கும் நறுநிழற்சீருக்கும் கனிச்சீருக்குரைத்தாங்குத் தளைகொள்க; தண்பூச்சீருக்கும் நறும்பூச்சீருக்கும் காய்ச்சீருக்கு உரைத்த தளையே கொள்க. இவற்றுக் குதாரணம்:—

"திருமழை தலைஇய விருணிற விசும்பின்
விண்ணதி ரிமிழிசை கடுப்பப்
பண்ணமைந் தவர்தேர் சென்றவாறே."

இது நிரையொன்ருசிரியத்தளையும் நேரொன்ருசிரியத்தளையும் வந்த செய்யுள். "பொன்ஞரமார்பின்"—இது வெண்சீர்வெண்டளையும் இயற்சீர்வெண்டளையும்வந்த செய்யுள். "செல்வப்போர்க் கதக்கண்ணன்"—இது கலித்தளையான்வந்த செய்யுள். "சுறமறிவன துறையெல்லாம்"—இஃது ஒன்றியவஞ்சித்தளையும் ஒன்ருதவஞ்சித்தளையும் வந்த செய்யுள். நாலசைப் பொதுச்சீருக்குத் தளை முன்னர்க்காட்டிய 'அங்கண்வானத்து' என்னும் வஞ்சிப்பாவினுட் கண்டு கொள்க. (௪)

௫. நிகழிருசீர் குறளடிமூச் சீர்சிந்து நாற்சீர்
நேரொடளவடியைஞ்சீர் நெடிலடியா ருதி
திகழ்தருசீர் கழிநெடில்வெள் ளடியிரண்டு மூன்ரு
சிரியம்வஞ்சி மூன்றுகலி நான்கிழிபு பெருமை
புகல்பொருண்மட் டெழுத்தசைசீ ரடியந்த மாதி
யாமந்தா தித்தொடையே யடிமுழுது மொருசொற்
புகல்வதிரட் டைத்தொடையா மோனைமுத லாகப்
புகன்றதொடை புகலாது புகல்வதுசெந் தொடையே.

"நிகழிருசீர்...............அகல்பொருண்மட்டு"—என்பதற்கு உதாரணம் வருமாறு:—

"திரைத்த சாலிகை—நிரைத்த போனிரந்
திரைப்ப தேன்களே—விரைக்கொண் மாலையாய்"

இஃது அடிதோறும் இருசீராதலால், குறளடியான் வந்த செய்யுள்.

"இருது வேற்றுமை யின்மையாற்
சுருதி மேற்றுாக் கத்தினே
டரிது வேற்றுமை யாகவே
கருது வேற்றடங் கையினுய்"

இஃது அடிதோறும் மூச்சீராதலால், சிந்தடியான்வந்த செய்யுள்.

"தேம்பழுத் தினியநீர் மூன்றுந் தீம்பலா
மேம்பழுத் தளிந்தன சுளையும் வேரியு
மாம்பழக் கனிகளு மதுத்தண் டீட்டமூந்
தாம்பழுத் துளசில தவள மாடமே"

இஃது அடிதோறும் நாற்சீராதலால் அளவடியான்வந்த செய்யுள்.

"வென்றான் வினையின் றொகையாய விரிந்து தன்கண்
ஒன்றாய்ப் பரந்த வுணர்வின்னெழி யாது முற்றுஞ்
சென்றான் றிகழுஞ் சுடர்சூழொளி மூர்த்தி யாகி
நின்றா னடிக்கீழ்ப் பணிந்தார்வினை நீங்கி நின்றார்."

இஃது அடிதோறும் ஐஞ்சீராதலால் நெடிலடியான் வந்த செய்யுள்.

"இரைக்கு மஞ்சிறைப் பறவைக ளெனப்பெயர்ந் தினவண்டு புடைசூழ
நுரைக்க ளென்னுமக்*குழம்புக டிகழ்ந்தெழ நுடங்கிய விலயத்தால்
திரைக்க ரங்களிற் செழுமலைச் சந்தனத் திரள்களைக் கரைமேல்வைத்
தரைக்கு மற்றிது குணகடற் றிரையொடு பொருதல தவியாதே"

இஃது அறுசீர்க்கழிநெடிலடியான் வந்த செய்யுள்.

"கணிகொண் டலர்ந்த நறுவேங்கை யோடு கமழ்கின்ற காந்த ளிதழா
லணிகொண் டலர்ந்த வனமாலை சூடி யகிலாவி குஞ்சி கமழ

* "குழம்புகொண்டெதிர்ந்தெழ" என்றும் பாடம்.

மணிகுண் டலங்க ளிருபாலும் வந்து வரையாக மீது திவளத்
துணிகொண் டிலங்கு சுடர்வேலி னேடு வருவா னிதென்கொ றுணிவே.',

இஃது எழுசீர்க் கழிநெடிலடியான் வந்த செய்யுள்.

"மூவடிவி ஞலிரண்டு சூழ்சுடரு நாண
முழுதுலகு *மூடி முளேவயிர நாறித்
தூவடிவி ஞலிலங்கு வெண்குடையி னீழற்
சுடரோயுன னடிபோற்றிச் சொல்லுவதொன் றுண்டாற்
சேவடிக டாமரையின் சேயிதழ்க டீண்டச்
சிவந்தனவோ சேவடியின் செங்கதிர்கள் பாயப்
பூவடிவு கொண்டனவோ பொங்கொளிகள் சூழ்ந்து
புலன்கொளா வாலெமக்கெம் புண்ணியர்தங் கோவே"

இஃது எண்சீர்க்கழிநெடிலடியான் வந்த செய்யுள்.

"இடங்கை வெஞ்சிலே வலங்கை வாளியி னெதிர்ந்த தாரையை
யிலங்கு மாழியின் விலங்கியோள்
முடங்கு வாலுளே மடங்கன் மீமிசை முனிந்து சென்றுடன்
மூரண்ட ராசனே முருக்கியோள்
வடங்கொண் மென்முலே றுடங்கு நுண்ணிடை மடந்தை சுந்தரி
வளங்கொள் பூண்முலே மகிழ்ந்தகோன்
றடங்கொ டாமரை யிடங்கொள் சேவடி தலேக்கு வைப்பவர்
தமக்கு வெந்துயர் தவிர்க்குமே"

இஃது ஒன்பதின்சீர்க் கழிநெடிலடியான் வந்த செய்யுள்.

"கொங்கு தங்கு கோதை யோதி மாத ரோடு கூடி நீடு மோடை நெற்றி
வெங்கண் யானே வேந்தர் போந்து வேத கீத நாத வென்று நின்று தாழ
அங்க பூர்வ மாதி யாய வாதி நூலி னீதி யோது மாதி யாய
செங்கண் மாலே † காலே சென்று சேர்நர் சேர்வர் சோதி சேர்ந்த சித்திதானே"

இது பதின்சீர்க்கழிநெடிலடியான் வந்த செய்யுள். பிறவும் வந்துழிக் கண்டுகொள்க.

---

*"மூடியெழின் முளேவயிர நாற்றி" என்றும் பாடம்.

†"மாலே காலே சேர்நர் சேர்வர்" என்றும் பாடம்.

"பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி
வாலெயி றூறிய நீர்"

இஃது இரண்டடியான் வெண்பாவிற்குச் சிறுமைவந்தவாறு.

"மூதுக்குறைந் தனவே மூதுக்குறைந் தனவே
மலைய னொள்வேற் கண்ணி
மூலையும் வாரா மூதுக்குறைந் தனவே"

இது மூன்றடியான் ஆசிரியப்பாவிற்குச் சிறுமை வந்தவாறு.

"செல்வப் போர்" இது நான்கடியாற் கலிப்பாவிற்குச் சிறுமை வந்தவாறு.

"செங்கண்மேதி கரும்புழக்கி
யங்கணீலத் தலாருந்திப்
பொழிற்காஞ்சி நிழற்றுயிலும்
செழுநீர்—நல்வயற் கழனி யூரன்
புகழ்த லானுப் பெருவண் மையனே"

இது மூன்றடியான் வஞ்சிப்பாவிற்குச் சிறுமை வந்தவாறு. பிறவு மன்ன.

இனி, "எழுத்தசைசீர் ....செந்தொடையே" என்பதற் குதாரணம். அந்தாதித்தொடை வருமாறு:—

"உலகுடன் விளக்கு மொளிதிக ழவிர்மதி
மதிநல னழிக்கும் வளங்கெழு முக்குடை
முக்குடை நீழற் பொற்புடை யாசனம்
ஆசனத் திருந்த திருந்தொளி யறிவன்
ஆசனத் திருந்த திருந்தொளி யறிவனை
யறிவுசே ருள்ளமோ டருந்தவம் புரிந்து
துன்னிய மாந்தரஃ தென்ப
பன்னருஞ் சிறப்பின் விண்மிசை யுலகே"

இது நான்கந்தாதித் தொடையும் வந்த செய்யுள். இனி இரட்டைத் தொடை செந்தொடைகள் வருமாறு:—

"ஒக்குமே யொக்குமே யொக்குமே யொக்கும்
விளக்கினிற் சீறெரி யொக்குமே யொக்கும்
குளக்கொட்டிப் பூவி னிறம்"

இஃது ஓரடிமுழுதும் வந்தமொழியே வந்தமையால் இரட்டைத்தொடை.

"பூத்த வேங்கை வியன்சினை யேறி
மயிலின மகவு நாடன்
நன்னுதற் கொடிச்சி மனத்தகத் தோனே"

இது மோனைமுதலாகிய தொடையின்றிவந்தமையாற் செந்தொடை; பிறவு மன்ன. (௫)

சு. தொடையெழுவா யெழுத்தொன்றின் மோனையியை பிறுதி
சொல்லிரண்டா மெழுத்தொன்றி னெதுகைபொருண் [மொழிக
ளுடன்முரணின் முரணளபு வருதலடி யளவே
யுயரிருசீ ரிணைதலிணை முதலொடுமூன் றுஞ்சீர்
அடைபொழிப்பு நடுவிருசீ ரகறலொரூஉ வடியி
னடர்தருமுச் சீர்கூழை முதலயற்சீர் நீங்கல்
கெடலருமேற் கதுவாயே யீற்றயற்சீர் நீங்கல்
கீழ்க்கதுவாய் சீர்முழுதுங் கிடைத்திடின்முற் றுமே.

"தொடையெழுவாய் எழுத்து ஒன்றின் மோனை"-என்றது, அடிதோறும் முதலெழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுப்பது அடிமோனைத்தொடை. "இயைபு இறுதி" என்றது, அடிதோறும் இறுதி யெழுத்து ஒன்றிவரத்தொடுப்பது அடியியைபுத் தொடை. "சொல்லிரண்டாம் எழுத்தொன்றின் எதுகை" என்றது அடிதோறும் இரண்டாமெழுத்து ஒன்றிவரத்தொடுப்பது அடியெதுகைத் தொடை. "பொருண் மொழிக ளுடன் முரணின் முரண்" என்றது, பொருளானே யாயினும் சொல்லானே யாயினும் அடிதோறும் முதன்மொழிக்கண் மறுதலைப் படத் தொடுப்பது அடிமுரண்டொடை. "அளபு வருதல் அடியளவே" என்றது, அடிதோறும் முதன்மொழிக்கண் அளபுவரத் தொடுப்பது, அடியள பெடைத்தொடை. "உயரிருசீரிணைதலிணை......................சீர்முழுதுங் கிடைத்திடின் முற்றுமே" என்றது, முன்சொன்ன மோனை இயைபு எதுகை முரண் அளபு என்னும் இவ்வைந்தினும் இணை பொழிப்பு ஒரூஉ கூழை மேற்கது வாய் கீழ்க்கதுவாய் முற்று என்னும் இவை எழுங் கூட்டி உறழ முப்பத்தைந்து தொடையாம்; எ-று. வரலாறு:—இணைமோனைத்தொடை, பொழிப்புமோனைத் தொடை, ஒரூஉமோனைத்தொடை, கூழைமோனைத்தொடை, மேற்கதுவாய் மோனைத்தொடை, கீழ்க்கதுவாய்மோனைத்தொடை, முற்றுமோனைத்தொடை எனவும், இவ்வாறே இயைபு எதுகை முதலியவற்றோடு ஒட்டியும் ஆகத் தொடை முப்பத்தைந்தாமாறு கண்டுகொள்க.

"மாவும் புள்ளும் வதிவயிற் படர
மாநீர் விரிந்த பூவுங் கூம்ப
மாலை தொடுத்த கோதையுங் கமழ
மாலை வந்த வாடையின்
மாயோ ளின்னுயிர்ப் புறத்திறுத் தற்றே."

இஃது அடிதோறும் முதலெழுத்தொன்றிவரத் தொடுத்தமையால் அடிமோனைத்தொடை.

"இன்னகைத் துவர்வாய்க் கிளவியு மணங்கே
நன்மா மேனிச் சுணங்குமா ரணங்கே
ஆடமைத் தோளிக் கூடலு மணங்கே
அரிமதர் மழைக்கணு மணங்கே
திருநுதற் பொறித்த திலதமு மணங்கே."

இஃது அடிதோறும் இறுதியெழுத்தொன்றிவரத் தொடுத்தமையால், அடியியைபுத்தொடை.

"தேம்பழுத் தினியநீர் மூன்றுந் தீம்பலா
மேம்பழுத் தளிந்தன சுளையும் வேரியும்
மாம்பழக் கனிகளும் மதுத்தண் டீட்டமுந்
தாம்பழுத் துளசில தவள மாடமே."

இஃது அடிதோறும் இரண்டாமெழுத் தொன்றிவரத் தொடுத்தமையால் அடியெதுகைத்தொடை.

"இருள்பரந் தன்ன மாநீர் மருங்கின்
நிலவுகுவித் தன்ன வெண்மண லொருசிறை
இரும்பி னன்ன கருங்கோட்டுப் புன்னை
பொன்னி னன்ன நுண்டா திறைக்கும்
சிறுகுடிப் பரதவர் மடமகள்
பெருமதர் மழைக்கணு முடையவா லணங்கே."

இஃது அடிதோறும் முதற்சீர் மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையால் அடிமுரண்டொடை.

"ஆஅ வளிய வலவன்றன் பார்ப்பினோ
டீஇ ரிரைகொண் டீரளைப் பள்ளியுட்
டூஉந் திரையலைப்பத் துஞ்சா திறைவன்றேன்
மேஎ வலைப்பட்ட நம்போ னறுதால்
ஒஓ வுழக்குந் துயர்."

இஃது அடிதோறும் அளபெடுத் தொன்றிவரத்தொடுத்தமையால் அடியளபெடைத்தொடை.

இனி இணைமோனை முதலாகிய தொடை வருமாறு.

"அணிமல ரசோகின் றளிர்நலங் கவற்றி
அரிற்குரற் கிண்கிணி யரற்றுஞ் சீறடி
அம்பொற் கொடிஞ்சி நெடுந்தே ரகற்றி
அகன்ற வல்கு லந்நுண் மருங்குல்
அரும்பிய கொங்கை யவ்வளை யமைத்தோள்
அவிர்மதி யனைய திருநுத லரிவை
அயில்வே லனுக்கி யம்பலைத் தமர்த்த
கருங்கய னெடுங்க ணோக்கமென்
திருந்திய சிந்தையைத் திறைகொண் டனவே."

இதனுள் இணைமோனை முதலாகிய எழுவிகற்பமும் முறையானே வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

"மொய்த்துடன் றவழு முகிலே பொழிலே
மற்றத னயலே முத்துறழ் மணலே
நிழலே யினியத னயலது கடலே
மாதர் நகிலே வல்லே யியலே
வில்லே நுதலே வேற்கண் கயலே
புல்லே தவளம் பாலே சொல்லே
புயலே குழலே மயிலே யியலே
அதனால்
இவ்வயின் இவ்வுரு வியங்கலின்
எவ்வயி னோரு மிழப்பர்தந் நிறையே."

இதனுள் இணையியைபு முதலாகிய எழுவிகற்பமும் முறையானே வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

"பொன்னி னன்ன பொறிசுணங் கேந்திப்
பன்னருங் கோங்கி னன்னலங் கவற்றி
மின்னவி ரொளிவடந் தாங்கி மன்னிய
நன்னிற மென்முலை மின்னிடை வருத்தி
என்னையு மிடுக்கண் டுன்னுவித் தின்னடை
அன்ன மென்பெடை போலப் பன்மலர்க்
கன்னியம் புன்னை யின்னிழற் றுன்னிய
மயிலேய் சாயல் வாணுதல்
அயில்வே லுண்கணெம் மறிவுதொலைத் தனவே."

இதனுள் இணையெதுகை முதலாய எழுவிகற்பமும் முறையானே வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

"சீறடிப் பேரக லல்கு லொல்குபு
சுருங்கிய நுசுப்பிற் பெருகு வடந்தாங்கிக்
குவிந்துசுணங் கரும்பிய கொங்கை விரிந்து
சிறிய பெரிய நிகர்மலர்க் கோதைதன்
வெள்வளைத் தோளுஞ் சேயரிக் கருங்கணு
மிருக்கையு நிலையு மேந்தெழி லியக்கமும்
துவர்வாய்த் தீஞ்சொலு முவந்தனை முனியா
தென்று மின்னணம் ஆகுமதி
பொன்றிகழ் நெடுவேற் போர்வல் லோயே."

இதனுள் இணைமுரண் முதலான எழுவிகற்பமும் முறையானே வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

"தாஅட் டாஅ மரைமல ருழக்கிப்
பூஉக் குவளைப் போஒ தருந்திக்
காஅய்ச் செந்நெற் கறித்துப் போஒய்
மாஅத் தாஅண் மோஒட் டெருமை
தேஎம் புனலிடைச் சோர்ஒர் பாஅல்
மீஇ னூஉர்ந் துகளுஞ் சீஇர்
எஎ ருஅ நீஇ ணீஇர்
ஊரன் செய்த கேண்மை
யாய்வளைத் தோளிக் கலாஅ னுவே."

இதனுள் இணையளபெடைத்தொடைமுதலாகிய எழுவிகற்பமும் முறையானே வந்தவாறு கண்டுகொள்க. (தொடை முற்றும்.) (சா)

உறுப்பியல் முற்றும்.

உ-வது செய்யுளியல்.

எ. ஆர்வெண்பா வகவல்கலி வஞ்சிப்பா நான்கி
னளவடிவெண் பாச்செப்ப லிசைமுச்சீ ரந்தங்
கூர்காசு பிறப்புநாண் மலர்முடிவீ ரடிவெண்
குறள் குறள்வெண் பாவிரண்டா யோராசீ ராசு
நேருகினுந் தனிச்சொற்பெற் றொன்றிரண்டு விகற்பம்
நேரிசைவெண் பாத்தனிச்சொ லின்றியடி நான்காய்ப்
பார்விகற்ப மொன்றுபல வின்னிசைவெண் பாவப்
படியடியீ ராறுவரும் பஃறொடைவெண் பாவே.

என்பது சூத்திரம். "ஆர் வெண்பா வகவல்கலி வஞ்சிப்பா நான்கின்" எ-து வெண்பா, அகவற்பா; கலிப்பா, வஞ்சிப்பா எனப் பா நான்காம். ஆறொன்னும் விதப்பினு லினமாவன:—தாழிசை, துறை, விருத்தம் எனவரும். அவை யாவன:—வெண்பா, வெண்டாழிசை, வெண்டுறை, வெளிவிருத்தம் எனவும்; ஆசிரியப்பா, ஆசிரியத்தாழிசை, ஆசிரியத்துறை, ஆசிரியவிருத்தம் எனவும்' கலிப்பா, கலித்தாழிசை, கலித்துறை, கலிவிருத்தம் எனவும்; வஞ்சிப்பா, வஞ்சித்தாழிசை, வஞ்சித்துறை, வஞ்சிவிருத்தம் எனவும் வரும். இவற்றிற் குதாரணம் முன்னர்க்காட்டுதும். "அளவடி வெண்பாச் செப்பலிசை முச்சீ ரந்தங் கூர் காசு பிறப்பு நாண் மலர் முடிவு" எ-து நான்கு பாவினுள் வெண்பா வாவது, அளவடியுஞ் செப்பலோசையும் முடிவிலடி முச்சீருங் காசு பிறப்பு நாண் மலரென்னும் முச்சீருள் முடிவிற்சீரும் பெற்று வருமென்பது—வெண்பாக் களுக்குப் பொதுவிலக்கணம். "ஈரடிவெண்குறள்" என்பது, இரண்டடியாய் வருவது குறள்வெண்பாவாம். "குறள்வெண்பா இரண்டா யோராசு மீராசு நேருகினுந் தனிச்சொற்பெற் றொன்றிரண்டு விகற்பம் நேரிசை வெண்பா" எ-து குறள்வெண்பா இரண்டா யோராசுபெற்று மீராசுபெற்றும், உம்மையா லோராசு மீராசும் பெறுதுமாய், எடுத்த எதுகைக் கேற்ற தனிச்சொற்பெற்று ஒருவிகற்பமாகியு மிருவிகற்பமாகியும் வருவன நேரிசைவெண்பா; "தனிச் சொலின்றி அடி நான்காய்ப் பார் விகற்பமொன்று பல இன்னிசைவெண்பா" என்பது, தனிச்சொல்லின்றி நாலடியா யொருவிகற்பமும் பல விகற்பமுமாகி வருவன இன்னிசைவெண்பா. "அப்படி அடியீராறு வரும் பஃறொடை வெண்பா" என்பது இன்னிசைவெண்பாப்போலத் தனிச்சொல்லின்றி ஒரு விகற்பமும் பலவிகற்பமும் பெற்று ஐந்தடிமுதலாகப் பன்னிரண்டடியளவும் வருவன பஃறொடைவெண்பா. எ-று. இவற்றிற் குதாரணம்:—

"பொன்னார மார்பிற் புனைகழற்காற் கிள்ளிபே
ருன்னேனென் றூழுலக்கை பற்றினேற்—கென்னே
மனனொடு வாயெல்லா மல்குநீர்க் கோழிப்
புனனாடன் பேரே வரும்."

இஃது அளவடியானுஞ் செப்பலோசையானும் வந்தமையால் வெண்பா.

"இன்னகைத் துவர்வாய்க் கிளவியு மணங்கே
நன்மா மேனிச் சுணங்குமா ரணங்கே
யாடமைத் தோளிக் கூடலு மணங்கே
யரிமதர் மழைக்கணு மணங்கே
திருநுதற் பொறித்த திலதமு மணங்கே."

இஃது அளவடியானும் அகவலோசையானும் வந்தமையால் ஆசிரியப்பா.

"அரிதாய வறனெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும்
பெரிதாய பகைவென்று பேணாரைத் தெறுதலும்
புரிவமர் காதலிற் புணர்ச்சியுந் தருமெனப்
பிரிவெண்ணிப் பொருள்வயிற் சென்றநங் காதலர்
வருவர்கொல் வயங்கிழாய் வலிப்பல்யான் கேளினி;

இது தரவு.

அடிதாங்கு மளவன்றி யழலன்ன வெம்மையாற்
கடியவே கனங்குழாய் காடென்ற ரக்காட்டு
முடியடிக் கயந்தலை கலக்கிய சின்னீரைப்
பிடியூட்டிப் பின்னுண்ணுங் களிறெனவு முரைத்தனரே;
இன்பத்தி னிகந்தொரீஇ யிலைதீந்த வுலவையாற்
றுன்புறூஉந் தகையவே காடென்ற ரக்காட்டு
ளன்புகொண் மடப்பெடை யசைஇய வருத்தத்தை
மென்சிறக ராலாற்றும் புறவெனவு முரைத்தனரே;
கன்மிசை வேய்வாடக் கனைகதிர் தெறுதலாற்
றுன்னரூஉந் தகையவே காடென்ற ரக்காட்டு
ளின்னிழ லின்மையால் வருந்திய மடப்பிணைக்குத்
தன்னிழலைக் கொடுத்தளிக்குங் கலையெனவு முரைத்தனரே;

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

எனவாங்கு,   (தனிச்சொல்.)

இனைநல முடைய கானஞ் சென்றோர்
புனைநலம் வாட்டுநர் அல்லர் மனைவயிற்

பல்லியும் பாங்கொத் திசைத்தன
நல்லெழி லுண்கணு மாடுமா விடனே"

இது சுரிதகம். இஃ தளவடியானுந் துள்ளலோசையானும் வந்தமையாற் கலிப்பா.

"சுரமறிவன துறையெல்லா
மிறவீன்பன வில்லெல்லா
மீன்றிரிவன கிடங்கெல்லாந்
தேன்சூழ்வன பொழிலெல்லா
மெனவாங்குத்
தண்பணை தழீஇய விருக்கை
மண்கெழு நெடுமதின் மன்ன னூரே."

எனவும்,

"தொன்னலத்தின் புலம்பலைப்பத் தொடித்தோண்மேற்
பன்னலத்த கலந்தொலையப் பரிவெய்தி
யென்னலத்தகை யிதுவென்னென வெழில்காட்டிச்
சொன்னலத்தொகைப் பொருள்கருத்தி னிற்சிறந்தாங்
கெனப் பெரிதும்
கலங்களு ரெய்தி விடுப்பவுஞ்
சிலம்பிடைச் செலவுஞ் சேணிவந் தற்றே."

எனவும், இவை, குறளடி சிந்தடியானுந் தூங்கலோசையானும் வந்தமையால் வஞ்சிப்பா.—எனவரும்.

இனி வெண்பாவுக்கு வரலாறு :—

"அரிய வரைகீண்டு காட்டுவார் யாரே
பெரிய வரைவயிரங் கொண்டு—தெரியிற்
கரிய வரைநிலையார் காய்ந்தாலென் செய்வார்
பெரியவரை வயிரங் கொண்டு."

இது காசெனமுடிந்தது.

"உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தேர்க்
கச்சாணி யன்ன ருடைத்து."

இது பிறப்பென முடிந்தது.

"பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி
வாலெயி றூறிய நீர்."

இது நாளென முடிந்தது.

"பொன்னூர மார்பில்.........வரும்" இது மலரெனமுடிந்தது.

அடைவே காசு பிறப்பு நாண் மலரெனவும் ஈற்றடிமூச்சீரும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

இனி 'பாலொடுதேன்' எனவும், 'உருவுகண்டெள்ளாமை' எனவும், ஒரு விகற்பத்தானும் இருவிகற்பத்தானும் வந்தமையாற் குறள்வெண்பா.

"தடமண்டு தாமரையின் றாதா டலவ
னிடமண்டிச் செல்வதனைக் கண்டு—பெடைஞெண்டு
பூழிக் கதவடைக்கும் புத்தூரே பொய்கடிந்
தூழி நடாயினா னூர்"

எனவும்,

"அரிய வரைகீண்டு காட்டுவார் யாரே
பெரிய வரைவயிரங் கொண்டு—தெரியிற்
கரிய வரைநிலையார் காய்ந்தாலென் செய்வார்
பெரிய வரைவயிரங் கொண்டு"

எனவும், இவை இரண்டு குறள்வெண்பா நடுவு முதற்றொடைக்கேற்ற தனிச் சொல்லா லடிநிரம்பி இரண்டு விகற்பத்தானு மொருவிகற்பத்தானும் வந்தமை யால் இருகுறள் நேரிசைவெண்பா.

"கருமமு முள்படாப் போகமுந் துவ்வாத்
தருமமுந் தக்கார்க்கே செய்யா—வொருநிலையே
முட்டின்று மூன்று முடியுமே லஃதென்ப
பட்டினம் பெற்ற கலம்"

எனவும்,

"வஞ்சியே னென்றவன்ற னூருரைத்தான் யானுமவன்
வஞ்சியா னென்பதனல் வாய்நேர்ந்தேன்—வஞ்சியான்
வஞ்சியேன் வஞ்சியே னென்றுரைத்தும் வஞ்சித்தான்
வஞ்சியாய் வஞ்சியார் கோ"

எனவும், ஓரசையானும் ஈரசையானும் ஆசிட்டு இருவிகற்பத்தானும் ஒருவிகற் பத்தானும் வந்த இருகுறணேரிசைவெண்பா வந்தவாறு கண்டுகொள்க. இனி:—

"வைகலும் வைகல் வரக்கண்டு மஃதுணரார்
வைகலும் வைகலை வைகுமென் றின்புறுவர்
வைகலும் வைகற்றம் வாணாண்மேல் வைகுதல்
வைகலை வைத்துணரா தார்."

இது, நான்கடியாய்த் தனிச்சொல்லின்றி யொருவிகற்பத்தால் வந்த இன் னிசைவெண்பா.

"இன்னாமை வேண்டி னிரவெழுக விந்நிலத்து
மன்னுதல் வேண்டி னிசைநடுக தன்னொடு
செல்வது வேண்டி னறஞ்செய்க வெல்வது
வேண்டின் வெகுளி விடல்."

இஃது அடிதோறும் ஒரூஉத்தொடைவிரவிப் பலவிகற்பத்தான் வந்த இன்னிசைவெண்பா.

"இன்றுகொ லன்றுகொ லென்றுகொ லென்னாது
பின்றையே நின்றது கூற்றமென் றெண்ணி
யொருவுமின் றீயவை யொல்லும் வகையான்
மருவுமின் மாண்டா றறம்."

இஃது திருவிகற்பத்தால் வந்த வின்னிசைவெண்பா. பிறவுமன்ன.

"சேற்றுக் கானீலஞ் செருவென்ற வேந்தன்வேல்
கூற்றுறழ் மொய்ம்பிற் பகழி பொருகயல்போற்
றோற்றந் தொழில்வடிவு தம்முட் டடுமாற்றம்
வேற்றுமை யின்றியே யொத்தன மாவேட
றாற்றுக்கா லாட்டியர் கண்."

இஃது ஐந்தடியான்வந்த ஒரு விகற்பப் பஃறொடைவெண்பா.

"பன்மாடக் கூடல் மதுரை நெடுந்தெருவி
லென்னொடு நின்றா ரிருவ ரவருள்ளும்
பொன்னோடை நன்றென்றா ணல்லளே பொன்னோடைக்
கியானைநன் றென்றாளு மந்நிலையள் யானை
யெருத்தத் திருந்த விலங்கிலைவேற் றென்னன்
றிருத்தார்நன் றென்றேன் றியேன்."

இஃது ஆறடியான்வந்த பல விகற்பப் பஃறொடைவெண்பா.

"வையக மெல்லாம் கழனியா வையகத்துச்
செய்யகமே நாற்றிசையின் றேயங்கள் செய்யகத்து
வான்கரும்பே தொண்டை வளநாடு வான்கரும்பின்
சாறேயந் நாட்டுத் தலையூர்கள் சாறட்ட
கட்டியே கச்சிப் புறமெல்லாங் கட்டியுட்
டானேற்ற மான சருக்கரை மாமணியே
யானேற்றான் கச்சி யகம்."

இது பலவிகற்பத்தான்வந்த எழடிப் பஃறொடைவெண்பா. (க)

அ. பலவடியா யளவிலவா யொரூஉவெதுகை யிரண்டாம்
பாதங்க டொறும் பெறினும் வெள்ளடிகுன் றுவாங்
கலிவெண்பா நேரிசையின் னிசைபோன்மூன் றடியேற்
கருதப்பேர் சிந்தியலொப் பீரடிசெந் துறையீற்
றிலகடிகுன் றுதல்குறட்டா ழிசையடிமூன் றுய்ச்சிந்
தீற்றடியா யிறல்வெண்டா ழிசையடிமூன் றீறேழ்
குலவடியந் தங்குறையும் வெண்டுறைநான் கடியுங்
கொண்டடிக டொறுந்தனிச்சொற் பாவல்வெளி விருத்தம்.

"பலவடியாய் அளவிலவாய்" எ-து பலவடிகளாலும் பஃறொடை வெண்பா முதலான வெண்பாக்கள்போல அடிவரையறுத்துச் சொல்லாமல் அளவிலாத அடிகளையுடைத்தாய்; "ஒரூஉவெதுகை யிரண்டாம்பாதங்கடொறும் பெறினும்" எ-து இரண்டாமடிகடோறும் தனிச்சொல்லாகிய ஒரூஉவெதுகையைப் பெறினும். "பெறினும்" என்பதனால் ஒரூஉவெதுகை பெறுமலுமாம்; "வெள்ளடி குன்றுவாங் கலிவெண்பா" எ-து வெள்ளடிக்குச் சொன்ன இலக்கணங்களிற் குறையாமல் வருவது கலிவெண்பா: "நேரிசை யின்னிசைபோன் மூன்றடியேற்கருதப் பேர் சிந்தியல்" எ – து—நேரிசைவெண்பாப்போலத் தனிச்சொற்பெற்றும் இன்னிசை வெண்பாப் போலத் தனிச்சொலின்றியும், மூன்றடியாய் வருமாயின் அவ்வப்பெயராலே நேரிசைச்சிந்தியல் வெண்பா வென்றும், இன்னிசைச்சிந்தியல்வெண்பா வென்றும் கொள்க. "பெயர் கருது" என்பதனல், அவைபோல ஒரு விகற்பமும் பல விகற்பமும் கொள்க. "ஒப்பீரடி செந்துறை" எ-து—இரண்டடியும் தம்முள் ஒத்துவருவது வெண்செந்துறை; "ஈற்றிலகடி குன்றுதல் குறட்டாழிசை" எ-து—பலசீரா யீற்றடி குறைந்து வருவது குறட்டாழிசை; (இவ் விரண்டுங் குறட்பாவினம்.) "அடிமூன்றுய்ச் சிந்தீற்றடியாய் இறல் வெண்டாழிசை" எ-து—மூன்றடியாய் முடிவிலடி முச்சீராய் முடிவது வெண்டாழிசை. "அடிமூன் றீறேழ் குலவடி அந்தங்குறையும் வெண்டுறை" எ-து—மூன்றடி முதலாய் எழடியீறாய் முடிவிலடி குறைந்துவருவது வெண்டுறை. "நான்கடியுங்கொண் டடிகடொறுந் தனிச்சொல் பாவல் வெளிவிருத்தம்" எ-து—நான்கடியு மூன்றடியும்பெற்று அடிதோறு மிறுதியொருசொல் தனிச்சொல்லாய் வருவது வெளிவிருத்தம். எ-று. உம்மையான் மூன்றடியுங் கொள்ளப்பெற்றது. உதாரணம்:—

"சுடர்த்தொடீஇ கேளாய் தெருவினு மாடு
மணற்சிற்றில் காலிற் சிதையா வடைச்சிய
கோதை பரிந்து வரிப்பந்து கொண்டோடி
நோதக்க செய்யுஞ் சிறுபட்டி மேலோர்நா

என்னையும் யானு மிருந்தேமா வில்விரே
யுண்ணுநீர் வேட்டே னெனவந்தாற் கன்னை
யடர்பொற் சிரகத்தால் வாக்கிச் சுடரிழா
யுண்ணுநீ ரூட்டிவா வென்றா ளெனயானுந்
தன்னை யறியாது சென்றேன்மற் றென்னை
வளைமுன்கை பற்றி நலியத் தெருமந்திட்
டன்னா யிவனொருவன் செய்தது கா ணென்றேனா
வன்னை யலறிப் படர்தாத் தன்னையா
னுண்ணுநீர் விக்கினா னென்றேனா வன்னையுந்
தன்னைப் புறம்பழித்து நீவமற் றென்னைக்
கடைக்கண்ணாற் கொல்வான்போ னோக்கி நகைக்கூட்டஞ்
செய்தானக் கள்வன் மகன்."

என்னும் பாட்டும் மடல்போல்வன பிறவுந் தனிச்சொல்லின்றிவந்த கலி வெண்பா.

"வெட்சி நிரைகவர்தல் மீட்டல் கரந்தையாம்
வட்கார்மேற் செல்வது வஞ்சியா—முட்கா
தெதிரூன்றல் காஞ்சி யெயில்காத்தல் நொச்சி
யதுவளைத்த லாகு முழிஞை—யதிரப்
பொருவது தும்பையாம் போர்க்களத்து மிக்கார்
செருவென் றதுவாகை யாம்."

என்னும் பாட்டுமுதலாயினபோல்வன பிறவுந் தனிச்சொற்பெற்று வந்த கலி வெண்பா.

"நற்கொற்ற வாயி னறுங்குவளைத் தார்கொண்டு
சுற்றம்வண் டார்ப்பப் புடைத்தாளே—பொற்றேரான்
பாலைநல் வாயின் மகள்"

எனவும்,

"அறிந்தானை யேத்தி யறிவாங் கறிந்து
செறிந்தார்க்குச் செவ்வ னுரைப்பச்—சிறந்தார்
சிறந்தமை யாராய்ந்து கொண்டு."

எனவும், இவை, மூன்றடியால் நேரிசைவெண்பாப்போல் இரண்டாமடியி னிறுதி தனிச்சொற் பெற்று இருவிகற்பத்தானும் ஒருவிகற்பத்தானும்வந்தமை யால் நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பா.

"நறுநீல நெய்தலுங் கொட்டியுந் தீண்டிப்
பிறநாட்டுப் பெண்டிர் முடிநாறும் பாரி
பறநாட்டுப் பெண்டி ரடி."

எனவும்,

"சுரையாழ வம்மி மிதப்ப வரையனைய
யானைக்கு நீத்து முயற்கு நிலையென்ப
கானக நாடன் சுனை."

எனவும், இவை, மூன்றடியால் இன்னிசைவெண்பாப்போலத் தனிச்சொல் லின்றி ஒருவிகற்பத்தானும் இருவிகற்பத்தானும் வந்தமையால் இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.

"முல்லை முறுவலித்துக் காட்டின மெல்லவே
சேயிதழ்க் காந்த டுடுப்பீன்ற போயினர்
திண்டேர் வரவுரைக்குங் கார்"

இதுவும் பலவிகற்பத்தான்வந்த இன்னிசைச்சிந்தியல்வெண்பா.

"ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லா
மோதலிற் சிறந்தன் றொழுக்க முடைமை."

எனவும்,

"கொன்றை வேந்தன் செல்வ னடியிணை
யென்று மேத்தித் தொழுவோம் யாமே."

எனவும் இவை, ஒழுகியவோசையும் விழுமியபொருளும் பெற்று, இரண்டடியுந் தம்முளொத்து வந்தமையாற் குறள்வெண்செந்துறை.

"நண்ணுவார்வினை நையநாடொறு நற்றவர்க்கர சாயஞானநற்
கண்ணினுனடியே யடைவார்கள் கற்றவரே."

எனவும்,

"நீலமாகடல் நீடுவார்திரை நின்றபோற் பொங்கிப் பொன்று மாங்கவை
காலம்பல் காலஞ்சென்றபின் செல்வர் யாக்கை கழிதலுமே."

எனவும், இவை, பலசீரா யீற்றடிகுறைந் திரண்டடியாய் வந்தமையாற் குறட் டாழிசை. (உரைத்தவிரண்டுங் குறட்பாவினமே.)

"நண்பி தென்று தீய சொல்லார்
முன்பு நின்று முனிவு செய்யா
ரன்பு வேண்டு பவர்."

இது, மூன்றடியா யீற்றடி முச்சீராய்ப் பிறதளைவிரவி வெண்பாப்போல முடிந்தமையால் வெண்டாழிசை.

"குழலிசைய வண்டினங்கள் கோழிலைய செங்காந்தட் குலைமேற்பாய
வழலெரியின் மூழ்கினவா லந்தோ வளியவென் றயல்வாழ் மந்தி
கலுழ்வனபோ னெஞ்சயர்ந்து கல்லருவி தூஉ
நிழல்வரை நன்னாட னீப்பனோ வல்லன்."

இது, நான்கடியா யீற்றடியிரண்டுஞ் சீர்குறைந்துவந்தவொலிவெண்டுறை.

"ஆவா வென்றே யஞ்சின ராழ்ந்தா—ரொருசாரார்
கூகூ வென்றே கூவிளி கொண்டா—ரொருசாரார்
மாமா வென்றே மாய்ந்தனர் நீந்தா—ரொருசாரார்
ஏகீர் நாகீ ரென்செய்து மென்றா—ரொருசாரார்."

எனவும்,

கொண்டன் முழங்கினவாற் கோபம் பரந்தனவா—லென்செய்கோயான்
வண்டுவரிபாட வார்தளவம் பூத்தனவா—லென்செய்கோயான்
எண்டிசையுந் தோகை யியைந்தகவி யேங்கினவா—லென்செய்கோயான்?

எனவும், அடிதோறும், நாற்சீராய் நான்கடியாலு மூன்றடியாலும் வந்து அடி தோறு மிறுதியிலே யொருசொல்லே தனிச்சொல்லாக வந்தமையால் வெளி விருத்தம். (உ)

கூ. பரவகவ லகவலிசை யளவடியீற் றயலிற்
பாதமுச்சீர் நேரிசையெவ் வடியுமள வொத்த
லருநிலைமண் டிலமிடைச்சீர் குன்றலிணைக் குறளா
மாதிநடு வந்தமுறி னடிமறிமண் டிலவா
சிரியமூன் றடியொத்த றாழிசைநான் கடியாய்ச்
சீரிடையிற் குறைதலிடை மடக்கலீற் றயலின்
மருவடிநை வது துறைநான் கடியொத்தா றுதி
வளர்சீர்கள் பலவருத லாசிரிய விருத்தம்.

என்பது சூத்திரம்:—"பரவகவ........நேரிசை" என்பது, அகவலோசையு மளவடியு முடைத்தாய் ஈற்றயலடி முச்சீராய்வருவது நேரிசையாசிரியப்பா; "எவ்வடியு மளவொத்த லருநிலை மண்டிலம்" எ-து, எல்லாவடியுந் தம்மு ளொத்துமுடிவது நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா; "இடைச்சீர்குன்ற லிணைக்குறளாம்" எ-து, இடையிடையே இருசீரடியானும் முச்சீரடியானும் வருவது இணைக்குறளாசிரியப்பா; "ஆதி நடு வந்தமுறி னடிமறி மண்டில வாசிரியம்" எ-து, எல்லாவடியும் முதனடு விறுதியாக உச்சரித்தாலும் பொருள் ஒத்து முடிவது அடிமறி மண்டில வாசிரியப்பாவாம்; "மூன்றடியொத்தல் தாழிசை" எ-து, மூன்றடியுந் தம்முளொத்து வருவது ஆசிரியத்தாழிசை; "நான்கடியாய்ச்சீ ரிடைகுறைத லிடை மடக்க லீற்றயலின் மருவடி நைவது துறை" எ-து, நான்கடியா யிடையிடை சீர்குறைந்து மிடைமடக்கியு மீற்றயலடி குறைந்தும் வருவது ஆசிரியத்துறை; "நான்கடி யொத் தாறுதி வளர்சீர்கள் பலவருத லாசிரியவிருத்தம்" எ-து, நான்கடியுந் தம்முளொத்து அடிகடோறும் அறுசீர்முதலான சீரையுடைத்தாய்வருவது ஆசிரியவிருத்தம். எ-று. இவற்றிற்கு உதாரணம்:—

"அணிமல ரசோகின் றளிர்நலங் கவற்றி
யரிக்குரற் கிண்கிணி யரற்றுஞ் சீறடி
யம்பொற் கொடிஞ்சி நெடுந்தே ரகற்றி

யகன்ற வல்கு லந்நுண் மருங்கு
லரும்பிய கொங்கை யவ்வளை யமைத்தோ
ளவிர்மதி யனைய திருநுத லரிவை
யயில்வே லனுக்கி யம்பலைத் தமர்த்த
கருங்கய னெடுங்க ணோக்கமென்
றிருந்திய சிந்தையைத் திறைகொண் டனவே."

இஃ தீற்றயலடி முச்சீரான் வந்தமையால் நேரிசை யாசிரியப்பா.

"வேரல் வேலி வேர்க்கோட் பலவின்
சார னாட செவ்வியை யாகுமதி
யாரஃ தறிந்திசி னோரே சாரற்
சிறுகோட்டுப் பெரும்பழந் தூங்கி யாங்கிவ
ளுயிர் தவச் சிறிது காமமோ பெரிதே"

இஃது அளவடியாய் எல்லாவடியுந் தம்முள் ஒத்து வந்தமையால் நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

"நீரின் றண்மையுந் தீயின் வெம்மையுஞ்
சாரச் சார்ந்து
தீரத் தீருஞ்
சார னாடன் கேண்மை
சாரச் சாரச் சார்ந்து
தீரத் தீரத் தீர்பொல் லாவே"

*"சிறியகட் பெறினே எமக்கீயு மன்னே
பெரியகட் பெறினே
யாம்பாடத் தான்மகிழ்ந் துண்ணு மன்னே
சிறுசோற் றானு நனிபல கலத்தன் மன்னே
பெருஞ்சோற் றானு நனிபல கலத்தன் மன்னே
என்பொடு தடிபடு வழியெல்லா மெமக்கீயு மன்னே
அம்பொடு வேனுழை வழியெல்லாந் தானிற்கு மன்னே

---

*உரையாசிரியர், இதனைப் பதினேழடி யாசிரியமெனக் கொண்டு இதனுள் "ஏழாமடியும் பன்னிரண்டாமடியும் முச்சீரான் வந்தன; மூன்றாமடி முதலாக ஆறாமடியீறாகிய நான்கடியும் பதினாலாமடியும் ஐஞ்சீரான் வந்தன; இரண்டாமடியும் பதினொன்றாமடியும் ஆறுசீரான் வந்தன; ஏனைய நான்கு சீரான் வந்தன; இவ்வாறு வருதலின் அடிமயங்காசிரியமாயிற்று" என்றார் (தொல், செய்யுளியல், "வெண்டளை விரவியும்" என்பதனுரை). நச்சினார்க்கினியர் "இதனுள் "நரந்த நாறுந் தன்கையால்" எனவும் "அருகிறத் தியங்கிய வேலே" எனவும் தனித்துவந்தன; "பெரியகட் பெறினே" என்பது சொற்சீரடி. இதனைக் குறளடியாக்கிக் குறளடியும் வரும் என்பர் பின்பு நூல்செய்த ஆசிரியர்" [யாப்பருங்கல விருத்திகாரர்] என்றனர் (தொல், செய், "இடையும் வரையார்" என்பதனுரை.)

நரந்த நாறுந் தன்கையாற்
புலவு நாறு மென்றலை தைவருமன்னே
யருந்தலை யிரும்பாண ரகன் மண்டைத் துளையுரீஇ
யிரப்போர் கையுளும் போகிப்
புரப்போர் புன்கண் பாவைசோர
வஞ்சொனுண் டேர்ச்சிப் புலவர் நாவிற்
சென்று வீழ்ந்தன்றவ
னருநிறத் தியங்கிய வேலே
யாசா கெந்தை யாண்டுளன் கொல்லோ
இனிப் பாடுநரு மில்லைப் பாடுநர்க்கொன் றீகுநரு மில்லைப்
பனித்துறைப் பகன்றை நறைக்கொண் மாமலர்
சூடாது வைகி யாங்குப் பிறர்க்கொன்
றீயாது வீயு முயிர்தவப் பலவே.''

இவை இடையடிக ளொருசீரு மிருசீருங் குறைந்துவந்தமையா லிணைக்குற ளாசிரியப்பா.

''சூரல் பம்பிய சிறுகான் யாறே
சூரர மகளி ராரணங் கினரே
வார லெனினே யானஞ் சுவலே
சார னாட நீவர லாறே.''

இஃது எல்லாவடியும், முதனடுவிறுதியாக, உச்சரித்து, அடிமறிமண்டில மாமாறு கண்டுகொள்க.

''கன்று குணிலாக் கனியுதிர்த்த மாயவ
னின்றுநம் மானுள் வருமே லவன்வாயிற்
கொன்றையந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழீ''

''பாம்பு கயிறாக் கடல்கடைந்த மாயவ
னீங்குநம் மானுள் வருமே லவன்வாயி
லாம்பலந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழீ''

''கொல்லையஞ் சாரற் குருந்தொசித்த மாயவ
னெல்லைநம் மானுள் வருமே லவன்வாயின்
முல்லையந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழீ''

இவை மூன்றடியா யொருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கி வந்தமையால் ஆசிரியத்தாழிசை.

''வானுற நிமிர்ந்தனை வையக மளந்தனை
பானமதி விடுத்தனை பல்லுயி ரோம்பினை
நீனிற வண்ணனின் னிறைகழ றொழுதனம்''

இது தனியேவந்த ஆசிரியத்தாழிசை.

கொன்றூர்ந் தமைந்த குருமுகத் தெழினிறக் குருதிக்
கோட்டின விருந்தாட் பெருங்கைக்
குன்றுமென வன்றுமெனக் குமுறா நின்றன
கொடுந்தொழில் வேழம்

வென்றூர்ந் தமைந்த விளங்கொளி யிளம்பிறைத்
துளங்குவா ளிலங்கெயிற் றழலுளைப் பரூஉத்தா
ளதிரும் வானென வெதிருங் கூற்றெனச்
சுழலா நின்றன சுழிக்கண் யாளி

சென்றூர்ந் தமைந்த சிறுநுதி வள்ளுகிர்ப்
பொறியெருத் தெறுழ்வலிப் புலவுநா றழல்வாய்ப்
புனலாமெனக் கனலாமெனப்
புகையாநின்றன புலிமானேற்றை

என்றாங் கிவையிவை யியங்கலி னெந்திறத்
தினிவரல் வேண்டலங் தனிவர லெனத்தலை
விலக்கலி னிறுவரை மிசையெறி குறும்பிடை
யிதுவென்னெனவது நோனார்காவிர
விடைக்களவுளமது கற்றோரதுகற்பன்றே.

இது நான்கடியாய் முதலடியும் மூன்றாமடியும் பதினான்குசீராய் ஏனையடி யிரண்டும் பதினாறுசீராய் இடையிடை குறைந்துவந்த வாசிரியத்துறை.

"இரங்கு குயின்முழவா வின்னிசையாழ் தேனா
வரங்க மணிபொழிலா வாடும்போலு மிளவேனி
லரங்க மணிபொழிலா வாடுமாயின்
மரங்கொன் மணந்தகன்றார் நெஞ்சமென் செய்த திளவேனில்."

இது நான்கடியா யிடையிடைகுறைந் திடைமடக்காய்வந்த ஆசிரியத்துறை.

"கரைபொரு கானயாற்றங் கல்லத ரெம்முள்ளி வருதிராயி
னரையிருள் யாமத் தடுபுலி யேறஞ்சி யகன்று போக
நரையுரு மேறுநுங் கைவேலஞ்சு நும்மை
வரையர மங்கையர் வெளவுத லஞ்சுதும் வாரலையோ."

இது நான்கடியா யீற்றயலடி குறைந்துவந்த ஆசிரியத்துறை.

"இறைக்கு மஞ்சிறைப் பறவைகள்"—இஃ தறுசீர்க்கழிநெடிலடியான்வந்த ஆசிரியவிருத்தம்.

"கணிகொண்டலர்ந்த" இஃ தெழுசீர்க்கழிநெடிலடியான்வந்த ஆசிரிய ருவித்தம்.

"இடங்கை வெஞ்சிலை வலக்கை வாளியின்"—இஃது ஒன்பதின்சீர்க் கழிநெடிலடியான் வந்த ஆசிரியவிருத்தம்.

"கொங்கு தங்கு கோதை யோதி மாதரோடு"—இது பதின்சீர்க் கழிநெடிலடியான் வந்த ஆசிரியவிருத்தம். (ஙு)

கo. ஆசிலிசை துள்ளலள வடிகலிப்பாத் தாவொன்
றடைவிற்றா ழிசைமூன் றுந் தனிச்சொல்சுரி தகமா
மாசிலநே ரிசையொத்தா ழிசைக்கலிப்பா வளவே
மன்சிந்து குறளடித்தா ழிசைப்பின்பு வருமே
லேசிலம்போ தரங்கவொத்தாழிசைக்கலிப்பா விவற்றோ
டிடையரா கம்வரில்வண் ணகவொத்தா ழிசையே
பேசியவெண் பாவியைந்து சிந்தடியீற் றடியாய்ப்
பிறதளைதன் றளையோசை பெறுவதுவெண் கலிப்பா.

"ஆசிலிசை துள்ளலளவடி கலிப்பா" எ-து, துள்ளலோசையினையு மளவடியினையு முடையது கலிப்பா; "தாவொன்றடைவிற் றாழிசைமூன்றுந் தனிச்சொல் சுரிதகமா மாசில நேரிசையொத்தாழிசைக்கலிப்பா" எ-து, தரவொன்றும் தாழிசை மூன்றுந் தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமுமாய் வருவது நேரிசையொத்தாழிசைக் கலிப்பா; "அளவே மன்சிந்து குறளடித்தாழிசைப் பின்பு வருமேல் ஏசில் அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பா" எ-து, முன்போலத் தரவுந் தாழிசையும், பின்பு நாற்சீரடியானு முச்சீரடியானும் இருசீரடியானும் வந்த அம்போதரங்கமு முடைத்தாய்த் தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமும் பெற்று வருவது அம்போதரங்கவொத் தாழிசைக் கலிப்பா: "இவற்றோடிடை அராகம் வரில் வண்ணகவொத் தாழிசையே" எ-து, இந்த அம்போதரங்க வுறுப்பையுமுடைத்தாய்த் தாழிசைக்கு மம்போதரங்கத்துக்கு மிடையே அராக வுறுப்பைப் பெற்றுவருவது வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிப்பா. "பேசியவெண்பா வியைந்து சிந்தடி யீற்றடியாய்ப் பிறதளை தன்றளை யோசை பெறுவது வெண்கலிப்பா" எ-து, வெண்பாவி னடைத்தா யீற்றடி சிந்தடியாய்த் தன்றளையாகிய கலித்தளையையும் பிறதளையையும் பெற்றுக் கலியோசையினையுடைத்தாய் வருவது வெண்கலிப்பா எ-று. இவற்றிற் குதாரணம்:—

"வாணெடுங்கண் பனிகூர வண்ணம்வே றாய்த்திரிந்து
தோணெடுந் தகைதுறந்து துன்பங்கூர் பசப்பினவாய்ப்
பூணெருங்கு முலைகண்டும் பொருட்பிரிதல் வலிப்பவோ; இது தரவு.

சூருடைய கடுங்கடங்கள் சொலற்கரிய வென்பவாற்
பீருடைய நலந்தொலையப் பிரிவரோ பெரியவரே;

சேணுடைய கடுங்கடங்கள் செலற்கரிய வென்பவால்
நாணுடைய நலந்தொலைய நடப்பரோ நலமிலரே ;

சிலம்படைந்த வெங்கானஞ் சீரிலவே என்பவால்
புலம்படைந்த நலந்தொலையப் போவரோ பொருளிலரே ;

இவைமூன்றுந் தாழிசை.

எனவாங்கு, (தனிச்சொல்.)

அருளெனு மிலராய்ப் பொருள்வயிற் பிரிவோர்
பன்னெடுங் காலமும் வாழியர்
பொன்னெடுந் தேரொடுந் தானையிற் பொலிந்தே" இது சுரிதகம்.

இது, தரவு மூன்றடியாய்த் தாழிசை மூன்று மிரண்டடியாய்த் தனிச் சொற்பெற்று மூன்றடியாசிரியச் சுரிதகத்தா லிற்ற நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா.

"கெடலரு மாமுனிவர் கிளர்ந்துடன் றொழுதேத்தக்
கடல்கெழு கனைசுடரிற் கலந்தொளிரும் வாலுளைய
அழல்விரி சுழல்செங்க ணரிமாவாய் மலைந்தானைத்
தாரொடு முடிபிதிரத் தமனியப் பொடிபொங்க
வார்புனல் இழிகுருதி யகலிட முடனனைப்பக்
கூருகிரான் மார்பிடந்த கொலைமலி தடக்கையோய் ; இது தரவு.

முரைசதிர வியன்மதுரை முழுவதூஉந் தலைபணிப்பப்
புரைதொடித் திரண்டோட் போர்மலைந்த மறமல்லர்
அடியொடு முடியிறுப்புண் டயர்ந்தவ ணிலஞ்சேரப்
பொடியெழ வெங்களத்துப் புடைத்ததுநின் புகழாமோ ;

கலியொலி வியனுலகங் கடந்துட னனிநடுங்க
வலியிய லவிராழி மாறெதிர்த்த மருட்சோர்வு
மாணுதா ருடம்போடு மறம்பிதிர வெதிர்கலங்கிச்
சேணுயர் நெடுவிசும்பிற் சிதைத்ததுநின் சினமாமோ ;

படுமணி யினநிரைகள் பரந்துட னிரிந்தோடக்
கடுமுர ணெதிர்மலைந்த காரொலி யெழிலேறு
வெரிநொடு மருப்பொசிய வீழ்ந்துதிறல் வேறாக
எருமலி பெருந்தொழுவி லிறுத்ததுநின் னிகலாமோ;

[இவைமூன்றுந் தாழிசை].

இலங்கொளி மரகத வெழின்மிகு வியன்கடல்
வலம்புரித் தடக்கை மாஅ னின்னிறம் ;

விரியிணிர்க் கோங்கமும் வெங்தெரி பசும்பொனும்
பொருகளி றட்டோய் புரையு நின்னுடை ; இவை பேரேண்.

கண்கவர் கதிர்முடி கனலுஞ் சென்னியை ;
தண்சுட ருறுபகை தவிர்த்த வாழியை ;
ஒலியிய லுவண மோங்கிய கொடியினை ;
வலிமிகு சகட மாற்றிய வடியினை ; இவை அளவெண்.

போரவுணர்க் கடந்தோய் நீஇ ; புணர்மருதம் பிளந்தோய் நீஇ ;
நீரகல மளந்தோய் நீஇ ! நிழறிகழும் படையோய் நீஇ ;
இவை இடையெண்.

ஊழி நீஇ ; உலகு நீஇ ; உருவு நீஇ ; அருவு நீஇ ;
ஆழி நீஇ ; அருளு நீஇ ; அறமு நீஇ ; மறமு நீஇ ;
இவை சிற்றெண்.

எனவாங்கு,—தனிச்சொல்.

அடுதிற லொருவநிற் பரவுது மெங்கோன்
றொடுகழற் கொடும்பூட் பகட்டெழின் மார்பிற்
கயலொடு கலந்த சிலையுடைக் கொடுவரிப்
புயலுறழ் தடக்கைப் போர்வே லச்சுதன்
றொன்றுமுதிர் கடலுலக முழுதுட
னொன்றுபுரி திகிரி யுருட்டுவோ னெனவே.”—இது சுரிதகம்.

இஃது எட்டும் பதினாறுமென்று சொல்லப்பட்டவை குறைந்து முச்சீரடி நான்கும் இருசீரடி யெட்டுமாய்வந்த அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பா. எட்டும் பதினாறுமென்பன குறையாமல் வந்தவாறு, யாப்பருங்கலவிருத்தியுட் கண்டுகொள்க.

“விளங்குமணிப் பசும்பொன்னின் விரித்தமைத்துக் கதிர்கான்று
துளங்குமணிக் கனைகழற்காற் றுறுமலர் நறும்பைந்தார்ப்
பரூஉத்தடக்கை மதயானைப் பசட்டெழி லெரிகுஞ்சிக்
குரூஉக்கொண்ட மணிப்பூணோய் குறையிரந்து முன்னாட்கண்
மாயாத வனப்பினையாய் மகிழ்வார்க்கு மல்லார்க்குந்
தாயாகித் தலையளிக்குந் தண்டுறை யூரகேள் ; இது தரவு.

காட்சியாற் கலப்பெய்தி யெத்திறத்துங் கதிர்ப்பாகி
மாட்சியாற் பிரியாத மரபொத்தாய் கரவினாற்
பிணிநலம் பெரிதெய்திப் பெருந்தடந்தோள் வனப்பழிய
வணிநலந் தனியேவந் தருளுவது மருளாமோ ;

அன்பினை லமுதனைஇ யறிவினாற் பிறிதின்றிப்
பொன்புனை பூணகம் பசப்பெய்தப் பொழிலிடத்துப்

பெருவரைத்தோ ளருளுதற் கிருளிடைத் தமியையாக்
கருவரைத்தோன் கதிர்ப்பிக்குங் காதலுங் காதலோ;

பாங்கனையே வாயிலாப் பல்காலும் வந்தொழுகுந்
தேங்காத காவினையுந் தெளியாத விருளிடைக்கட்
குடவரைவேய்த் தோளிணைகள் குளிர்ப்பிப்பான் றமியையாய்த்
தடமலர்த்தா ரருளுநின் றகுதியுந் தகுதியோ; இவைமூன்றுந் தாழிசை.

தாதுறு முறிசெறி தடமல ரிடையிடை தழலென வரிவன பொழில்;
போதுறு நறுவிரை புதுமலர் தெரிதரு கருநெய்தல் விரிவன கழி;
தீதுறு திறமறு கெனநனி துணையொடு சினமொடு பிணைவன துறை;
மூதுறு மொலிகலி நுரைதரு திரையொடு கழிதொழிடர் புடையது கடல்;

இவை நான்கும் அராகம்.

கொடுந்திற லுடையன சுறவேறு கொட்பதனை
விடுங்கழி யிராவருதல் வேண்டாமென் றுரைத்திலமோ;
கருநிறத் தெறுழ்வலிக் கராம்பெரி துடைமையா
விருணிறத் தொருகான லிராவார லென்றிலமோ;

இவை நாற்சீரீரடியிரண்டம்போதரங்கம்.

நாணொடு கழிந்தன்றாற் பெண்ணரசி நலத்தகையே;
துஞ்சலு மொழிந்தன்றாற் றொடித்தோளி தடங்கண்ணே;
அறத்தொடு கழிந்தன்று லாரிருளு மாயிழைக்கே;
நயப்பொடு கழிந்தன்று னனவினும் நன்னுதற்கே;

இவை நாற்சீரோரடி நான்கம்போதரங்கம்.

அத்திறத்தா லசைந்தன தோள்; அலர்தற்கு மெலிந்தன கண்;
பொய்த்துரையாற் புலர்ந்த முகம்; பொன்னிறத்தாற் போர்த்த முலை;
அழலினு லசைந்த நகை; அணியினு லொசிந்த திடை;
குழலினு லவிர்ந்த முடி; குறையினுற் கோடிற்று நிறை;

இவை முச்சீரோரடி எட்டம்போதரங்கம்.

உட்கொண்ட தகைத்தொருபால்; உலகறிந்த வலத்தொருபால்;
கட்கொண்ட றளித்தொருபால்; கழிவெய்தும் படித்தொருபால்;
பரிவுறூஉந் தகைத்தொருபால்; படர்வுறூஉம் பசப்பொருபால்;
இரவுறூஉந் துயரொருபால்; இளிவந்த வெழிற்றொ ருபால்;
மெலிவுறூஉந் தகைத்தொருபால்; விளர்ப்புவந் தடைந்தொருபால்;
பொலிவுசென் றகன்றொருபால்; பொறைவந்து கூர்ந்தொருபால்;
காதலிற் கதிர்ப்பொருபால்; கட்படாத் துயரொருபால்;
ஏதிலர்ச்சென் றணைந்தொருபால்; இயனணிற் செறிவொருபால்;

இவை இருசீரோரடிப்பதினாறம்போதரங்கம்.

எனவரங்கு, தனிச்சோல்.

இன்னதிவ் வழக்க மித்திற மிவணல
மென்னவு முன்னாட் டென்ன யாகிக்
கலந்தவ ணிலைமை யாயினு நலந்தகக்
கிளையொடு கெழீஇய தளையவிழ் கோதையைக்
கற்பொடு காணிய யாமே
பொற்பொடு பொலிகநும் புணர்ச்சி தானே" இது சுரிதகம்.

இது, தாவு தாழிசை அராகம் அம்போதரங்கம் தனிச்சொல் சுரிதகமென்னும் ஆறுறுப்புங் குறைவின்றிவந்த வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிப்பா.

"வாளார்ந்த மழைத்தடங்கண் வனமுலைமேல் வம்பனுங்கக்
கோளார்ந்த பூணுகங் குழைபுரளக் கோட்டெருத்தின்
மாலைதாழ் கூந்தலார் வரன்முறையால் வந்தேத்தச்
சோலைதாழ் பிண்டிக்கீழ்ச் சூழ்ந்தவர்தஞ் சொன்முறையால்
மனையறமுந் துறவறமு மண்ணவர்க்கும் விண்ணவர்க்கும்
வினையறுக்கும் வகைதெரிந்து வீடொடுகட் டிவையுரைத்த
தொன்மைசான் மிகுகுணத்துத் துறவரசைத் தொழுதேத்த
நன்மைசால் வீடெய்து மாறு."

இது, கலித்தளைதட்டுக் கலியோசை தழுவிவந்தமையால் வெண்கலிப்பா.

"ஏர்மலர் நறுங்கோதை யெருத்தலைப்ப விறைஞ்சித்தன்
வார்மலர்த் தடங்கண்ணார் வலைப்பட்டு வருந்தியவென்
றூர்வரை யகன்மார்பன் றனிமையை யறியுங்கொல்
சீர்மலி கொடியிடை சிறந்து."

இஃது ஆசிரியநிரையசைத் தளையான்வந்த வெண்கலிப்பா. (௪)

௧௧. பெறுதாவு தாவிணையே சிலபலதா ழிசையாற்
பிறழ்விலவு மயங்கினவு மப்பெயர்க்கொச் சகமாம்
இறுதிநீண் டளவொத்தல் பலவடிதா ழிசையே
யெழிலைஞ்சீ ரடிநான்கு கலித்துறைநே ரடிநான்
குறுதல்கலி விருத்தமிசை தூங்கலடி குறள்சிந்
தொடுதனிச்சொற் பெற்றகவ லிரும்வஞ்சி யிருசீ
ரறையடிநான் கொருமூன்று தாழிசையாங் கவற்றேன்
றூந்துறைமுச் சீரடிநான் காம்வஞ்சி விருத்தம்.

என்பது சூத்திரம். "பெறுதரவு தரவிணையே.........கொச்சகமாம்" என்-து, தர வொன்றே வந்தால் தரவுகொச்சகக் கலிப்பா எனவும், தர விரண்டாய் வந்தால் தரவிணைக்கொச்சகக் கலிப்பா எனவும், சிலதாழிசை வந்தால் சிஃறாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா எனவும், பலதாழிசை வந்தால் பஃறாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா எனவும் பலவடியும் மயங்கிவந்தால் மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா எனவும் பெயராம். "இறுதிநீண்......தாழிசையே" என்-து, பலவடியாய் எல்லா வடியுந் தம்மு ளளவொத்து ஈற்றடி நீண்டுவருவது கலித்தாழிசை. "எழில் ஐஞ்சீர்.........கலித்துறை" என்-து, ஐஞ்சீரால் வரும் நாலடியையுடையது கலித் துறை. "நேரடிநான் குறுதல் கலிவிருத்தம்" என்-து, நாற்சீர் நாலடியாய் வரு வது கலிவிருத்தம். (இனி, வஞ்சிப்பாவுக்கு வரலாறு ;) "இசை தூங்கலடி...... அகவலிறும் வஞ்சி" என்-து, தூங்கலோசையினையுடைத்தாய், இருசீரடியினையும் முச்சீரடியினையு முடைத்தாய்த் தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச் சுரிதகத்தான் முடிவது வஞ்சிப்பா. ('குறள்சிந்தொடு' என்னும் விதப்பினால், குறளடிவஞ் சிப்பாவென்றும் சிந்தடிவஞ்சிப்பாவென்றும் பெயருடன் வழங்கும் என்க.) "இருசீர் அறையடி......தாழிசை" என்-து இருசீர் நாலடியாய் ஒருபொருண் மேன் மூன்றடுக்கிவருவது வஞ்சித்தாழிசை. "ஆங்கவற் றொன்றாந் துறை" என்-து அந்தத் தாழிசை யொன்று தனியே வருவது வஞ்சித்துறை. "முச்சீரடி நான்காம் வஞ்சிவிருத்தம்" என்-து, முச்சீர் நாலடியாய் வருவது வஞ்சிவிருத்தம்' என்-று. இவற்றுக்கு முறையே உதாரணம் வருமாறு ;—

"செல்வப்போர்க்கதக் கண்ணன்......மருமம்பாய்ந்தொளித்ததே." இது, சுரிதகமில்லாத தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

"குடநிலைத் தண்புறவிற் கோவல ரெடுத்தார்ப்பத்
தடநிலைப் பெருந்தொழுவிற் றகையுறாஉ மரம்பாய்ந்து
வீங்குமணிக் கயிறொரீஇத் தாங்குவனந் தோன்றப்போய்க்
கலையினொடு முயலிரியக் கடிமுல்லை முறுவலிப்ப

எனவாங்கு,

ஆனொடு புல்லிய பெரும்புதன் முனையுங்
கானுடைத் தவர்தேர் சென்ற வாறே"

இது தனிச்சொற்பெற்றுச் சுரிதகத்தாலிற்ற தரவு கொச்சகக்கலிப்பா,

"வடிவுடை நெடுமுடி வானவர்க்கும் வெலற்கரிய
கடிபடு நறும்பைந்தார்க் காவலர்க்குங் காவலனும்
கொடிபடு வரைமாடக் கூடலார் கோமானே; இது தரவு.

எனவாங்கு, தனிச்சொல்.

துணைவளைத்தோ ளிவண்மெலியத் தொன்னலந் தொடர்புண்டாங்
கிணைமலர்த்தா ரருளுமே லிதுவதற்கோர் மாறென்று
துணைமலர்த் தடங்கண்ணார் துணையாகக் கருதாரே; இது தாவு.

அதனால், தனிச்சொல்.

செவ்வாய்ப் பேதை யிவடிறத்
தெவ்வா றுங்கொலிஃ தெண்ணிய வாறே''—சுரிதகம்.

இஃது, இடையிடை தனிச்சொற்பெற்றுச் சுரிதகத்தாலிற்ற தரவிணைக் கொச்சகக் கலிப்பா. இனிச் சுரிதகமில்லாததூஉம் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க

''பரூஉத் தடக்கை மதயானைப் பணையெருத்தின் மிசைத்தோன்றிக்
குரூஉக்கொண்ட வெண்குடைக்கீழ்க் குடைமன்னர் புடைசூழப்
படைப்பரிமான் றேரினொடும் பாந்துலவு மறுகினிடைக்
கொடித்தானை யிடைப்பொலிந்தான் கூடலார் கோமானே; இது தரவு.

ஆங்கொருசார்,

உச்சியார்க் கிறைவனு யுலகமெலாங் காத்தளிக்கும்
பச்சையார் மணிப்பைம்பூட் புரந்தரனுப் பாவித்தார்
வச்சிரங்கைக் காணுத காரணத்தான் மயங்கினரே;

ஆங்கொருசார்,

அக்கால மணிநிரைகாத் தருவரையாற் பனிதவிர்த்து
வக்கிரனை வடிவழித்த மாயவனுப் பாவித்தார்
சக்கரங்கைக் காணுத காரணத்தாற் சமழ்த்தனரே;

ஆங்கொருசார்,

மால்கொண்ட பகைதணிப்பான் மாத்தடிந்து மயங்காச்செங்
கோல்கொண்ட சேவலங் கொடியவனுப் பாவித்தார்
வேல்கண்ட தின்மையால் விம்மிதராய் நின்றனரே;

அதாஅன்று, [இவை மூன்றுந் தாழிசை.

கொடித்தே ரண்ணல் கொற்கைக் கோமான்
இன்புக ழொருவன் செம்பூட் சேஎய்
யென்றுநனி யறிந்தனர் பலரே தானு
மைவரு ளொருவனென் றறிய லாகா
மைவரை யானை மடங்கா வென்றி
மன்னவன் வாழியென் றேத்தத்
தென்னவன் வாழி திருவொடும் பொலிந்தே.'' இது சுரிதகம்.

இஃது, இடையிடையே தனிச்சொற்பெற்று, நேரிசையொத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற் சிறிது வேறுபட்டுத் தன்றளையான் வந்தமையாற் சிஃறாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா.

"தண்மதியோர் முகத்தாளைத் தனியிடத்து நனிகண்டாங்
குண்மதியு முடனிறையு முடன்றளர முன்னுட்கட்
கண்மதியோர்ப் பிவையின்றிக் காரிகையி னிறைகவர்ந்து
பெண்மதியின் மகிழ்ந்தநின் பேரருளும் பிறிதாமோ; **இது தரவு.**

இளநல மிவள்வாட விரும்பொருட்குப் பிரிவாயேற்
றளநல முகைவெண்பற் றாழ்குழ றளர்வாளோ;

தகைநல மிவள்வாடத் தரும்பொருட்குப் பிரிவாயேல்
வகைநல மிவள்வாடி வருந்தியில் லிருப்பாளோ;

அணிநல மிவள்வாட வரும்பொருட்குப் பிரிவாயேல்
மணிநல மகிழ்மேனி மாசொடு மடிவாளோ;
நாம்பிரியே மினியென்று நன்னுதலைப் பிரிவாயே
லோம்பிரியே மெனவுரைத்த வுயர்மொழியும் பழுதாமோ;

குன்றளித்த திரடோளாய் கொய்புனத்துக் கூடியஞான்
றன்றளித்த வருண்மொழியா லருளுவது மருளாமோ;

சில்பகலு மூடியக்காற் சிலம்பொலிச்சீ றடிபரவிப்
பல்பகலுந் தலையளித்த பணிமொழியும் பழுதாமோ;

இவையாறுந் தாழிசை.

எனவாங்கு, **தனிச்சோல்.**

அரும்பெற லிவளினுந் தரும்பொரு ளதனினும்
பெரும்பெற லரியன வெறுக்கையு மற்றே
அதனால், விழுமிய தறிமதி வாழி
கெழுமிய காதலிற் றரும்பொருள் சிறிதே." **இது சுரிதகம்.**

இது, நான்கடித்தரவும் ஈரடித்தாழிசையாறும் தனிச்சொல்லும் ஆசிரியச் சுரிதகமுமாய் வந்தமையாற் பஃறாழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

"மணிகிர் நெடுமுடி மாயவனுந் தம்முனும்போன்
றணிகிளர் நெடுங்கடலுங் கானலுந் தோன்றுமால்
நுரைநிவந் தவையன்ன நொய்ப்பறைய சிறையன்ன
மிரைநயந் திறைகூரு மேமஞ்சா றுறைவகேள்;

மலையென மழையென மஞ்செனத் திரைபொங்கிக்
கனலெனக் காற்றெனக் கடிதுவந் திசைப்பினும்
விழுமியோர் வெகுளிபோல் வேலாழி யிறக்கலா
தெழுமுந்நீர் பெயர்ந்தோடு மேமஞ்சா றுறைவகேள்;

இவையிரண்டுந் தாவு.

கொடிபுரையு நுழைநுசுப்பிற் குழைக்கமர்ந்த திருமுகத்தோ
டொடிநெகிழ்ந்த தோள்கண்டும் துறவலனே என்றியால்;

கண்கவரு மணிப்பைம்பூட் கயில்கவைஇய சிறுபுறத்தோ
டெண்பனிக ணுகக்கண்டுந் திரியலனே யென்றியால்;

நீர்பூத்த நிரையிதழ்க்கண் ணின்றுசிந்த புருவத்தோள்
பீர்பூத்த நுதல்கண்டும் பிரியலனே யென்றியால்;

கனைவரல்யாற் றிருகரைபோற் கைநில்லா துண்ணெகிழ்ந்து
நினையுமென் னிலைகண்டு நீங்கலனே யென்றியால்;

வீழ்சுடரி னெய்யேபோல் விழுமநோய் பொறுக்கல்லாத்
தாழுமென் னிலைகண்டுந் தாங்கலனே யென்றியால்;

கலங்கவிழ்ந்த நாய்கன்போற் களைதுணை பிறிதின்றிப்
புலம்புமென் னிலைகண்டும் போகலனே யென்றியால்;

இவை யாறுந் தாழிசை.

அதனுல், தனிச்சொல்.

அடும்பமல விறும்பி னெடும்பணை மிசைதொறுங்
கொடும்புற மடலிடை யொடுங்கின குருகு;

செறிதரு செருவிடை யெறிதொழி லிளையவர்
நெறிதரு புரவியின் மறிதருந் திமில்;

அரசுடை நிரைபடை விரைசெறி முரசென
நுரைதரு திரையொடு கரைபொருங் கடல்;

அலங்கொளி ரவிர்சுட ரிலங்கொளி மறைதொறுங்
கலந்தெறி காலொடு புலம்பின பொழில்; இவை நான்கும் அராகம்.

விடாஅது கழலுமென் வெள்வளையுஞ் செறிப்பாய்மன்
கெடாஅது பெருகுமென் கேண்மையு நிறுப்பாயோ;

ஒல்லாது கழலுமென் னொளிவளையுஞ் செறிப்பாய்மன்
நில்லாது பெருகுமென் னெஞ்சமு நிறுப்பாயோ;

தாங்காது கழலுமென் தகைவளையுஞ் செறிப்பாய்மன்
நீங்காது பெருகுமென் னெஞ்சமு நிறுப்பாயோ;

மறவாத வன்பினேன் மனநிற்கு மாறுரையாய்
துறவாத தமருடையேன் துயர்தீரு மாறுரையாய்;

காதலார் மார்பின்றிக் காமக்கு மருந்துரையாய்
யேதிலார் தலைசாய யானுய்யு மாறுரையாய்;

இணைபிரிந்தார் மார்பின்றி யின்பக்கு மருந்துரையாய்
துணைபிரிந்த தமருடையேன் றுயர்தீரு மாறுரையாய்;

இவையாறுந் தாழிசை.

எனவாங்கு, தனிச்சொல்.

பகைபோன் றதுதுறை, பரிவா யினகுறி
நகையிழந் ததுமுக, நனிநா ணுற்றுளந்
தகையிழந் ததுதோ, டலைசிறந் ததுதுயர்
புகைபரந் ததுமெய், பொறையாகின் றென்னுயிர்.

இவை இருசீரோரடியெட்டம்போதரங்கம்.

அதனால், தனிச்சொல்.

இனையது நிலையா லினையது பொழுதா
னினையல் வாழி தோழி துனைவாற்
பனியொடு கழிக வுண்கண்
என்னொடு கழிகவித் துன்னிய நோயே.''

இது, தரவிரண்டுந் தாழிசையாறும் தனிச்சொல்லும் அராகம் நான்கும் பெயர்த்து மாறு தாழிசையும் தனிச்சொல்லும் எட்டம்போதரங்கவுறுப்பும் தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமும் பெற்று நான்கடியாய் ஈற்றுக்கலிக்கோதப்பட்ட ஆறுறுப்பும் மிக்குங் குறைந்தும் பிறழ்ந்தும் மயங்கியும் வந்தமையால் மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

இனி யாசிரியத்தினோடும் வெண்பாவினோடும் மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா வருமாறு:—

''காமர் கடும்புனல் கலந்தெம்மோ டாடுவா
டாமரைக்கண் புதைத்தஞ்சித் தளர்ந்ததனோ டொழுகலா
னீணுக நறுந்தண்டார் தயங்கப்பாய்ந் தருளினாற்
பூணுக முறத்தழீஇப் போதந்தா னகனகலம்
வருமுலை புணர்ந்தன வென்பதனா லென்றோழி
யருமழை தரல்வேண்டிற் றருகிற்கும் பெருமையளே;

அவனுந்தான், ஏன லிதணத் தகிற்புகை யுண்டியங்கும்
வானூர் மதியம் வரைசேரி னவ்வரைத்
தேனி னிறாலென வேணி யிழைத்திருக்குங்
கானக நாடன் மகன்;

சிறுகுடி யீரே சிறுகுடி யீரே
வள்ளி கீழ்விழா வரைமிசைத் தேன்றொடா

கொல்லை குரல்வாங்கி யீனு மலைவாழ்ந
ரல்ல புரிந்தொழுக லான்;

காந்தள் கடிகமழுங் கண்வாங் கிருஞ்சிலம்பின்
வாங்கமை மென்றோட் குறவர் மடமகளிர்
தாம்பிழையார் கேள்வர்த் தொழுதெழலாற் றம்மையருந்
தாம்பிழையார் தாங்தொடுத்த கோல்;

எனவாங்கு,

அறத்தொடு நின்றேனைக் கண்டு திறப்பட
வென்னையர்க் குய்த்துரைத்தா ளாய்;

அவருந், தெரிகணை நோக்கிச் சிலைநோக்கிக் கண்சேந்
தொருபக லெல்லா முருத்தெழுந் தாறி
யிருவர்கட் குற்றமு மில்லையா லென்று
தெருமந்து சாய்த்தார் தலை;

தெரியிழாய் நீயுநின் கேளும் புணர
வரையுறை தெய்வ முவப்ப வுவந்து
குரவை தழீஇயா மாடக் குரவையுட்
கொண்டு நிலைபாடிக் காண்;

நல்லாய், நன்னா டலைவரு மெல்லை நமர்மலைத்
தந்நாண்டாந் தாங்குவா ரென்னோற் றனர்கொல்;
புனவேங்கைத் தாதுறைக்கும் பொன்னறை முன்றி
னனவிற் புணர்ச்சி நடக்குமா மன்றோ
நனவிற் புணர்ச்சி நடக்கலு மாங்கே
கனவிற் புணர்ச்சி கடிதுமா மன்றோ;

விண்டோய்கன் னாடனு நீயும் வதுவையுட்
பண்டறியா தீர்போற் படர்கிற்பீர் மற்கொலோ
பண்டறியா தீர்போற் படர்ந்தீர் பழங்கேண்மை
கண்டறியா தேன்போற் கரக்கிற்பென் மற்கொலோ;

மைதவழ் வெற்பன் மணவணி காணமற்
கையாற் புதைபெறூஉங் கண்களுங் கண்களோ;
என்னைமன், நின்கண்ணாற் காண்பென்மன் யான்;
நெய்த லிதழுண்கண் நின்கண்ணா தென்கண்மன்;

எனவாங்கு,

நெறியறி செறிகுறி புரிதிரி பறியா வறிவனை முந்துறீஇத்
தகைமிகு தொகைவகை யறியுஞ் சான்றவ ரினமாக

வேய்புரை மென்றோட் பசலையு மம்பலு
மாயப் புணர்ச்சியு மெல்லா மூடனீங்கச்
சேயுயர் வெற்பனும் வந்தனன்
பூவெழி லுண்கணும் பொலிகமா வினியே."

இஃது, ஆசிரியத்தினேடும் வெண்பாவினேடும்வந்த மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா.

"கொய்தினை காத்துங் குளவி யடுக்கத்தெம்
பொய்தற் சிறுகுடில் வாரனீ யைய நலம்வேண்டின்;
ஆய்தினை காத்து மருவி யடுக்கத்தெம்
மாசில் சிறுகுடில் வாரனீ யைய நலம்வேண்டின்;
மென்றினை காத்து மிகுபூங் கமழ்கானற்
குன்றச் சிறுகுடில் வாரனீ யைய நலம்வேண்டின்;"

இவை யிரண்டடியா யீற்றடி மிக்கு ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கி வந்தமையாற் கலித்தாழிசை.

"வாள்வரி வேங்கை வழங்குஞ் சிறுநெறியெங்
கேள்வரும் போழ்தி னெழா அல்வாழி வெண்டிங்காள்
கேள்வரும் போழ்தி னெழாலாய்க் குறுலியரோ
நீள்வரி நாகத் தெயிறே வாழி வெண்டிங்காள்."

இஃதீற்றடி மிக்கு ஏனையடி மூன்று மொத்துவந்த கலித்தாழிசை.

"பூண்ட பறையறையப் பூத மருள
நீண்ட சடையா னாடுமே
நீண்ட சடையா னாடு மென்ப
மாண்ட சாயன் மலைமகள் காணவே காணவே."

இஃது ஈற்றடி மிக்கு இரண்டாம் அடி குறைந்து முதலடியும் மூன்றாம் அடியு மொத்துவந்த கலித்தாழிசை.

"யானுந் தோழியு மாயமு மாடுந் துறைநண்ணித்
தானுந் தேரும் பாகனும் வந்தென் னலனுண்டான்
றேனும் பாலும் போல்வன சொல்லிப் பிரிவானேற்
கானும் புள்ளுங் கைதையு மெல்லாங் கரியன்றே"

எனவும், "வென்றான் வினையின்" எனவும், இவை ஐஞ்சீர் நான்கடியாய் வந்தமையாற் கலித்துறை.

"வேய்தலை நீடிய வெள்ளி விலங்கலி
ளுய்தலி னைஞ்சுட ராழியி னுன்றமர்

வாய்தலி னின்றனர் வந்தென மன்னன்முன்
னீதலை சென்றுரை நீள்கடை காப்போய்''

எனவும், ''தேம்பழுத் தினியநீர் மூன்றும்'' எனவும், நாற்சீரடியால்வந்தமையாற் கலிவிருத்தம்.

இனி வஞ்சிப்பாவுக்கு வரலாறு:—

''பூந்தாமரைப் போதலமரத்......''

இது நாளுமென்னுந் தனிச்சொற் பெற்றுச் சுரிதகத்தாலிற்ற குறளடி வஞ்சிப்பா,

''கொடிவாலன குருநிறத்தன குறுந்தாளன
வடிவாளெயிற் றழலுளையன வள்ளுகிரன
பணையெருத்தி னிணையரிமா னணையேறித்
துணையில்லாத் துறவுநெறிக் கிறைவனாகி
யெயினடுவ ணினிதிருந் தெல்லார்க்கும்
பயில்படுவினை பத்தியினற் செப்பியோன்
புணையெனத்
திருவுறு திருந்தடி திசைதொழ
வெருவுறு நாற்கதி வீடுநனி யெளிதே.''

இது, ''புணையென'' என்னுந் தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச்சுரிதகத்தாலிற்ற சிந்தடிவஞ்சிப்பா.

''தொன்னலத்தின்'' என்பது, ''பெரிதும்'' என்னுந் தனிச்சொற்பெற்றது. இதுவுமது.

''மடப்பிடியை மதவேழந்
தடக்கையான் வெயின்மறைக்கு
மிடைச்சுர மிறந்தோர்க்கே
நடக்குமென் மனனேகாண்;''

''பேடையை யிரும்போத்து
வேடையான் வெயின்மறைக்குங்
காடக மிறந்தோர்க்கே
யோடுமென் மனனேகாண்;''

''இரும்பிடியை யிகல்வேழம்
பெருங்கையான் வெயின்மறைக்கு
மருஞ்சுர மிறந்தோர்க்கே
விரும்புமென் மனனேகாண்.''

இவை ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கிவந்தமையால் வஞ்சித்தாழிசை.

"மைசிறந்தன மணிவரை
கைசிறந்தன காந்தளும்
பொய்சிறந்தனர் காதலர்
மெய்சிறந்திலர் விளங்கிழாய்"

என்பதும், "திரைத்தசாலிகை" என்பதும், இருசீர்நான்கடியாய்வந்த வஞ்சித்துறை,

"சோலை யார்ந்த சுரத்திடைக்
காலை யார்கழ லார்ப்பவும்
மாலை மார்பன் வருமாயி
னீல வுண்கணிவள் வாழுமே"

என்பதும், "இருதுவேற்றுமையின்மையால்" என்பதும், முச்சீர் நான்கடியாய்வந்த வஞ்சிவிருத்தம், (ரு)

வஞ்சியின முற்றும்.

செய்யுளியன் முற்றும்.

ரு-வது ஒழிபியல்.

கஉ. ஆந்தளைசீர் கெடிலிகர வுகரத்தேய் வொற்று
மாமலகு பெருவளவை யௌக்குறுமை குறிலா
மேய்ந்தவுயி ரோரளபு மீரளபு மாகி
யீரசையா மூவசையா மொற்றளபு குறினேர்
சேர்ந்தசையா மொற்றிலையே லொற்றுமொற் றளவாஞ்
செறிவிலீ றொற்றுமூ வொற்றுமொரொற் றுமுன்
சார்ந்தகுறில் விட்டிசைக்கி னேராம்வெண் பாவெண்
டளையலது மயங்காது மயங்கிடுமெப் பாவும்.

என்பதுசூத்திரம். "ஆந்தளைசீர்கெடிலிகரவுகரத்தேய்வொற்றுமாம்" என்பது, தளையுஞ் சீருங் கெடவந்தவிடத்துக் குற்றியலிகரமுங் குற்றியலுகரமும் ஒற்றும்; உம்மையால் ஒற்றல்லாமலுமாம்; "தளைசீர்கெடி" லென்பதனை முதனிலைத்தீபமாக்கிக்கொள்க; மேல்வருவனவற்றிற்கும் ஒக்கும். "அலகுபெருவளவு" எ - து, உயிரளபெடை ஓரோவிடங்களிலே நீக்கப்படும். "ஐ ஔக் குறுமை குறிலாம்" எ - து, ஐகாரக்குறுக்கமும், ஔகாரக்குறுக்கமும் குற்றெழுத்தாம்; "மேய்ந்தவுயி ரோரளபு மீரளபுமாகி யீரசையா மூவசையாம்" எ - து, உயிரளபெடையானது, ஓரளபெழுந்தால் ஈரசையாம்; ஈரளபெழுந்தால் மூவசையாம்; "செய்யுட்க ளோசை சிதையுங்கா லீரளபும், ஐயப்பா டின்றி யணையுமாம்-மைதீ ரொற், றின்றியுஞ் செய்யுட் கெடினொற்றை யுண்டாக்கு, குன்றுமே லொற்றள

புங் கொள்'' என மாபுராணமுடையாரும், ''வெண்பா முதல யாப்பெவற் றினுக்கு, மோரள பார்த்துஞ் சந்தஞ் சிதைந்திடி, னீரளபேற்றுத லிசை நிறைக் கியல்பே'' என அவிநயனுரும் ஈரளபுகொண்டாரென்க ''ஒற் றளபு குறினேர் சேர்ந்தசையாம்'' எ - து, ஒற் றளபெழுந்தாற் குற்றெழுத்தாம்; அன்றி முன்னின்றவெழுத்துடனேகூடி நிரையசையாய்நில்லாது குற்றெழுத் தின்மாத்திரையைப்பெற்று, நேரசையாகவேநிற்கும்; ''ஒற்றிலேயே லொற்ரு மொற்றளபாம்'' எ-து, ஒற்றில்லாதவிடத்து ஒற்று உண்டாக்கலாம்; அந்த வொற்றிலு மமைதிபிறவாதபோது தோற்றினவொற்றையே யளபாக்கலாம்; 'மைதீரொற் றின்றியும் செய்யுட் கெடினொற்றை யுண்டாக்கு - குன்றுமே லொற்றளபுங் கொள்' என்பதனுட் கண்டுகொள்க. 'செறிவி லீரொற்று மூவொற்று மோரொற்ரும்' எ - து, அந்நியமாய் ஈரொற்றுவந்தாலும், மூவொற்றுவந்தாலு மோரொற்ருகவே நிற்கும். ''ஈரொற் ருயினு மூவொற் ருயினு,மோரொற் றியல வென்மனர்புலவர்'' என்னுமிதனுட் காண்க. ''முன் சார்ந்த குறில் விட்டிசைக்கில் நேராம்'' எ-து, ஆதியிலேவிட்டிசைத்துக் குற் றெழுத்து வந்தால் நேரசையாம்; ''வெண்பா வெண்டளையலதுமயங்காது மயங் கிடுமெப்பாவும்'' எ - து, வெண்பாவுக்கு வெண்டளையொழிந்து வேற்றுத்தளை வாராது; மற்ற மூன்றுபாக்களுக்கும் எல்லாத்தளையு மயங்கியும் வழங்கும். இவை யாப்பருங்கலத்துட் காண்க. எ-று.

'ஆந்தளேசீ' ரென்னும் விதப்பினுல் ('விதப்புக் கிளவி வேண்டி யது விளக்கும்' என்பதினுற்) குற்றியலிகாம் ஆரியம் போல வீரெழுத் தோரெழுத்தென்னவருதலா லொற்றென்றர். அன்றிக் குற்றியலுக ரத்தை யொற்றென்ற தென்னையோவெனின், முன்னம் அசையினுலென் றர்; அவற்றுள் நேர்பசையும் நிரைபசையும் சீரன்றேவென்னிற் சீரன்று. குற்றியலுகரம் ஒற்றியல்பாதலாற் குற்றியலுகரத்தை நீக்கில் ஓரசையாம்; அஃதெற்றுக்கோவெனில் வெண்பா முடிவு ஓரசையாகிய நாண்மலர்போலக் காசு பிறப்பு—உகரமின்றி முடியாது; அஃதெங் ஙனேயென்னில், உநவுகண் டேள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந் தேர்க்—கச்சாணி யன்னு ருடைத்து'' என்பதன்றி, 'உடைத்த்' என்னில் ஆகாது. அருளு, புல்லுவென்னும் முற்றியலுகாமும் குற்றியலுகாத்தைப் போலக் கொள்க. என்னே? ''இருவகை யுகரமோ டியைந்தவை வரினே, நேர்பு நிரைபு மாகு மேன்ப.''* 'ஒற்றெழுத் தியற்றே குற்றிய லுகரம்'*, குற்றிய லுகாமு முற்றிய லுகாமு, மொற்றெடு தோன்றி நிற்க வும் பெறுமே''* என்று தொல்காப்பியத்துட் சொன்னமையும் ''உயிர் வரி னுக்குறண் மெய்விட் டோடும், யவ்வரி னிய்யா முற்றுமற் றெரோ

* பொருள். செய். 8—10.

வழி என்று நன்னூலிற் சொன்னமையும், "மாவாழ் புலிவாழ் சுரமுள வாக மணியிறுவா, யோவா தளபெடுத் தூஉவுங் கெழஉவு முதாரணமா, நாவாழ் பெரும்புகழ் நற்றத்தர் யாப்பி னடநீததுபோற், றேய்வா முக ரம்வந் தாலியற் சீருக்குச் செப்பியதே" என்று காரிகை யுரைச் சூத் திரத்துட் சொன்னமையுமன்றிக் "குற்றிகரங் குற்றுகர மென்றிரண்டு மாய்தழ, மொற்று மீவைநான் குடனகற்றிக்-கற்றே, நுயிருமுயிர் மெய்யு மென வோதினு ராய்ந்து, செயிர்தீர்ந்த செய்யு ளடிக்கு" என்பதற் குதா ரணம் "மட்டுத்தான் றேய்ந்து மதஞ்சோர்ந்து விட்டுக், களியானை கொண்டுவா வென்றன் களியானைக், கியாரே யெதிர்நிற் பவர்" என்று காட்டினமையுங் கண்டுகொள்க. இனி உதாரணம்:—

> சிறுநன்றி யின்றிவர்க்கியாஞ் செய்தக்கா னுளைப்
> பெறுநன்றி மன்னும் பெரிதென்—றுறுநன்றி
> தானவாய்ச் செய்வதூஉந் தானமன் றென்பவே
> வானவா முள்ளத் தவர்"

> "அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
> பொருளல்ல தவ்வூன் றினல்"

என்னும் வெண்பாவினுள் குற்றியலிகரத்தை யொற்றுக்கிற் சீர்சிதை யாது.

> "கொன்றுகோடு நீடு குருதிமாறவுஞ்
> சென்றுகோடு நீடு செழுமலை பொருவன
> வென்றுகோடு நீடு விறல்வேழ
> மென்றுழடு நீடு பிடியுளபோலும்
> அதனல்
> ஈண்டிடை யிரவிவ ணெறிவரின்
> அவணே கோதை யுயிர்வாழலளே"

என்னுங் குறளடிவஞ்சிப்பாவினுள் ஆறசைச்சீரும் வந்தமையாற் குற் றுகரங்களை யொற்றுகத்தள்ளச் சீர்சிதையாது.

> "வாய்ந்த வுயிர்ப்பின் வருமெழுத்தின் வர்க்கத்தொற்
> றேய்ந்து புகுது மியல்புமா—மேய்ந்த
> விறுதி வருமெழுத்தா மீறரா மோரோர்
> மறுவில்பதங் கெட்டு வரும்".

இவ்வெண்பாவினுள், குற்றுகரங்கொள்ளச் சீர் சிதையாது. "தட்மண்டு" என்பதனுள்ளுங் குற்றுகர மொற்றலாதவாறு கண்டுகொள்க.

"பல்லுக்குத் தோற்ற பனிமுல்லை பைங்கிளிகள்
சொல்லுக்குத் தோற்றின்னந் தோற்றிலவா—னெல்லுக்கு
நூறேஒநூ றென்பா னுடங்கிடைக்கு மென்முலைக்கு
மாறேமா லன்றளந்த மண்"

"இடைநுடங்க வீர்ங்கோதை பின்றாழ வாட்கண்
புடைபெயரப் போழ்வாய் திறந்து—கடைகடையி
னுப்போஒ வெனவுரைத்து மீள்வா ளொளிமுறுவற்
கொப்போநீர் வேலி யுலகு".

என்பவற்றில், நூறே நூறெனவும், உப்போ வெனவும், பண்டமாற்றின்கண் வந்த அளபெடையை நீக்கி, நெட்டெழுத்தாகவேகொள்ளச் சீர்சிதையாது.

"அன்னையையா னோவ தவமா லணியிழாய்
புன்னையையா னோவன் புலந்து." எனவும்,

"பிறிந்த விருந்த பெருமா னுரையை
அறிந்தேன் மௌனமொழி யால்"

எனவும், ஐகாரக்குறுக்கமும் ஔகாரக்குறுக்கமுங் குற்றெழுத்தானவாறுங் காண்க.

"ஏஎர் சிதைய வழாஅ லெலாஅநின்
சேஎயரி சிந்திய கண்" எனவும்,

"உறாஅர்க் குறுநோ யுரைப்பாய் கடலைச்
செறாஅஅய் வாழிய நெஞ்சு"

எனவும், ஓரளபெடையு மீரளபெடையும் வந்தவாறு காண்க.

"கண்ண் கருவிளை கார்முல்லை கூஎயிறு
பொன்ன் பொறிசுணங்கு போழ்வா யிலவம்பூ
மின்ன் னுழைமருங்குன் மேதகு சாயலா
லென்ன் பிறர்மகளா மாறு". எனவும்,

"அம்ம்ம் பவள்ள் வரிநெடுங்கண் ணய்வஞ்சிக்
கொம்ம்ம் பவள்ள் கொடிமருங்குல் கோங்கி
னரும்ம்ம் பவண்முலை யொக்குமே யொக்குங்
கரும்ம்ம் பவள்வாயிற் சொல்."

"எஃஃஃ கிலங்கிய கையரா யின்னுயிர்
வெஃஃஃகு வார்க்கில்லை வீடு."

எனவும், ஒற்றளபெடை ஒருமாத்திரைபெற்று நேரசையாயினவாறு காண்க.

"அம்பொ ரைந்து டைய்ய காம னைய னென்ன வந்தண
னம்பு நீர ரல்லர் நன்கு ரங்கு நீர ராயினுந்
தங்கு ரவ்வர் தாங்கொ டுப்பி னெஞ்சு நொந் து தாழ்வர்தாம்
பொங்க ரவ்வ வல்கு லாரொ னப்பு கன்று சொல்லினார்"

என்பதனுள், "குரவ்வரென" ஒற்றில்லாதவிடத் தொற்றுண்டானது கண்டு கொள்க.

"பீலிமஞ்ஞை நோக்கி" என்பதனுள் ஒற்றில்லாதுதோற்றின ஒற்றே அளபானது கண்டுகொள்க.

"கார்க்கடல், பேய்க்குணவு" என்பவற்றுள் அங்கியமான ஈரொற்று மோரொற்றாயினவாறு காண்க.

"உண்ணுணெளிநிரன்" எனவும் "அஅவனும் இஇவனும் உஉவனுங் கூடியக்கால், எஎவனை வெல்வா ரிகல்" எனவும், "ஏவல் குறிப்பே தற்சுட் டல் வழி, யாவையுந் தனிக்குறின் முதலசை யாகா" என்பதனல், முதற்கட் டனிக் குறில் நேரசையாயினவாறு காண்க.

"குலாவணங்கு வில்லெயினர் கோன்கண்டன் கோழி
நிலாவணங்கு நேர்மணன்மே னின்று—புலாலுணங்கல்
கொள்ளும்புட் காக்கின்ற கோவின்மையோ *நீபிற
ருள்ளம் புகாப்ப துரை."

என்பதனுள், வெண்பா சீர்தளை சிதைந்தவாறு காண்க.

'குடநிலைத்தண்புறவில்' என்னுங் கலிப்பாவினுள்ளு மற்றுங் கொச்சகக் கலிப்பாவினுள்ளு மாசிரியவுரிச்சீரும், வெண்சீரும், வஞ்சியுரிச்சீரும்வந்து, வெண்டளையு மாசிரியத்தளையுங் கலித்தளையும் வஞ்சித்தளையு மயங்கிவந்தமை கண்டுகொள்க.

"நெடுவரைச் சாரற் குறுங்கோட்டுப் பலவின்
விண்டுவார் தீஞ்சுளை வீங்கு கவுட் கடுவ
னுண்டுசிலம் பேறி யோங்கிய விருங்கழை
படித மாக்களிற் பயிற்று மென்ப
மடியாக் கொலைவில் லென்னையர் மலையே.

இவ்வாசிரியத்துட் டன்சீரும் வெண்சீரும் விரவிவந்தவாறு கண்டுகொள்க.

---

*'நீபிறர—துள்ளம்புக்கியாப்பதுரை' என்பது, யாப்பருங்கலவிருத்திப் பாடம்.

"மண்டிணிந்த நிலனும்
நிலனேந்திய விசும்பும்
விசும்புதைவரு வளியும்
வளித்தலைஇய தீயுந்
தீமுரணிய நீரும்"

எனவும், "தொன்னலத்தின்" எனவும் வரும் வஞ்சிப்பாக்களுள்ளும் பிறவற்றுள்ளும், வெண்சீரும் தன்சீரு மாசிரியச்சீரும் விரவி வெண்டளையுந் தன்றளையுங் கலித்தளையு மாசிரியத்தளையும் மயங்கிவந்தவாறு கண்டுகொள்க. (௧)

௧௩. மயங்குமடி யெப்பாவும் வெண்பாவுக் கன்றி
மன்னினமுந் தளையுமபங் கிவரும் அஆ ஐஔ
நயங்கொள்ளும் இஈஎ ஏஉஊ ஒஓ
ஞணனநம வசதவனு மோனைமெய்யு மோனை
யியங்குமின நெடில்வருக்கம் வரிலெதுகை மோனை
யாலழவொற் றுசிடையிட் டெிருமிரண் டடியுந்
தயங்கியமூன் றுமெழுத்து மெதுகைகடை யிணைபின்
சார்கூழை யிடைப்புணரு முரண்டொடைக்குஞ் சாற்றே.

என்பது சூத்திரம். 'மயங்குமடி யெப்பாவும் வெண்பாவுக் கன்றி' எ-து எல்லாப் பாக்களுக்கும் ஒருபாவிலடி ஒருபாவிற்புக மயங்கும்; வெண்பாவில், வேற்றுப் பாவினடி வாராது; "மன்னினமுந் தளையும் மயங்கிவரும்" எ-து, தாழிசை, துறை, விருத்தம் என்று சொல்லப்பட்ட நாலு பாவினங்கட்கும் இன்னதளை யென்னு நியமமில்லாமல் மயங்கிவரப்பெறும்; தளையுமென்ற உம்மையால் அடியு மயங்கப்பெறும்; "அஆஐஔ, நயங்கொள்ளும் இஈஎஏஉஊஒஓ, ஞணனந மவசத வனுமோனை" எ-து, அஆஐஔ எனவும், இஈ எஏ எனவும், உஊ ஒஓ எனவும், ஞணனந மவ எனவும் சத எனவும் வரும் இவை, தம்முள் ஒன்றுக்கொன்று அனுவாக வந்தமையா லனுமோனையாம்; *"மெய்யுமோனை" எ-து, ஆதியிலே உயிர் நின்றாலும் மெய் நின்றாலும் நின்றவடியே மோனையாய்வரில் மெய்ம்மோனையாம். † "இயங்கு மின நெடில் வருக்கம் வரி லெதுகை மோனை" எ-து, இனவெழுத்தேவந்தா லினவெதுகையென்றும் இனமோனையென்றும், நெடிலெழுத்தே வந்தால் நெடிலெதுகையென்றும் நெடின்மோனையென்றும், வருக்கவெழுத்தே வந்தால் வருக்கவெதுகையென்றும் வருக்கமோனையென்றும் பெயர். இனமென்றது, வல்லின மெல்லின மிடையினம். "யாலழவொற் றுசிடையிட் டெிரு மிரண்டடியுந் தயங்கிய மூன்றுமெழுத்து மெதுகை" எ-து,

---

* இங்கே "யகாரந் தீபமாக, உகரத்தொடுங்கூடி யனுவாம்" என்று ஓலைச் சுவடியிற் காணப்படுகிறது.

† இங்கே, "உம்மையால் அனுமோனைக்குச் சொன்ன வடிவினுனு மோனையாம்" என்று ஓலைச்சுவடியிற் காணப்படுகிறது.

"யரலழ வென்னு மீரிரண் டொற்றும், வான்முறை பிறழாது வந்திடை யுரப்பி, ஞசிடை யெதுகையென் றறியல் வேண்டும்" எனக் கண்டுகொள்க. இடையிட் டெதுகைவந்தால், இடையிட் டெதுகையாம். எதுகையிலே யுயிர்வந்தா லுயிரெதுகையாம். இவ்விரண்டடி யொவ்வோர் எதுகைவந்தா லிரண்டடி யெதுகையாம். மூன்றுமெழுத் தடிதோறும் வந்தால், மூன்றுமெழுத்தொன் றெதுகையாம். "கடையிணை பின்சார் கூழை யிடைப்புணரு முரண்டொடைக் குஞ் சாற்றே" எ - து, கடைமுரணுங் கடையிணைமுரணும் பின்முரணுங் கடைக்கூழைமுரணும் இடைப்புணர்முரணும் எனவரும், அவையாவன:— நாலாஞ்சீர் முரணுதல் கடைமுரண். நாலாஞ்சீரு மூன்றாஞ்சீரு முரணுதல் கடையிணைமுரண். நாலாஞ்சீரு மிரண்டாஞ்சீரு முரணுதல் பின்முரண். முதற் சீரொழித்த மூன்றுசீருமுரணுதல் கடைக்கூழைமுரண்; இரண்டாஞ்சீரும் மூன்றாஞ்சீரும் முரணுதல் இடைப்புணர்முரண் ;ஐஎனவரும். உம்மையால் மோனைத்தொடை, எதுகைத்தொடை, இயைபுத்தொடை, அளபெடைத் தொடை: நாலுக்கும் இந்த அஞ்சுதொடையும் வருமெனக்கொள்க. இனி யுதாரணம்:—

"அங்கண் மதிய மாவின்வாய்ப் பட்டெனப்
பூசல் வாயாப் புலம்புமனைக் கலங்கி
யேதின் மாக்களு நோவர் தோழி
யொன்றுநோவா ரில்லைத்
தெண்கடற் சேர்ப்ப னுண்டவென் னலக்கே."

இவ்வாசிரியத்துள், "அங்கண் மதிய மாவின்வாய்ப் பட்டெனப், பொங்கிய பூசல் பெரிது" என வெள்ளடியானவாறும்;—

"இருங்கட லுடுத்தவிப் பெருங்கண் மாநில
முடையிலை நடுவண திடைபிறர்க் கின்றித்
தாமே யாண்ட வேமங் காவல
ரிடுதிரை மணலினும் பலரே சுடுபிணக்
காடுபதி யாகப் போகித் தத்த
நாடு பிறர்கொளச் சென்று மாய்ந்தனரே:
அதனால், நீயுங் கேண்மதி யத்தை வீயா
துடம்பொடு நின்ற வுயிரு மில்லை
மடங்க லுண்மை மாயமோ வன்றே
கள்ளி வேய்ந்த முள்ளியம் புறங்காட்டு
வெள்ளில் போகிய வியலு ளாங்க
ணுப்பிலா அ வவிப்புழுக்கல்
கைக்கொண்டு பிறக்குநோக்கா

இழிபிறப்பினோ னீயப்பெற்று
நிலங்கல னாக விலங்குபலி மிசையு
மின்னா வைகல் வாரா முன்னே
செய்ந்நீ முன்னிய வினையே
முந்நீர் வரைப்பக முழுதுடன் றுறந்தே."

இவ்வாசிரியத்துள் "உப்பிலாஅ வவிப்புழுக்கல்" எனவும் "கைக்கொண்டு பிறக்குநோக்காது" எனவும், "இழிபிறப்பினோ னீயப்பெற்று" எனவும், வஞ்சியடி விரவிவந்தவாறு கண்டுகொள்க.

"குருகுவேண் டாளி கோடுபுய்த் துண்டென
மாவழங்கு பெருங்காட்டு மழகளிறு காணாது
மருள்பிடி திரிதருஞ் சார
லருளா னாகுத லாயிழை கொடிதே."

இவ்வாசிரியத்துள், "மாவழங்கு பெருங்காட்டு மழகளிறு காணாது, தீ வழங்கு சுழல்விழிக்கட் சீயஞ்சென் றுழலுமே" என உச்சரித்துக் கலியடியாமாறு கண்டுகொள்க.

"நேரிழை மகளி ருணங்குணாக் கவருங்
கோழி யெறிந்த கொடுங்காற் கனங்குழை."

என்னு மிவ் வஞ்சிப்பா ஆசிரிய அடியாயினவாறும்,

"வயலாமைப் புழுக்குண்டும் வறளடம்பின் மலர்மிலைந்தும்
கயனாட்டக் கடைசியர்தங் காதலர்தோள் சேர்ந்தனரே."

எனக் கலியடியாமாறும் கண்டுகொள்க.

வஞ்சிப்பாவினுள் வெள்ளடிவருமாறும், கலிப்பாவினுள் மற்றை மூன்று பாவடியும் வருமாறும் யாப்பருங்கலவிருத்தியுட் கண்டுகொள்க. தாழிசை, துறை, விருத்தம் என்று சொல்லப்பட்ட நாலுபாவினங்களுந் தளைமயங்கிவருதற்கு உதாரணம் முன்னர்க் காட்டியவற்றுள்ளும், பிறவற்றுள்ளுங் கண்டுகொள்க. அனுமோனைக்கும் மெய்ம்மோனைக்கும் முன்னர்க் காட்டியவற்றுள்ளும் பிறவற்றுள்ளுங் கண்டுகொள்க.

இன வெதுகை மூன்றுவன:—

"தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ
ரெச்சத்தாற் காணப் படும்."

இது வல்லினவெதுகை.

"அன்பீனு மார்வ முடைமை யதுவீனு
நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு."

இது மெல்லினவெதுகை.

"எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு."

இஃது இடையினவெதுகை.

"ஆவாவென்றே......... ஒரு சாரார்" இது நெடிலெதுகை.

"நீடிணர்க் கொம்பர்க் குயிலாலத் தாதூதிப்
பாடுவண் டஞ்சி யகலும் பருவத்துத்
தோடார் தொடிநெகிழ்த்தா ருள்ளார் படலொல்லா
பாடமை சேக்கையுட் கண்."

இது வருக்கவெதுகை,

இனி மோனைவருமாறு. இவற்றுள் இனமோனை மூன்றுவன:—

"தயலே ருண்கண் கலுழ நாளுஞ்
சுடர்புரை திருநுதல் பசலை பாயத்
திருந்திழை யமைத்தோ ளரும்பட ருழப்பப்
போகல் வாழி யரைய பூத்த
கொழுங்கொடி யணிமலர் தயங்கப்
பெருந்தண் வாடை வரூஉம் பொழுதே."

இது வல்லினமோனை,

மெல்லினமோனையு மிடையினமோனையும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

"ஆர்கலி யுலகத்து" என்பது நெடின்மோனை,

"பகலே, பல்பூங் கானற் கிள்ளை யோப்பியும்
பாசிலைக் குளவியொடு கூதளம் விரைஇப்
பின்னுப்பிணி யவிழ்ந்த நன்னெடுங் கூந்தல்
பீர்ங்கப் பெய்து தேம்படத் திருகிப்
புனையீ ரோதி செய்குறி நசைஇப்
பூந்தார் மார்ப புனத்துட் டோன்றிப்
பெருவரை யடுக்கத் தொருவே லேந்திப்
பேயு மறியா மாவழங்கு பெருங்காட்டுப்
பைங்க ணுழுவைப் படுபகை வெரீஇப்
பொருதுதினைந் தணியாப் பூணுதலொருத்தல்
போகாது வழங்கு மாரிரு ணடுநாட்

பௌவத் தன்ன பாயிரு ணீந்தியிப்
பொழுது வருகுவை யாயின்
நற்றூர் மார்ப தீண்டலெங் கதுப்பே.''

இது வருக்கமோனை. இனி ஆசிடையெதுகை வருமாறு:—

''காய்மாண்ட தெங்கின் பழம்வீழக் கமுகி னெற்றிப்
பூமாண்ட தீந்தேன் றொடைகீறி வருக்கை போழ்ந்து
தேமாங் கனிசிதறி வாழைப் பழங்கள் சிந்து
மேமாங் கதமென் றிசையாற் றிசைபோய துண்டே''

இது யகரவொற் றிடைவந்த ஆசெதுகை.

''மாக்கொடி *யானையு மௌவற் பந்தருங்
கார்க்கொடி முல்லையுங் கலந்து மல்லிகைப்
பூக்கொடிப் பொதும்பரும் பொன்னின் ஞாழலுந்
தூக்கடி கமழ்ந்துதான் றுறக்க மொக்குமே''

இது ரகரவொற்றுசெதுகை.

''ஆவே றுருவின வாயினு மாபயந்த
பால்வே றுருவின வல்லவாம்—பால்போ
லொருதன்மைத் தாகு மறநெறி யாபோ
லுருவு பலகொள லீங்கு''

இது லகரவொற்றுசெதுகை. பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

''தோடா ரெல்வளை நெகிழ நாளு
நெய்த லுண்கண் பைதல் கலுழ
வாடா வவ்வரி புதைஇப் பசலையும்
வைக லூறும் பைப்பயப் பெருக
நீடா ரிவரென நீமனங் கொண்டார்
கேளார் கொல்லோ காதலர் தோழி
வாடாப் பௌவ மறமுகந் தெழிலி
பருவஞ் செய்யாது வலனேர்பு வளைஇ
யோடா மலையன் வேலிற்
கடிது மின்னுமிக் கார்மழைக் குரலே''

இஃது, இடையிட்டுவந்தமையால் இடையிட்டெதுகை.

*மாலையும் யாப். வி.

"துளியொடு மயங்கிய தூங்கிரு ணடுநா
ளணிகிளர் தாரோ யருஞ்சுர நீந்தி
வடியமை யெஃகம் வலவயி னேந்தித்
தணியே வருதி நீயெனின்
மையிருங் கூந்த லுய்தலோ வரிதே."

இஃ திரண்டாமெழுத்தின்மேலேறின உயிரொன்றிவந்தமையால் உயிரெதுகை.

"துவைக்குந் துளிமுந்நீர்க் கொற்கை மகளி
ரவைப்பர்தம் பல்லிற் கழகொவ்வா முத்த
மணங்கமழ்தா ரச்சுதன் மண்காக்கும் வேலி
னணங்கு மழுதழு மந்நலார் பாடல்."

இது, முன்னிரண்டடியு மோரெதுகையாய்ப் பின்னிரண்டடியும் வேறோரெதுகையாய்வந்தமையால் இரண்டடியெதுகை.

"பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கு மெனின்."

இது, மூன்றாமெழுத்தெதுகை.

"கயன் மலைந்தன்ன கண்ணிணை கரிதே
தடமுலைத் திவளுந் தனிவடம் வெளிதே
நூலி னுண்ணிடை சிறிதே
யாடமைத் தோளிக் கல்குலோ பெரிதே."

இஃ தடிதோறுங் கடைச்சீர் மறுதலைப்படத்தொடுத்தமையாற் கடைமுரண்.

"மீன்றேர்ந்து வருந்திய கருங்கால் வெண்குருகு
தேனார் ஞாழல் விரிசினைக் குழூஉந்
தண்ணந் துறைவன் றவிர்ப்பவுந் தவிரான்
றேரோ காண்கலங் காண்டும்
பீரோர் வண்ணமுஞ் சிறுநுதற் பெரிதே."

இஃ தடிதோறுங் கடைச்சீரிரண்டும் மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையாற் கடையிணைமுரண்.

"சார லோங்கிய தடந்தாட் டாழை
கொய்ம்மலர் குவிந்து தண்ணிழல் விரிந்து
தமிய மிருந்தன மாக நின்றுதன்
னலனுடைப் பணிமொழி நன்குபல பயிற்றி

வீங்குதொடிப் பணைத்தோள் நெகிழத்
துறந்தோ னல்லனெம் மேனியோ தீதே."

இஃது தடிதோறும் முதற்சீர்க்குப்பின்னும் மூன்றாஞ்சீர்க்குப்பின்னும் மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையாற் பின்முரண்.

"காவியங் கருங்கட் செவ்வாய்ப் பைந்தொடி
பூவிரி சுரிமென் கூந்தலும்
வேய்புரை தோளு மணங்குமா லெமக்கே."

இது, முதற்சீரொழித்து மூன்றுசீரும் மறுதலைப்படத்தொடுத்தமையாற் கடைக்கூழைமுரண்.

"போதுவிரி குறிஞ்சி நெடுநிந்தண் மால்வரைக்
கோதையிற் றாழ்ந்த வோங்குவெள் ளருவி
காந்தளஞ் செங்குலைப் பைங்கூ தாளி
வேரல் விரிமலர் முகையொடு விரைஇப்
பெருமலைச் சீறூ ரிழிதரு நலங்கவர்ந்
தின்ன வாயின வினியோர் மாட்டே."

இஃது இடையிருசீரும் மறுதலைப்படத்தொடுத்தமையால், இடைப்புணர் முரண். முரண்டொடைக்குமென்றவும்மையால் ஒழிந்ததொடைக்கு மவ்வாறே கொள்க. (உ)

கசு சாற்றெல்லை யில்லைநெடி லடியாதி மோனை
சாரெழுவா யெழுத்துமலா தநுமோனை விதியாற்
றேற்றெதுகை மோனையுடன் வரிற்சிறப்பெத் தொடையுஞ்
சீரிடையீ றநுவும்வருந் தொடைகள்பல தளைகள்
தோற்றின்முதல் வந்ததொடை யாற்றளையாற் பெயராஞ்
சுருங்குந்தா ழிசைதாவிற் றாவடிமூன் றிழிபே
யேற்றபா விரண்டேவெண் பாவகவல் வெண்பா
விடத்தில்வருங் கலியகவ லிடத்தில்வரும் வஞ்சி.

என்பது சூத்திரம். 'சாற்றெல்லையில்லை நெடிலடியாதிமோனை' எ-து., ஐஞ்சீர்முதலான வடிகளிடத்து இணைமோனைமுதலானவைகள் இத்தனையாஞ்சீரில்வருமென்னும் நியமமில்லை; 'சாரெழுவா யெழுத்துமலா தநுமோனை விதியால்' எ-து, எழுவாயெழுத்தொன்றிவருவதுபோல முன்விதித்த வநுமோனை வந்தாலும் விதியெனக்கொள்க; 'தேற்றெதுகை மோனையுடன்வரிற் சிறப்பெத் தொடையும்' எ-து., இயைபுத்தொடையும் முரண்டொடையும் அளபெடைத் தொடையும் முதலாயின தொடை தமது இலக்கணங்களால் முடியும்போது

எதுகையுடனும் மோனையுடனுங் கூடிவரிற் சிறப்புடைத்தென்றவாறு; 'சீரிடை யீறனுவும் வரும்' என்-து., அனுவாகியமோனை ஆதியிலே வருவதன்றியுஞ் சீரினிடையிலும் ஈற்றினும் வந்தாலும் மோனையாம்; தொடைகள் பல............. பெயராம்' என்-து., தொடைகள் பலவிரவிவரினும் முதல்வந்ததொடையாலே பெயராம்; தளை பல விரவினும் பாக்களுக்குச் சிறப்பாக விதித்த தளையே முதல்வரி லதனாற் பெயராம்; "தொடைபல தொடுப்பினுந் தளைபல விரவினு, முதல்வந் ததனான் மொழிந்திசிற் பெயரே" என்னும் யாப்பருங்கலத்துட் கண்டு கொள்க; 'சுருங்குந் தாழிசை தரவில்' என்-து., தரவடியிலுந் தாழிசையடி சுருங்கி வரும்; 'தரவடி மூன்றிழிபே' என்-து., தாழிசையுடனே கூடிவருகிற தரவுக்கு மூன்றடிச்சிறுமையாம். அல்லாத தரவுக்குக் கலிப்பாவிற் சிறுமையடியே யடியெனக் கொள்க; 'ஏற்றபா விரண்டே வெண்பா வகவல் வெண்பாவிடத்தில் வருங் கலி யகவலிடத்தில்வரும் வஞ்சி' என்-து., பாக்களைத் தொகுத்துச்சொல்லுமிடத்து வெண்பாவும் அகவலும் என இரண் டாம், மற்றப் பாவிரண்டும் எங்ஙன் வந்தனவோ வென்னில் வெண்பாவிடத்திலே கலிப்பாவும் ஆசிரியப் பாவினிடத்திலே வஞ்சிப்பாவும் வந்தன; "பாவிரி மருங்கினைப் பண்புறத் தொகுப்பின், ஆசிரி யப்பா வெண்பா வென்றாங், காயிருபாவினு ளடங்குமென்ப," "ஆசிரிய நடைத்தே வஞ்சி யேனை, வெண்பா நடைத்தே கலியென மொழிப" என்னுந் தொல்காப்பியத்திற் கண்டுகொள்க. இவற்றுக் குதாரணம் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. (ஙு)

கடு இறுகுறளின் சிதைவுஞ்செந் துறையிழிபுங் குறட்டா
ழிசையாம்வேற் றொலிவரினும் வெண்டுறையொற் றெண்ணு
தறையடிநேர் பதினாறு நிரைபதினே ழெழுத்தா
யடிநான்கு தொறும்வரிற்கட் டளைக்கலித்து றையே
யுறுபொருள்சூத் திரங்குறித்த யாப்பிற்றாய் நாற்சீ
ரோரடியும் பலவடியும் வருநூற்பா வகவல்
புறநிலைவா யுறைவாழ்த்துச் செவியறிகைக் கிளைகள்
பொருளாய்முன் வெண்பாப்பின் னகவல்வரு மருட்பா.

என்பது சூத்திரம். 'இறுகுறளின்சிதைவுஞ் செந்துறையிழிபுங் குறட்டாழிசையாம்' என்-து., குறள்வெண்பாச் சந்தஞ்சிதைந்துவரினும், விழுமியபொருளும் ஒழுகிய ஓசையுமின்றி வெண்செந்துறை சிதைந்துவரினும் குறட்டாழிசையின்பாற்படும்; 'வேற்றொலிவரினும் வெண்டுறை' என்-து முன் வெண்டுறைக்குச்சொன்ன இலக்கணங்களையுடைத்தாய் முன்னேரோசையாய்ப் பின்னேரோசையாய் வருகினும் அது வேற்றொலி வெண்டுறை. 'ஒற்றெண்ணு தறையடி ... ... கலித்துறையே' என்-து., நாலடியாய் அடி

தோறு மொற்றெண்ணும லுயிரு முயிருமெய்யு மெண்ணில் ஆதியிலே நேரசைவந்தாற் பதினாறெழுத்தும் நிரையசைவந்தாற் பதினேழெழுத்தும் உடையதாய் வருவது கட்டளைக்கலித்துறை; "கட்டளைக் கலித்துறை கலித் துறைப் பாற்படும்," "நேரசை யெனவு நிரையசை யெனவு, மாயிரு பெயரா னடக்குமன் னவையே" என்னும் அவிநயத்துட் கண்டுகொள்க. 'உறு பொருள் ... ... நூற்பாவகவல்' எ—து., சூத்திரத்தைக் குறித்த யாப்பும் பொருளு முடைத்தாய் நாற்சீரோரடியானும் பலவடியானும் வரும் நூற்பாவகவல்; "நூற்பா வகவ லுணங்க நாடிற், சூத்திரங் குறித்த யாப் பிற் றாகி, யடிவரை யின்றி விழுமிதி னடக்கும்," "சில்வகை யெழுத்திற் பல் வகைப் பொருளைச், செவ்வ னடியிற் செறித்தினிது விளக்கித், திட்ப நுட்பஞ் சிறந்தன சூத்திரம்," "ஆற்றொழுக் கரிமா நோக்கந் தவளைப், பாய்த்துப் பருந்தின்வீழ் வன்னசூத் திரநிலை," "நூற்பா வகவல் யாப்புற் றுணரி, னாசிரி யத்து ளாகு மென்ப" என்பனவுங் காண்க. அகவலுக்கு மூன்றடிச்சிறுமை சொல்லி இதனுள் ஓரடிச்சிறுமை கூறியவாறென்னையோவெனின், பொருண் முடிவே முடிவாதலானும், 'சில்வகையெழுத்தில்' எனப் பகர்தலானும் ஈண் டிலக்கணம் வேறெடுத்தோதினர்; அது வென்போல வென்னில், பொதுப்படக் கலிப்பாவுக்கு நாலடிச்சிறுமைசொல்லித் தரவுகொச்சகக்கலிப்பாவல்லாத கலிப் பாக்களுக்கு மூன்றடிச் சிறுமைகூறுபவாதலா லதுபோலவெனக் கொள்க. 'புறநிலை வாயுறைவாழ்த்து ... ... மருட்பா' எ—து., புறநிலை, வாயுறை, செவியறி, கைக்கிளை யென்னும் பொருணிலையுங் கொண்டு முன் வெண்பாவு பின்னகவலாய் முடிவது மருட்பா, எ—று. இவற்றுக் குதாரணம்.

"வண்டார்பூங் கோதை வரிவளைக்கைத் திருநுதலாள்
பண்டைய ளல்லள் படி"

இது குறள்வெண்பாச் சந்தஞ் சிதைந்துவந்த குறட்டாழிசை.

"முழங்குதிரைக் கொற்கைவேந்தன் முழுதலக மேவல்செய
முறைசெய் கோமான்
வழங்குதிறல் வாண்மாறன் மாச்செழியன் றெக்கரிய வைவேல் பாடிக்
குலங்கிளின் றேரொலாங் கருதலா காவண
மிலங்குவா ளிரண்டினு மிருகைவீ சிப்பெயர்த்
தலங்கன்மா லையவிழ்ந் தாடவா மெய்யவன்
பொலங்கொள்பூந் தடங்கட்கே புரிந்துநின் றொலாம்
விலங்கியுள் ளந்தப விளிந்துவே றுபவே."

இஃ தேழடியாய் முதலிரண்டடியு மறுசீராய்ப் பின்னைந்தடியும் நாற்சீராய் வேறோரோசையாய்வந்தமையால் வேற்றொலிவெண்டுறை. இதுவும் வெண் டுறையின்பாற்படும்.

"அந்தமில் பாத மளவிரண் டொத்து முடியின்வெள்ளைச்
செந்துறை யாகுந் திருவே யதன்பெயர் சீர்பலவா
யந்தங் குறைநவுஞ் செந்துறைப் பாட்டி னிழிபுமங்கேழ்
சந்தஞ் சிதைந்த குறளுங் குறளினத் தாழிசையே"

"மூன்றடி யானு முடிந்தடி தோறு முடிவிடத்துத்
தான்றனிச் சொற்பெறுந் தண்டா விருத்தம்வெண் டாழிசையே
மூன்றடி யாய்வெள்ளை போன்றிறு மூன்றிழி பேழுயர்வா
யான்றடி தாஞ்சில வந்தங் குறைந்திறும் வெண்டுறையே"

இவை ஒற்றுநீக்கி அடிதோறும் பதினறெழுத்தா யைஞ்சீராய் நான்கடியாய் நேரசையாதியாகவந்த கட்டளைக்கலித்துறை.

"அடிவரை யின்றி யளபொத்து மந்தடி நீண்டிசைப்பிற்
கடிதலில் லாக்கலித் தாழிசை யாகுங் கலித்துறையே
நெடிலடி நான்காய் நிகழ்வது நேரடி யீரிண்டாய்
விடினது வாகும் விருத்தந் திருத்தகு மெல்லியலே"

இதுவும் அப்படியே நிரையசையாதியாய்வந்தமையான் நிரையசைக் கட்டளைக்கலித்துறை.

"குறளடி சிந்தடி யிருசீர் முச்சீ, ரளவடி நெடிலடி நாற்சீ ரைஞ்சீர், நிரனிரை வகையா னிறுத்தினர் கொளலே" என்று சொல்லுதலானும், "மூவைந் தெழுத்தே நெடிலடிக் களவே, யீரெழுத்து மிகுதலு மியல்பென மொழிப" என்று தோல்காப்பியத்துட் சொன்னமையானும், "நேர்பதி னாறே நிரைபதி னேழென், றோதினர் கலித்துறை யோரடிக் கெழுத்தே" என்று பிறருஞ் சொன்னமையானும் இவை கட்டளைக் கலித்துறையின்பாற்படும்.

"அறம்பொரு ளின்பம்வீ டடைதனூற் பயனே"

"சில்வகை யெழுத்திற்..................சூத்திரம்"

என்பவை நாற்சீரோரடியும் பல வடியும் வந்த நூற்பாவகவல்.

இனி மருட்பா வருமாறு:—

"தென்ற லிடைபோழ்ந்த தேனர் நறுமுல்லை
மூன்றின் முகை விரியு முத்தநீர்த் தண்கோளூர்க்
குன்றமர்ந்த கொல்லேற்று னிற்காப்ப — வென்றும்
நீரா நண்பிற் றேவர்
சீர்சால் செல்வமொடு பொலிமதி சிறந்தே"

இது, 'வழிபடு தெய்வ நிற்புறங் காப்பப், பழிதீர் செல்வமொடு வழிவழி சிறந்து பொலிக' வென்றமையாற் புறநிலைவாழ்த்துமருட்பா.

"பலமுறையு மோம்பப் படுவன கேண்மின்
சொலன்முறைக்கட் டோன்றிச் சுடர்மணித்தே ரூர்ந்து
நிலமுறையி ஞண்ட நிகரிலார் மாட்டுஞ்
சிலமுறை யல்லது செல்வங்க ணில்லா
விலங்கு மெறிபடையு மாற்றலு மன்புங்
கலந்ததங் கல்வியுந் தோற்றமு மேனைப்
பொலஞ்செய் புனைகலனே டிவ்வாற னுலும்
விலங்கிவருங் கூற்றை விலக்கலு மாகா
வனைத்தாத னீயிருங் காண்டிர் நினைத்தகக்
கூறிய வெம்மொழி பிறழாது
தேறி நீ ரொழுகிற் சென்றுபயன் றருமே"

இது மெய்ப்பொருள்சொன்னமையான் வாயுறைவாழ்த்துமருட்பா.

"பல்யானை மன்னர் முருங்க வமருழந்து
கொல்யானைத் தேரோடுங் கோட்டந்து நல்ல
தலையாலங் கானம் பொலியத் தொலையாப்
படுகளம் பாடுபுக் காற்றிப் பகைஞ
ரடுகளம் வேட்டோன் மருக வடுதிற
லாளி நிமிர்தோட் பெருவழுதி யெஞ்ஞான்று
மீர முடையையா யென்வாய்ச்சொற் கேட்டி
யுடைய வுழவரை நெஞ்சனுங்கக் கொண்டு
வருங்கா லுழவர்க்கு வேளாண்மை செய்யன்
மழவ ரிழைக்கும் வரைக்கா னிதியீட்டங்
காட்டு மமைச்சரை யாற்றத் தெளியல்
படைத்த வரும்பொரு ளாறின்றி வெளவ
லினத்தைப் பெரும்பொரு ளாசையாற் சென்று
பெருங்குழிசி மன்ற மறுக வகழாதி யென்று
மறப்புற மாக மதுரையா ரோம்பு
மறப்புற மாசைப் படேற்க வறத்தா
னவையார் கொடுநாத் திருத்தி நவையாக
நட்டார் குழிசி சிதையாதி யொட்டார்
செவிபுதைக்குந் தீய கடுஞ்சொற் கவியுடைத்தாய்க்
கற்றார்க் கினைஞகிக் கல்லார்க் கடிந்தொழுகிச்
செற்றுஞ் செறுந்துநிற் சேர்ந்தாரை யாக்குதி
யற்ற மறிந்த வறிவினுய் மற்று
மிலையிவை நீயா தொழுகி னிலையாப்

பொருகட லாடை நிலமக
ளொருகுடை நீழற் றுஞ்சவண் மன்னே''

இது, வியப்பின்றி யுயர்ந்தோர்கண் அவிந்தொழுகுதல் கடனென் றாசற் குச்சொன்னமையாற் செவியறிவுறூஉமருட்பா.

"திருநுதல் வேரரும்புந் தேங்கோதை வாடு
மிருநிலஞ் சேவடியுந் தோயு — மரிபரந்த
போகித ழுண்கணு மிமைக்கு
மாகு மற்றிவ ளகலிடத் தணங்கே."

இது, துணிதலை நுதலிய வொருதலைக்காமமாதலிற் கைக்கிளைமருட்பா. ()

கசு வருதனிச்சொற் கூன்பொருளோ டடிமுன்வரு மதுவே
வஞ்சியீற் றினுமாம்வெண் பாவகவ லீற்றூற்
சுரிதகமாம் வேறுமடி யாலிசையாற் கலையாற்
சூழெழுத்தெண் ணல்வகுத்த வகுப்பாற்கா ரணத்தாற்
பெருகியிடுங் காலவழக் காற்பலவாஞ் செய்யுட்
பெயரெழுத்து முதலெட்டு வகைவிரிவுங் குவிவும்
பாவுவகை யுளிவிகா ரம்வண்ணம் மற்றும்
பலவுமடங் காதடக்கிப் பகருவர்சான் றோரே.

என்பது சூத்திரம். 'வருதனிச்சொற் கூன் பொருளோ டடிமுன் வருமதுவே வஞ்சியீற்றினுமாம்' எ—து., தனிச்சொல்லாகிய கூன் செய்யுட்கண் முதற் றண்ணே பொருள்கொண்டுவரப் பெறும்; அதுவே வஞ்சிப்பாவுக்கீற்றினும் வரப்பெறும்; உம்மையால் வஞ்சிக்கு முதலிலும் இடையிலும் வருமென்பது. பெரும்பான்மையால் வினங்கின தனிச்சொற்றூனே கூனும்; "அதுவே, வஞ்சி யிடையினு மிறுதியு நிலவும்," "வஞ்சிப் பாக்களுக் கெங்கணு முறுமே" என்னும் அவிநயத்துட் கண்டுகொள்க. "வெண்பா வகவலீற்றூற் சுரிதகமாம்" எ—து., வெண்பாவாலும் அகவற்பாவாலும் கலிப்பாவுக்குச் சுரிதகம் முடியும்; 'வேறு மடியா லிசையாற் கலையாற் சூழெழுத் தெண்ணல், ... பலவாஞ் செய் யுட் பெயர்' எ—து., இங்ஙனங் கூறினமையன்றியும் அடியினாலும், இசையினா லும், கலையினாலும், எழுத்தெண்ணிச் சொல்லுகையாலும், வகுத்துக்கொண்ட வகுப்பினாலும், பொருள்கொண்டு பாடுங் காரணத்தினாலும், "பழையன கழித லும் புதியன புகுதலும், வழுவல கால வகையி னானே" என்னுங் காலவழக்கி னாலும் பலவகையாக இப்படிச் செய்யுட்கள் பெயர்பெறும். 'எழுத்துமுதல் எட்டுவகை ... ... பகருவர் சான்றோரே' எ—து., 'எழுத்து, அசை, சீர், பந்தம், அடி, தொடை, பா, இனம்; எட்டுவகையினா

விரிவும், குவிவும், வகையுளியும், விகாரமும், வண்ணங்களின்வகையும் வேறு யாப்புக்கு அங்கமான வனப்பும், வாழ்த்தும், வசையும், பொருள்கோளும் குறிப்பு மொழிகளும், இவைபோல்வன பிறவும் பலவு மூண்டாகலான் இதனுள் அடக்கிச் சொல்லில் விரியும்; அந்த விரிவெல்லாம் இதனுள் அடக்கிச்சொல்லுவர் பெரியோர் எ-று. இனி உதாரணம் வருமாறு:—

"உதுக்காண்,
சுரந்தானு வண்கைச் சுவானமாப் பூதன்
பரந்தானுப் பல்புகழைப் பாடி—யிரந்தார்மாட்
டின்மை யகல்வது போல விருணீங்க
மின்னு மளித்தோர் மழை"

இவ்வெண்பாவினுள் முதற்கண் உதுக்காண் எனக் கூன்வந்தவாறு.

"அவரே,
கேடில் விழுப்பொரு டருமார் பாசிலை
வாடா வள்ளியங் காடிறந் தோரே
யானே,
தோடா ரெல்வளை நெகிழ வேங்கிப்
பாடமை சேக்கையிற் படர்கூர்ந் திசினே
யன்ன ளளிய னென்னுது மாமழை
மின்னும் பெய்யு முழங்கு
மின்னுந் தோழியென் னின்னுயிர் குறித்தே"

இவ்வாசிரியத்துள், 'அவரே' எனவும், 'யானே' எனவும் கூனுயிற்று.

"உலகினுள்,
பெருந்தகையார் பெருந்தகைமை பிறழாவே பிறழினும்
இருந்தகை யிருவரைமே லெரியேபோற் சுடர்விடுமே"
"சிறுதகையார் சிறுதகைமை சிறப்பென்னும் பிறப்பின்றி
யுறுதகைமை பிழைப்பினுமோ ரொப்பாகித் தோன்றுவே"

இக்கலியடி முதற்கண் 'உலகினுள்' எனத் தனிச்சொல் வந்தவாறு.

"உலகே
முற்கொடுத்தார் பிற்கொளவும்
பிற்கொடுத்தார் முற்கொளவும்
உறுதிவழியொழுகுமென்ப
அதனுல்,

நற்றிற நாடுதே னன்மை
பற்றற யாவையும் பரிவறத் துறந்தே''

இவ்வஞ்சியடி முதற்கண் 'உலகே' எனத் தனிச்சொல் வந்தவாறு.

'மாவழங்கலின் மயங்குற்றன வழி' யென வஞ்சியடியினிறுதிக்கண் வழி யெனக் கூன் வந்தவாறு.

'கலங்கழாலிற் றுறை கலக்கானுதே' என இவ்வஞ்சியடியில் 'துறை' என நடுவுங் கூன் வந்தவாறு.

'தேரோடத் தூகள்கெழுமின தெரு' என வஞ்சியடியிறுதிக்கண், 'தெரு' என அசை கூனுயிற்று.

''காமர்கடும்புனல் கலந்தெம்மோடாடுவாள்'' என்னுங் கலிப்பாவினுட் 'சிறுகுடியீரே சிறுகுடியீரே' யென ஓரடியாற் றனிச்சொல் வந்தவாறு. பிறவுமன்ன.

வெண்பாவினுலும் அகவலினுலுஞ் சுரிதகம் முடிவது முன்காட்டிய கலிப் பாக்களுட் கண்டுகொள்க.

அடியாற் பெயர்பெற்றது—கழிநெடில், இருவிருக்குறள் முதலாயின; இவற்றிற் கழிநெடிலாவது ஆசிரியவிருத்தம். இருவிருக்குறளாவது வஞ்சித் துறை. இசையாற் பெயர்பெற்றது—சந்தத்தாழிசை முதலாயின. இதிற் சந்தத்தாழிசை—ஆசிரியவிருத்தம். கலையாற் பெயர்பெற்றது—அச்சுக்கலை முதலாயின. இதில் அச்சுக்கலை இரண்டடியால் வந்தாற் செந்துறை. நாலடி யால் வந்தாற் சீரையெண்ணி அறுசீர் முதலானவைகளெல்லாம் ஆசிரியவிருத் தம் என வறிக. எழுத்தெண்ணற் பெயர்பெற்றது—கட்டளைக்கலித்துறை யாம். வகுத்த வகுப்பாற் பெயர்பெற்றது—புயவகுப்பு. புயவகுப்பு முதலாயின ஆசிரியவிருத்தத்துள்ளும் ஆசிரியப்பாவினுள்ளும் அடங்கும். காரணத்தாற் பெயர்பெற்றது—திருவெம்பாவை முதலாயின; அம்மானை தரவு கொச்சகக் கலிப்பா வென்பாருமுளர். வெண்டளையே வருதலாற் பஃறொடைவெண்பா வென்பது மிது. காலவழக்காற் பெயர்பெற்றது வெண்பாவினு ளீரடிமுக்கால் முதலாயினவையும் சாரமுதலாயினவையும், 'பலவாஞ் செய்யுட்பெயர்' என்பதற் குப் பொருள்விரிக்கிற் பெருகும்.

எழுத்துமுதலெட்டுவகை விரிவுங் குவிவுமென்றது: தொகையால் யாப் பாம்; வகையால் எழுத்துமுத லெட்டாம்; விரிவால் எழுத்துக் குறில் நெடில் முதலானவைபோல மற்றையேழக்கும் இப்படியே கண்டுகொள்க. இனி வகையுளி வருமாறு:—

"அருணேக்கு நீரா ரசைசீரடிக்கட்
பொருணேக்கா தோசையே நோக்கி—மருணீங்கக்
கூம்புபவுங் கூம்பா தலர்பவுங் கொண்டியற்றல்
வாய்ந்த வகையுளியின் மாண்பு"

"கடியார்பூங் கோதை கடாயினுன் றிண்டேர்
சிறியாடன் சிற்றில் சிதைத்து"

இந்த வெண்பாவைக் கடியாரென்றும் பூங்கோதையென்றும் சீர்பிரித்தாற் றளைசிதையும்; "வெள்ளையுட் பிறதளை விரவா வல்லன, வெல்லாத் தளையு மயங்கியும் வழங்கும்' என்பதனுற் 'கடியார்பூங் கோதை' என அலகிடிற் சீர்சிதையாது.

"மலர்மிசை யேகினுன் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார்"

இவ்வெண்பாவி னீற்றடியை நிலமிசையென்றும் நீடென்றும் வாழ்வா ரென்றும் அலகிடில் வாழ்வாரென்பது ஆசிரியச்சீராம். நாள் என வெண்பா முடியுமாதலால் நீடுவாழ் என்றும் வாரென்றும் அலகிடக் கூவிளமென்றும் நாளென்றும் முடியும். பிறவும் இவ்வாறே கண்டுகொள்க.

விகாரம் வருமாறு:—

"வலித்தல் மெலித்தல் நீட்டல் குறுக்கல்
விரித்தல் தொகுத்தலும் வருஞ்செய்யுள் வேண்டுழி"

என்னை? வலித்தலாவது:—

"குறுத்தாட் பூதஞ் சுமந்த
வறக்கதி ராழியெம் மண்ணலைத் தொழினே"

இதனுட் குறுந்தா ளெனற்பாலதனைக் குறுத்தாளென்றது வலித்தல்.

"தண்டையி னினக்கிளி கடிவோள்
பண்டைய எல்லண் மானேக் கினளே"

இதனுள், தட்டையெனற்பாலதனைத் தண்டை யென்று மெலித்தவாறு.

"ஆர்த்த வறிவின ராண்டிளைஞ ராயினுங்
காத்தோம்பித் தம்மை யடக்குப — மூத்தொறூஉந்
தீத்தொழிலே கன்றித் திரிதந் தெருவைபோற்
போத்தறார் புல்லறிவி னூர்"

இதனுள், பொத்தறார் எனற்பாலதனைப் போத்தறார் என நீட்டும்வழி நீட்டினவாறு காண்க.

"எருத்தத் திருந்த விலங்கிலைவேற் றென்னன்
திருத்தார்நன் றென்றேன் றியேன்"

இதனுள், தீயேன் எனற்பாலதனைத் தியேன் என்றது குறுக்கும்வழிக் குறுக்கினவாறு.

"வெண்மண லெக்கர் விரிதிரை தந்தநீர்
கண்ணாடி மண்டிலத் தூதாவி யொத்திழியுந்
தண்ணந் துறைவன் றகவிலனே தற்சேர்ந்தார்
வண்ணங் கடைப்பிடியா வாறு"

இதனுள், தண்டுறைவ னெனற்பாலதனைத் தண்ணந்துறைவனென்று விரிக்கும்வழிவிரித்தவாறு.

"பூத்தாட் புறவிற் புனமதில் கைவிட்டார்
காத்தாவிக் காதல ரேனையர்—பார்த்துரு
வேண்டார் வணக்கி விறன்மதிரூன் கைக்கோடல்
வேண்டுமோம் வேண்டார் மகன்"

இதனுள், வேண்டாதாரை வணக்கி யெனற்பாலதனை வேண்டார்வணக்கி யெனத் தொகுக்கும்வழித் தொகுத்தவாறு.

இனி வண்ணம் வருமாறு :—

"தூங்கேந் தடுக்கல் பிரிதன் மயங்கிசை வைத்துப்பின்னும்
பாங்கே யகவ லொழுகல் வலிமெலிப் பாற்படுத்திட்
டாங்கே குறினெடில் வல்லிசை மெல்லிசை யோடிடையுந்
தாங்கா திறழ்தரத் தாம்வண்ண நூறுந் தலைப்படுமே"

என்னை? தூங்கிசைமுதல் ஐந்தையும் முன்வைத்து அதின்பின்னே குறின் முதலைந்தையும் ஒவ்வொன்றின்பேரிலே யேற்றி யகவன்முதல்நாலையும் பின்னே வைக்கில் அகவன்முதனான்குந் தனித்தனியே யிருபத்தைந்தாம். இந்த நால் வகையு மலகிட வண்ணம் நூறும். (ரு)

ஒழிபியல் முற்றும்.

௪-வது பொருத்தவியல்.

---

௧௭ பகர்செய்யுள் மங்கலஞ்சொல் லெழுத்துத் தானம்
 பாலுண்டி வருணநாட் கதியே யென்று
புகரில்கண மெனப்பத்தும் பிறங்கு கேள்விப்
 புலவர்புகழ் முன்மொழிக்குப் புகல்வர் செம்பொற்
சிகரகிரி யெனப்பணைத்துப் புடைத்து விம்மித்
 திரண்டெழுந்து வளர்ந்திளகிச் செறிந்த கொங்கைத்
தகரமலர்க் குழற்கருங்கட் குமுதச் செவ்வாய்ச்
 சரிவளைக்கைக் கொடியென்னத் தயங்கு மாதே. (௧)

௧௮ மாமணிதேர் புகழமுத மெழுத்துக் கங்கை
 மதிபரிதி களிறுபரி யுலகஞ் சீர்நாள்
பூமலைகார் திருக்கடனீர் பழனம் பார்சொற்
 பொன்றிகிரி பிறவுமுதன் மொழிச்சீர்க் காகும்
நாமவகை யுளிசேர்தல் பொருள தின்மை
 நலமிலதாய் வைத்தல்பல பொருளாய்த் தோன்ற
லாமினிய சொல்லீறு திரிதல் போலு
 மாதிமொழிக் காகாவா னந்த மாமே. (௨)

௧௯ ஆனவெழுத் தொன்பதே யைந்து மூன்றும்
 ஆகாதெட் டாறுநான் காதிச் சீர்க்கே
யூனமிலா அஆவும் இஈஐயும்
 உஊவும் எஏயும் ஒஓஔவுந்
தானமிதை வகையாமந் தாதி தன்னிற்
 றலைவன்பேர் முதலெழுத்திற் பால ஞதி
மேனிரையெண் ணிற்பால குமார ராசர்
 வேண்டுமெண்ணெண் டாவிருத்த மரணர் தானே. (௩)

௨௦ மருவுகுறி லாணெடில்பெண் ணவரி வர்க்க
 மயங்கினுமாம் வாலாசா பேடொற் றுய்த
முரியகச தநபமவ வேழோ டாதி
 யுயிர்க்குறினுன் இவையமுத மாதிச் சீர்க்கும்

அரிய தசாங் கத்தயற்கு நலம தாகு
மமுதமொழிக் கல்லாத வெழுத்துங் காண்மாத்
திரையளவஃ கேனமுடன் மூன்று நஞ்சாய்ச்
செப்புமெழுத் திவையெல்லாந் தீதா மன்றே. (௪)

௨௧ தீதிலுயி ரீராறு முதலொற் றாறுந்
திருமறையோர்க் கடைவேயோ ராறு வேந்தர்க்
கேதில் லவறனக்கள்வணி கர்க்கா மற்றை
யெழுத்துளவை சூத்திரர்க்கா மியன்ற சாதி
யோதிமன்றன் படைப்புயிரே யான்மால் செவ்வே
ளும்பர்கோன் பரிதிமதி மறலி நீர்க்கோன்
காதலள கேசன்முத லிவ்வி ரண்டாய்க்
கம்முதன்மு வாறெற்றும் கருதிச் செய்தார். (௫)

௨௨ கருதுமுயி ரடைவேகான் கைந்து மூன்று
கார்த்திகையே பூராட முத்தி ராட
முறைதருகவ் வரியினுன் கிரண்டு மூன்று
மூன்றேண மாதிரையே புனர்தம் பூச
மிருமைகொள்சவ் வரியினுண கைந்து மூன்றி
ரேவதியச் வனிபரணி ஞகர மூன்றும்
வருமவிட்டந் தகரமிரண் டேழு மூன்று
வளர்சோதி விசாகமே சதய மண்ணும். (௬)

௨௩ சதிதிகழ்நவ் வினிலாறு மூன்று மூன்றுந்
தருமனுடங் கேட்டையே பூரட் டாதி
திதமிகுபவ் வரியினுன் கிரண்டோ டேழுத்
திமுதன்மூன் றுமவ்வி லாறு மூன்று
மிதமுடன்மூன் றும்மகமா யிலியம் பூர
மியாவுத்தி ரட்டாதி யூயோ மூல
முதவியவம் முதனுன்கு மொழிந்த நான்கு
மூரோகணியா மிருகசி ரிடமாம் பேர்நாள். (௭)

௨௪ பேர்நாளுற் பவாநாள தன்மு வொன்பான்
பிரித்தொன்று மூன்றைந்தே மூகா தெட்டாங்
கூரிராசி யும்வயினு சிகமு மாகா
குறில்வன்மை யீறெழுத்தில் வானோர்க்காகும்

நேர்நெடிலின் முதல்நான்கி றில்லா மென்மை
நிலமக்கள் கதிமுதற்சீர்க் காகும் ஒஓ
வர்மருவு யாலழற விலங்கா மற்றை
யெழுத்துநா கக்கதிமுன் னிவைவா ராதால். (அ)

உரு வானிலகு நேர்குருவே நிரையாம் வெண்சீர்
வரில்நபத வகணநாட் பரணி மும்மீன்
ஊனமிகு புனர்பூசம் பூசம் வாணு
ளுற்றபுகழ் சூனியநோய் பலன்க ளாகுந்
தேனனையாய் வஞ்சிச்சீ ரடைவே நான்குந்
திகழ்சரம யகணநாட் சோதி யாரல்
தானமுறு கேட்டைசத யந்தான்கேடு
சாவுதிரு மகிழ்ச்சிபலன் றாத்தொ டங்கும். (சு)

உசு துறக்கமதி வான்பரிதி காய்ச்சீர் முன்னுஞ்
சூழ்காற்றுத் தீநிலநீர் கனிச்சீர்ப் பின்னு
நிறுத்துகண மிவ்விரண்டா மகவற் சீரின்
நேரீறு வெள்ளைச்சீர் நிரைவஞ் சிச்சீர்
சிறப்புடையிவ் விரண்டுமாங் கணப்பேர் மற்றுந்
திகழியற்சீ ரயன்றிருக்கோக் கருடன் மூன்றும்
வெறுத்தபின்னு மாமெனப விறைவ னுட்கு
மேவுகண நாட்பொருத்தம் வேண்டு மாதோ. (க0)

உஎ ஆவதுமங் கலத்தேற்ற பரியா யச்சொ
லடைகொடுத்து முதற்சீருக் கடுத்த செய்யுண்
மேவுதலை யிடைகடைமங் கலச்சொல் வைத்து
விதியெழுத்துப் பாலவநுண மயங்கு மென்ப
வாவுமொரு நற்கதியால் முன்னோர் நூலின்
மங்கலத்தால் நஞ்சசில வமுத மாகுந்
தூவமுத மெனிற்கதியிற் பழுது பேசமேற்
றொடர்கலப்பா மாயினதுதொடக்கஞ் சொல்வாம். (கக)

பொருத்தவியன் முற்றும்.

ரு-வது மரபியல்.

உஅ ஆறுகோலீக் கித்தெய்வக் காப்பாய்ச் சுற்றத்
தொகைபளவு வகுப்பகவல் விருத்தர் தன்னுல்
முறைகாப்புச் செங்கீரை தால்சப் பாணி
முத்தம்வா ரானையம் புலியி னேடு
சிறுபறைசிற் றிற்சிறுதே ரிவைபின் மூன்றுந்
தெரிவையர்க்குப் பெருகழங்கம் மானை யூசல்
பெறுமூன்று முதலிருபத் தொன்று ளொற்றை
பெறுதிங்க டனிற்பிள்ளைக் கவியைக் கொள்ளே. (க)

உகூ கொண்டபுயங் தவமதங்கம் மானை காலங்
குறங்களிசம் பிரதமறம் பாண்கார் தூது
வண்டுதழை கைக்கிளைசித் திரங்க வூசல்
மடக்குமருட் பாவகவல் விருத்தம் வெண்பா
வெண்டுறைவஞ் சித்துறையா சிரியம் வஞ்சி
விருத்தப்பாக் கலியினமங் தாதி யாகக்
கண்டவைமுன் னுதியொரு போகு வெண்பாக்
கலித்துறைநேர் கூறல்கலம் பகமா மன்றே. (உ)

ங0 அன்புறுதே வர்க்குநூ றிழிபைந் தையர்க்
காசர்க்குத் தொண்ணூறு வணிகர்க் கைம்பா
னின்புறுமுப் பானுழவர்க் கமைச்சி னுள்ளோர்க்
கெழுபதெனுங் கலம்பகத்தம் மானை யூசல்
முன்பொருபோ கொழித்ததுபன் மணிமா லைப்பேர்
மொழிவெள்ளை நூறுகலித் துறைநூ றுதல்
நன்குறிலங் தாதிகலித் துறைநா னூறய்
நடப்பதகப் பொருட்கோவை நாம மன்னே. (ங)

ஙக மன்னிருபான் வெள்ளைகலித் துறையி ரட்டை
மணிமாலை நூறுவெள்ளை யகவற் பாவாற்
பின்னர்கலித் துறையிணை மணிமா லைப்பேர்
பேசகவல் வெள்ளைகலித் துறைமுப் பானும்

சொன்னதுமும் மணிக்கோவை வகுப்பு மும்பான்
சூழொலியர் தாதிவெள்ளை யகவற் பாவாற்
பன்னுமிரு பாவிருப திவையந் தாதி
பயோதரங்கண் ணுரைத்திடிலப் பேர்ப்பத் தாமால். (ச)

ரு உ. பத்தியல்வெண் பாவின்மலை நதிநா டூர்தார்
பரிகளிறு கொடிமுரசு செங்கோல் பாடின்
மெத்துதசாங் கப்பத்தாந் தசாங்கந் தன்னை
வெண்பாவாற் றெண்ணூறேழ் பஃது முப்பா
னித்தகைமை மொழிவதுசின் னப்பூ வாகு
மெழிற்குடைசெங் கோனூர் வில்வாள் வேன்மா
அத்திதனித் தனியகவல் விருத்தம் பத்தா
லறைவிருத்த விலக்கணமா மமுதச் சொல்லாய். (ரு)

ரு ரு. சொற்கலித்தா ழிசைபகவல் விருத்த மாதல்
சுற்றமுடன் றுழிசைபாய்ச் சொல்வ தூசல்
வற்கவுயிர் கசதநப மவவெட்டின்சூழ்
மருவகவல் வரின்வருக்க மாலை வெள்ளை
நற்கலியின் றுறைபகவ லந்தா தித்த
நடைமுப்பான் மும்மணிமா லைப்பேர் மேலோ
ரொற்கமிலா சிரியவிருத் தத்தைக் கூட்டி
லொருநாற்பான் நான்மணிமா லைக்கென் றேதே. (சு)

ரு ச ஓதும்வெள்ளை கலித்துறைபா சிரியம்வஞ்சி
யுறுவிருத்தம் வகுப்பைந்தா லுரைக்கி லம்ம
கோதிலலங் காரபஞ்ச கப்பே ரெட்டுக்
குலவகவல் விருத்தமுறு தெய்வங் காப்பா
மீதட்ட மங்கலமிப் படிபொன் பானு
மேத்துநவ மணிமாலை யெப்பாட் டேனுந்
தீதிலொரு பானொருபா வொருபஃ தென்ப
செப்பிவைக ளுன்கையுமந் தாதி தன்னுல். (எ)

௯௫ அகவல்விருத் தம்வகுப்பா தல்பத் தாதி
யந்தநூ றுரும்பல் சந்த மாலை
புகழகவ லாற்புலவர் பாணர் கூத்தர்
பொருநர்முத லவருரையாற் றெதிர்ப்பா டாகப்
பகருமதா ற்றுப்படையாங் கலிவெண் பாவாற்
பாதாதி கேசங்கே சாதி பாத
மகிழவுரைத் திடலந்தப் போர மந்த
வகையுரைக்கின் வெளிவிருத்தத் தங்க மாலை. (௮)

௯௬ மாசில்குல மகளுக்கு வகுப்பு வெண்பா
வருபொருளொன் பானென்பா னுகப் பாடிற்
றேசுயர்மங் கலவள்ளை வேந்தர்க் குண்மை
திகழ்கீர்த்தி யுரைப்பதுமெய்க் கீர்த்தி வஞ்சி
பேசுகுணப் பேரடுக்கி மடவார்க் கோதிற்
பெரும்புகழ்ச்சி மாலையப் படியாண் பாற்கு
மாசகல வுரைக்கிலது நாம மாலை
வருங்காம மொருதலைக்கை கிளைய தாகும். (௯)

௯௭ குழமகனை யடையாளங் கலிவெண் பாவாற்
கூறியவன் மறுகணையக் காதல் கூரேழ்
எழிற்பேதை பதினொன்று பெதும்பை பன்மூன்
றியன்மங்கை பத்தொன்பான் மடந்தை யையைந்
தழகரிவை முப்பஃதோர் தெரிவை நாற்பா
னும்வயது பேரிளம்பெண் முதலா யுள்ளோர்
தொழவுலாப் போந்ததுலாத் தலைவன் போக்குத்
தொடையெதுகை யொன்றிலின்ப மடலாய்ச் சொல்லே.

௯௮ சொன்னமா தரைக்கண்டு கனவிற் சேர்ந்தோன்
றுணிவன்மட லென்றதுலா மடல்பாங் கற்கு
ளின்னலுரைத் திடுதலனு ராக மாலை
யிருநிணையை விடாறிவ் வைந்து முற்பாப்

பன்னுபொரு ளிடங்காலந் தொழின்முப் பானற்
பானெழுபான் தொண்ணூறு நூறல் வெண்பா
மன்னுகலித் துறையாதல் புகலப் போான்
மாலையுமா மெண்ணூலு மருவும் போம். (௧௧)

௩௯ மகிழ்நிரைகொள் வதுவெட்சி கரந்தை மீட்டல்
மாற்றூர்பாற் செலல்வஞ்சி யூன்றல் காஞ்சி
பகர்மதிலைக் காக்குமது நொச்சி சுற்றிப்
படைவளைத்த லுழிஞைபொரல் தும்பை வென்று
புகழ்படைத்தல் வாகையது மாலைப் போாற்
போற்றுவது மாலையுமாப் புகல்வர் தானை
யகலமுரைப் பது தானை மாலை தூசி
யணிவகுப்பிற் றூாகைமா லையைச்சொல் லாய்ந்தே. (௧௨)

௪0 ஆய்ந்ததசப் பிராதுற்ப வம்பத் தான
வரிபிறப்பா சிரியவிருத் தத்தால் வாழ்த்தில்
ஏய்ந்திடுநா ழிகைவெண்பா மன்னர்க் கீசர்க்
கெய்தியநா ழிகைவெண்பா நாலெட் டாய்ச்சொல்
வாய்ந்தசெருக் களவஞ்சி களத்தைக் கூறல்
வாலாற்று வஞ்சிபல வரலா றோதல்
பாய்ந்திடுமும் மதத்தானைத் தொழினோர் கொல்லும்
படைக்களிற்றைக் கண்டாசன் பற்றிச் சேர்தல். (௧௩)

௪௧ படைபுக்கா யிரம்வேழ மெதிரார் போரிற்
படப்போர்செய் தானுக்குக் கடவுள் வாழ்த்துக்
கடைதிறப்புப் பாலைநிலங் காளி கோட்டங்
கழுதுநிலை காளிக்குப் பேய்ச்சொல் பேய்க்குத்
தொடர்காளி சொலலதனும் றலைவன் கீர்த்தி
சொல்லலவண் சேறல்புறப் பொருடோன் றப்போ
ரடுதல்களம் விரும்பலிவை நாற்சீ ராதி
யடியிரண்டி லேறுமற் பரணி பாடே. (௧௪)

பாடுநெறி வணக்கம்வாழ்த் தொன்று நாலாய்ப்
பகர்பொருண்முன் வரவிறைவன் வெற்புவேலை
நாடுநகர் பொருள்பருவ மிருசுடர்பெண் வேட்டல்
நண்ணன்முடி பொழில்புனலா டல்கள் ளுண்டல்

கூடுமகிழ் வூட ருனி புதல்வர்ப் பேறு
கூறிடுமர் திரந்தூது செலல்போர் வென்றி
நீடுசந்தித் தொடர்ச்சிசுவை பாவந் தோன்ற
நிகழ்த்தியம்பன் மூதற்பெருங்காப் பியத்துக் கம்மா. (கரு)

சநு அறையுமிதிற் சிலகுறைபா டெனினுங் குன்ரு
தறம்பொருளின் பம்வீட்டிற் குறைபா டாகப்
பெறுவதுகாப் பியமாகும் புராண மாகும்
பேசின்முத னூல்பொருளோ டளவு தன்மை
செறிமிகுதி செய்வித்தோன் கருத்த னுனுந்
திகழுமிடு குறியானு நூற்குப் போ
மூறுகலிவஞ் சிப்பாக்கை யறத்துக் காகா
வுரைப்பதினி வாழ்த்தினுக்கெப் பாவுமாமே. (கசு)

சசு பாடுமுறை தொடர்செய்யு டெரிக்க வல்ல
பாவலனற் குணங்குலஞ்சீ ரொழுக்க மேன்மை
நீடமுகு சமயநூல் பிறநூல் மற்று
நிகழ்த்து நூ லிலக்கணநாற் கவியுள் ளானுய்
நாடுறுப்பிற் குறைவிலனுய் நோயி லானுய்
நாற்பொருளு மூணர்ந்துகலை தெளிந்து முப்பான்
கூடும்வய திகந்தெழுபான் வயதி லேருக்
குறியுடைய னுகிலவன் கவிதை கொள்ளே. (கஎ)

சரு கொள்ளுமிடம் விதானித்துத் தொடைய னூற்றிக்
கொடிகதலி தோரணம்பா விகைநீர்க் கும்பந்
துள்ளுபொரி விளக்கொளிர முரசி யம்பத்
தோகையர்பல் லாண்டிசைப்ப மறையோர் வாழ்த்த
வெள்ளைமலர்த் துகில்புனைந்து தவிசின் மேவி
வேறுமொரு தவிசிருத்திச் செய்யுள் கேட்டே
யுள்ளமகிழ் பொன்புவிபூ ணுடை மற்று
முதவியே முடிபுலவ னுடன்போய் மீளே. (கஅ)

சசு உடம்படச்செய் யா ன்செய்யுட் பிறர்பாற் கூறி
ஹற்றதிரு வ னிடைப்போ யொதுங்கு மன்றித்
திடம்பெறச்செய் யு வரைந்து செம்பூச் சூட்டித்
தெருவுமயா ன புற்றுக் காளி கோட்டத்
திடந்தனிலங் கவன் ன்னை நினைந்து சுட்டா
லீராறு திங்க ளி லிறுதி யாவன்
தொடர்ந்துசெயா து ாநொந்தாற் சுற்றத் தோடுந்
தொலைவனிஃ ண்மையகத் தியன்றன் சொல்லே. (கசு)

சஎ அகத்தியன்சொல் லெ ழுத்துமுதற் குற்றஞ் செய்யுட்
கடையாமற் றெ டைகொண்டா லடையுஞ் செல்வ
மகத்துயர்நோ யகலும லாது சுற்றம்
வாணுளு பதிக வழி மரபு நீடுந்
தொகைக்குற்றம் பாட் திற்செல் வம்போம் நோயாஞ்
சுற்றமறு மாண ருஞ் சோருங் காலுஞ்
சகத்தவர்க்கி தன்றியே தவர்க் காகிற்
றப்பாதிப் பலன்க தை சாற்றி னார்க்கே. (உ0)

மரபி ல் முற்றும்.

ஆகக் வி—சஎ,

சிதம்பரப்பா டியல் முற்றும்.

சிதம்பரப்பாட்டியற் செய்யுண்முதற்குறிப்பகராதி.

எண்கள் பக்கங்களைக்குறிப்பன.

அகத்தியன்சொல்	௭0	தேடையெழுவா	௧௩
அகவல்விருத்தம்	௬௮	நீகருசீர்	௯
அறையுமிதிற்	௭0	நிர[illegible]பற்சீர்	௬
அன்புறுதேவர்க்கு	௬௬	ப[illegible]செய்யுண்	௬௩
ஆசிரிசை	௨௧	படைபுக்காயிரம்	௬௯
ஆந்தளைசீர்	௪௨	பத்யல்வெண்பா	௬௭
ஆய்ந்ததசப்	௬௯	பரகவலக்கவலிசை	௨௫
ஆர்வெண்பா	௧௭	பலடியா	௨௨
ஆவதுமங்கலத்	௬௫	பாநெறி	௬௯
ஆனவெழுத்	௬௩	பாமுறை	௭0
இறுகுறளின்	௫௪	பூமவு	௨
உடம்படச்செய்யான்	௭0	பெறுதரவு	௩௩
ஓதும்வெள்ளை	௬௭	பேர்நாளுற்பவநா	௬௪
கருதுமுயிரடைவே	௬௪	மழ்நிலைகொள்வது	௬௯
குழமகனை	௬௮	மங்குமடி	௪௭
கோண்டபுயங்	௬௬	ம[illegible]வுகுறி	௬௩
கொள்ளுமிடம்	௭0	ம[illegible]வுவிள	௮
சதிதிகழ்தநவ்வினி	௬௪	[illegible]ணிருபான்	௬௬
சாற்றெல்லையில்லை	௫௩	[illegible]சில்குல	௬௮
சொற்கலித்தாழிசை	௬௭	[illegible]மணிதேர்	௬௩
சொன்னமாதரைக்	௬௮	[illegible]ப்புவிதி	௨
தீதிலுயி	௬௪	[illegible]ருதனிச்சொற்	௫௮
துறக்கமதி	௬௫	[illegible]னிலகு	௬௫
துறகொலைநீக்கி	௬௬		

உ

இலக்கண மேற்கோள் முதற்குறிப்பு.

எண்கள் பக்கங்களைக் குறிப்பன.

அ இ உ எ ஒக்	(நன்)	௪
அஃகேனமாய்தம்		௪
அகரமுதல		௪
அதுவே, வஞ்சி	(அவிநயம்)	௫௮
அருணைக்குநீரா		௬௧
ஆ ஈ ஊ ஏ	(நன்)	௪
ஆசிரியநடைத்தே	(தொல்)	௫௪
ஆற்றொழுக்	(நன்)	௫௫
இசைகெடின்	(நன்)	௪
இயற்சீராசிரியச்சீ		௬
இருவகையுகர	(தொல்)	௪௩
ஈரொற்றாயினு		௪௩
உயிரீராறே		௪
உயிர்வரினுக்குறண்	(நன்)	௪௩
உன்னல்காலே		௫
எழுதப்படுதலி		௩
எழுவகையிடத்துங்		௪
ஏவல்குறிப்பே		௪௬
ஐஔவென்னு	(தொல்)	௪
ஒற்றெழுத்தியற்றே	(தொல்)	௪௩
ககரமுதல		௪
கட்டளைக்கலித்துறை	(அவிநயம்)	௫௫
கண்ணிமை கைந்நொடி		௫
குற்றிகரங் குற்றுகர		௪௪
குற்றியலுகரமு	(தொல்.)	௪௩
குறளடிசிந்தடி	(யாப். வி.)	௫௬
குறியதன்முன்ன	(நன்)	௪
ஙஞணநமன	(நன்)	௫
சில்வகையெழுத்திற்	(நன்)	௫௫
செய்யுட்க	(மாபுரா.)	௪௨, ௪௫
தற்சுட்டளபொழி	(நன்)	௪
தொடைபல	(யாப். வி)	௫௪
நூற்பாவகவல்		௫௫
நூற்பாவகவனுணங்க		௫௫
நெடிலேகுறிலிணை		௪
நேர்பதினாறே		௫௬
நேரசையெனவு	(அவிநயம்)	௫௫
பந்தந்தலையின்		௪
பழையனகழிதலும்	(நன்)	௫௮
பாவிரிமருங்கினைப்	(தொல்)	௫௪
மாத்திரை வகையாற்		௫
மாவாழ்புலிவாழ்	(காரிகையுரைச்)	௪௪
மூவைந்தெழுத்தே	(தொல்)	௫௬
மூன்றுயிரளபிரண்டா	(நன்)	௫
மெய்யுடம்புறப்		௪
யகரம்வரக்	(நன்)	௪
யரலழவென்னு		௪௮
யாப்பும்பாட்டுங்		௩
வஞ்சிப்பாக்களுக்	(அவிநயம்)	௫௮
வணக்கமதிகார		௨
வல்லெழுத்தாறே		௪
வலித்தன்மெலித்தல்	(நன்)	௬௧
விதப்புக்கிளவி		௪௩
வெண்பாமுதல		௪௩
வெள்ளையுட்பிறதளை	(யாப். வி.)	௬௧

உதாரண முதற்குறிப்பு.

எண்கள் பக்கங்களைக் குறிப்பன.

அ அவனும் ௪௬
அங்கண்மதிய ௪௮
அங்கண்வானத் ௭, ௯
அடிதாங்குமளவன்றி ௧௮
அடிவரையின்றி ௫௬
அணிமலரசோகின் ௧௫, ௨௫
அந்தமில்பாத ௫௬
அம்மபவள் ௪௫
அம்பொரைந்துடைய்ய ௪௬
அரிதாயவறனெய்தி ௧௮
அரியவரைகீண்டு ௧௯, ௨௰
அருளல்ல ௪௪
அவரே, கேடில் ௫௯
அறம்பொருளின்பம் ௫௬
அறிந்தானையேத்தி ௨௩
அன்பீனுமார்வ ௫௰
அன்னையையா ௪௫
ஆ அவளிய ௧௫
ஆய்தினைகாத்து ௪௰
ஆர்கலியுலகத்து ௨௪, ௫௰
ஆர்த்தவறிவின ௬௧
ஆவாவென்றே ௨௫, ௫௰
ஆவேறுருவின ௫௧
இடங்கைவெஞ்சிலை ௧௧, ௨௯
இடைநுடங்க ௪௫
இரங்குகுயின்முழவா ௨௮
இருங்கடலுடுத்த ௪௮
இருதுவேற்றுமை ௧௰, ௪௨
இரும்பிடியை ௪௧
இருள்பரந்தன்ன ௧௪
இரைக்குமஞ்சிறைப் ௧௰, ௨௮
இன்றுகொலன்றுகொ ௨௧
இன்னகைத்துவர்வாய்க் ௧௪, ௧௮
இன்னுமைவேண்டி ௨௧
உண்ணுமொளிநிறுன் ௪௬
உதுக்காண், சுரந்தானு ௫௯
உரிமையின்க ௮
உருவுகண்டெள்ளாமை ௧௯, ௨௰, ௪௩
உலகினுள், பெருந்தகையார் ௫௯
உலகுடன்விளக்கு ௧௨
உலகே, முற்கொடுத்தார் ௫௯
உருஅஅர்க்குறுநோ ௪௫
எஃஃகிலங்கிய ௪௫
எல்லாவினக்கும் ௫௰
ஏஎர்சிதைய ௪௫
ஏர்மலர்நறுங்கோதை ௩௩
ஒக்குமேயொக்குமே ௧௨
கடியார்பூங்கோதை ௬௧
கண்கருவிளை ௪௫
கணிகொண்டலர்ந்த ௧௰, ௨௮
கயலேருண்கண் ௫௰
கயன்மலைந்தன்ன ௫௨
கருமமுமுள்படாப் ௨௰
கரைபொருகான்யாற்றங் ௨௮
கன்றுகுணிலாக் ௨௭
காமர்கடம்புனல் ௩௮, ௬௰
காய்மாண்ட ௫௧
காவியங்கருங்கட் ௫௩
கூடனிலத்தண்புறவிற் ௩௪, ௪௬
குருகுவேண்டாளி ௪௯
குலாவணங்கு ௪௬
குழலிசைய ௨௪
குறுத்தாட்பூதஞ் ௬௧
குன்றக்குறவன் ௭
கேடலருமாமுனிவர் ௩௰
கோங்குதங்கு ௧௧, ௨௯
கொடிவாலன ௪௧
கொண்டன்முழங்கின ௨௫
கொய்தினைகாத்துங் ௪௰
கொல்லையஞ்சாரற் ௨௭
கொன்றூர்ந்தமைந்த ௨௮
கொன்றுகோடுநீடு ௪௪
கொன்றைவேந்தன் ௨௪
சாரலோங்கிய ௫௨
சில்வகையெழுத்திற் ௫௬
சிறியகட்பெறினே ௨௬
சிறுநன்றி ௪௪
சீறடிப்பேரக ௧௬

சூடர்த்தொடீஇ உஉ
சுரையாழ உச
சுறமறிவன எ, கூ, கக
சூரல்பம்பிய உஎ
செங்கண்மேதி கஉ
செல்வப்போர்க் ரு, கூ, கஉ, ௩ச
சேற்றுக்கானீலஞ் உக
சோலையார்ந்த சஉ
தக்கார்தகவில சகூ
தடமண்டு உ0, சச
தண்டையினினக்கிளி கூக
தண்மதியோர் ௩சு
தாஅட்டாஅமரை கசு
திருநுதல்வேரும்புந் ருஅ
திருமழைதலைஇய கூ
திரைத்தசாலிகை க0, சஉ
துவைக்குந்துளி ருஉ
துளியொடுமயங்கிய ருஉ
தூங்கேந்தடுக்கல் சுஉ
தென்றலிடைபோழ்ந்த ருகூ
தேம்பழுத்தினியநீர் க0, கச, சக
தொன்னலத்தின் கக, சக, சஎ
தோடாரெல்வளை ருக
நண்ணுவார்வினை உச
நண்பிதென்று உச
நற்கொற்றவாயி உ௩
நறுநீலநெய்தலுங் உ௩
நன்றறிவாரிற் அ
நீடிணர்க்கொம்பர்க் ரு0
நீரின்றண்மையுங் உகூ
நீலமாகடல் உச
நெடுவரைச்சாரற் சசு
நேரிழைமகளி (பட்டின. அடி-22) சகூ
பகலே, பல்பூங்கானற் ரு0
பருஉத்தடக்கை ௩ரு
பல்யானைமன்னர் ருஎ
பல்லுக்குத்தோற்ற சரு
புல்முறையு ருஎ
பன்மாடக்கூடல் உக, சுஉ
பாம்புகயிறுக் உஎ
பாலொடுதேன் அ, கஉ, ககூ, உ0
பிறிந்தவிருந்த சரு
பீலிமஞ்ஞை சசு
பூண்டபறை ச0
பூத்தவேங்கை க௩
பூத்தாட்புறவிற் சுஉ
பூந்தாமரைப் சக
பேடையையிரும்போத்து சக
பொய்மையும் ருஉ
பொன்னுரமார்பிற் எ, கூ, கஅ, உ0
பொன்னினன்ன கசு
போதுவிரிகுறிஞ்சி ரு௩
மட்டுத்தான் சச
மடங்கலந்த ௩
மடப்பிடியை சக
மணிகிளர்நெடுமுடி ௩சு
மண்டிணிந்த சஎ
மலர்மிசையேகினன் சுக
மாக்கொடியானையு ருக
மாவும்புள்ளும் கச
மீன்றேர்ந்துவருந்திய ருஉ
முதுக்குறைந்தனளே கஉ
முல்லைமுறுவலித்துக் உசு
முழங்குதிரைக் ருரு
மூவடிவினுவிரண்டு கக
மூன்றடியானு ருசு
மென்றினைகாத்து ச0
மைசிறந்தன சஉ
மோய்த்துடன் கரு
யானுந்தோழியு ச0
வஞ்சியேனென்றவன்ற உ0
வடிவுடைநெடுமுடி ௩ச
வண்டார்பூங் ருரு
வயலாமைப் (பட்டினப் அடி-64) சகூ
வாணெடுங்கண் உகூ
வாய்ந்தவுயிர்ப்பின் சச
வாள்வரிவேங்கை ச0
வாளார்ந்த ௩௩
வானுறநிமிர்ந்தனை உஎ
விளங்குமணிப் ௩க
வேட்சிநிரைகவர்தல் உ௩
வெண்மணலெக்கர் சுஉ
வென்றான்வினையின் க0, ச0
வேய்தலைநீடிய ச0
வேரல்வேலி உகூ
வைகலும்வைகல் உ0
வையகமெல்லாம் உக

ஸ்ரீ:

பிழையுந் திருத்தமும்.

:(o):

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
அ	29	வெண்சீர்வேண்	வெண்சீர்வெண்
க0	7	றாக் கத்திஞே	றறக் கத்திஞே
கச	22	நிலவுகுவித் தன்ன	நிலவுக்குவித் தன்ன
கரு	4	ன றுதால்	ன றுநுதால்
உரு	19	போர்க்களத்து	போர்க்களத்து
உசு	34	தாறுங்	நாறுங்
ரு0	20	திரண்டோட்	திரடிண்டோட்
ருக	8	நிழறிகழும்	நிழறிகழைம்
ருஉ	7	வரிவன	விரிவன
,,	34	எதிலர்ச்	ஏதிலர்ச்
ருச	23	றகையுறாஉ	றகையேறு
,,	27	புல்லிய	புல்லிப்
ருசு	25	மணிகிர்	மணிகிளர்
ருஅ	6	நனிநா ணுற்றுளங்	நனிநா ணிற்றுளங்
சுஉ சுரு	32 1	யணையுமாம்—மைதீரொற், றின்றியுஞ் செய்யுட் கெடி ஞெற்றை யுண்டாக்கு, குன்றுமே லொற்றளபுங் கொள்" என	யணையுமாம்" என
சுசு	19	குருதிமாறவுஞ்	குருதிபாயவுஞ்
,,	25	அவணே	வண்டுண்
சுஅ	1	யுரப்பி,	யுயிர்ப்பி,
,,	3	இடையிட்டெதுகை	இடையீட்டெதுகை
,,	22	வெள்ளடியுானவாறும்:—	வெள்ளடியானவாறு காண்க.
ருகூ	20	தொழியென்	தோழியென்
கூ0	20	கடடளைக்	கட்டளைக்